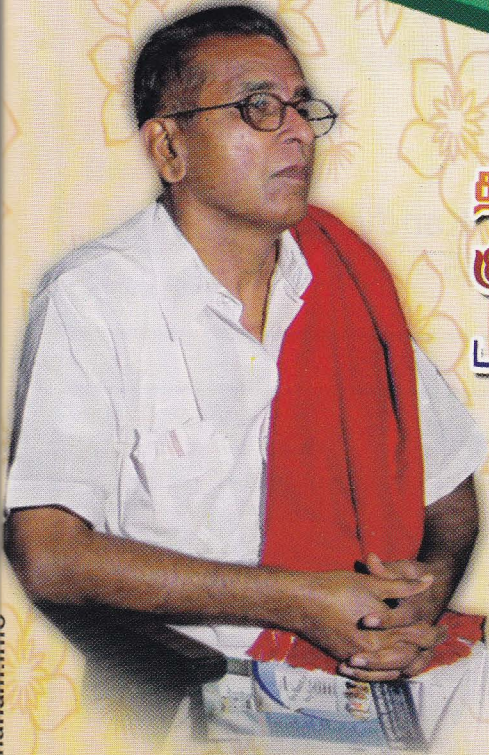

ஞானம்

132

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

ஜூ 2011

தமிழக நாவலாசிரியர்
கு. சின்னப்பாரதி
பார்க்கையில் சில குறிப்புகள்...

விலை: ரூபா 65/-

மேமனி சமூகத்து
மேனிமைமிக்க தமிழிக் கவிஞனி
மேமன் கல்

தரமான தங்க நகைகளுக்கு...

NAGALINGAMS

Jewellers

**Designers and
Manufacturers of 22KT
Sovereign Gold Quality
Jewellery**

101, Colombo Street, Kandy
Tel : 081 - 2232545

**CENTRAL ESSENCE
SUPPLIERS**

SUPPLIERS TO CONFECTIONERS & BAKERS

**Dealers in all Kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals, Cake Ingredients Etc.**

76 B, Kings Street, Kandy
Tel : 081-2224187, 081-2204480, 081-4471563

ஒளி - 11 கடர் - 12

பகிர்தலின் மூலம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர் :

கௌதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு... :

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011 -2586013

0777-306506

+61 02 80077270

தொலைநகல்: 011-2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு
வங்கித் தொடர்புகள்:
Swift Code :- HBLILKLX
T. Gnanasekaran
Hatton National Bank -
Wellawatte Branch
A/C No. 009010344631

இதழினுள்ளே ...

- **கவிதைகள்**
 - தாட்சாயணி 04
 - நியாஸ் ஏ ஸமத் 18
 - புலோலியூர் வேல்நந்தன் 20
 - த. ஜெயசீலன் 40
 - சண்முகம் சிவகுமார் 40
- **கட்டுரைகள்**
 - வதிர் சி. ரவீந்திரன் 03
 - மேமன் கவி 09
 - கே. ஜி. மகாதேவா 12
 - சிற்சி 19
 - செங்கை ஆழியான் 21
 - கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் 29
- **சிறுகதைகள்**
 - வேற்றகேணியன் 05
 - கே. எஸ். சுதாகர் 08
 - அ. விஷ்ணுவர்த்தனி 16
- **நோக்காணல்**
 - தெளிவத்தை ஜோசப் / தி. ஞானசேகரன் 26
- **சினிமா**
 - எம். கே. முருகானந்தன் 14
- **சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
 - கே. பொன்னுத்துரை 41
- **பத்தி எழுத்து**
 - சிபி 35
 - கே. விஜயன் 36
 - மரணா மக்கீன் 38
 - கலாநிதி துரை மனோகரன் 45
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 47

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கலிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்
வீழிப்பெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

ஸ்ரீ சத்ய சாயி பரபர

இலட்சக்கணக்கான மக்கள் உச்சரித்த மந்திரச் சொல்

உலகெங்கிலுமுள்ள கோடிக்கணக்கான மக்களால் ஆன்மீகத் தலைவராக நேசிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ சத்ய சாயி பரபர ஏப்ரல் 24 ஆம் திகதி தனது 85 ஆவது வயதில் மகா சமாதிமானார்.

அவர் ஓர் ஆன்மீகத் தலைவராக அறியப்பட்ட போதிலும் தனது வாழ்நாளில் பரந்துபட்ட சமூகப்பணிகள் ஆற்றுவதிலேயே அதிக கவனஞ் செலுத்தி வந்துள்ளார்.

சத்ய சாயி பரபரவுக்கு உலகெங்கிலும் ஏறத்தாழ 1200 சத்ய சாயி அமைப்புகள் 114 மையங்களில் செயற்பட்டு வருகின்றன. அவரது பக்தர்கள் நூற்றுக்கணக்கான சமூகசேவை நிறுவனங்களை அவரது பெயரில் நடத்திவருகிறார்கள்.

சமூகசேவை நிறுவனங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள், மருத்துவமனைகள், அநாதை இல்லங்கள் எனப் பலவழிகளில் இச்சேவைகள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. உலகில் பலபாகங்களிலும் இந்நிறுவனங்கள் இயங்குகின்றன. இந்நிறுவனங்கள் உலகின் பல இடங்களில் மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டிருக்கின்றன.

உலகில் பல நாடுகளில் சமுதாயத்தின் அனைத்துப் பிரிவு மக்களும் பயன்பெறும் வகையில் பல கல்வி நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தி மாணவர்களிடமிருந்து எந்த விதக் கட்டணங்களும் பெறாது இவரது நிறுவனங்கள் கல்விச் சேவை புரிந்து வருகின்றன.

அதே போன்று சாயி அறக்கட்டளை Medicare எனப்படும் மருத்துவப் பணியை உலகெங்கிலும் பலதரப்பட்ட மக்களும் பயனடையும் வகையில் இலவச மருத்துவ முகாம்களையும் பல இலவச மருத்துவமனைகளையும் நடத்தி வருகிறது.

Acquacare எனப்படும் தூய குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் ஆந்திரா பிரதேசத்தில் உள்ள 700 கிராமங்களுக்கு சுத்திகரிக்கப்பட்ட குடிநீரை வழங்கி அரசு செய்ய வேண்டிய பணிகளையும் சாயி நிறுவனம் செய்திருக்கிறது. அதே போன்று சென்னை மக்களின் குடிநீர்ப் பிரச்சினைகளுக்கும் நிரந்தர தீர்வை சாயி மத்திய அறக்கட்டளை நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

மக்களின் மனங்களின் இவ்வாறான சமூகப்பணி செய்யும் எண்ணங்களை வளர்ப்பதற்காக சத்ய சாயி நிறுவனங்கள் பல ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுவருகின்றன.

அனைத்து மதக் கொண்டாட்டங்களையும் அதன் உட்கருத்தை உணர்ந்து கொண்டாடுவது, பஜனையில் ஈடுபடுவது, மதங்களின் உண்மைத் தத்துவங்களை புரிந்து கொள்ள ஆன்மீக வாசகர் வட்டம் போன்ற ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளிலும் சாயி நிறுவனம் ஈடுபட்டுவருகிறது.

இத்தகைய சமூகச் செயற்பாடுகளில் இந்த அளவுக்கு வேறு எந்த ஆன்மீக நிறுவனமும் செயலாற்றவில்லை என்றே கூறலாம்.

ஸ்ரீ சத்திய சாயிபரபரவின் மரணச்செய்தி கேட்டு உலகெங்கிலுமுள்ள இலட்சக்கணக்கான பக்தர்கள் பட்டபத்திக்குச் சென்று அவருக்கு இறுதி அஞ்சலி செலுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இலட்சக்கணக்கான மக்கள் கதறி அழ ஸ்ரீ சத்திய பரபரவின் திருவுடல் அவரது போதனை மண்டபத்திலேயே அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

மகாசமாதி அடைந்த ஸ்ரீ சத்ய பரபரவுக்கு கௌரவம் செலுத்தும் வகையில் அவரது உடல் இந்திய தேசியக் கொடியால் போர்க்கப்பட்டி, 21 பீரங்கி குண்டுகள் தீர்க்கப்பட்டு, முழு அரசு மரியாதையுடன் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. இந்து, முஸ்லிம், கிறிஸ்தவ, சீக்கிய, பௌத்த சர்வமத போதகர்கள் உள்ளிட்ட எட்டு குருமாரர்கள் ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனை நடத்தினர்.

ஆன்மீகத் தலைவர்களுக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தவர் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பரபர. அரசன் முதல் ஆண்டிவரை யாவராலும் நேசிக்கப்பட்ட இந்த ஆன்மீகத் தலைவரின் மறைவு ஆன்மீக உலகிற்கு மட்டுமல்ல மனித சமூகத்திற்கும் ஒரு பேரிழப்பாகும்.

மேமன் சமூகத்து மேன்மை மிக்க தமிழ்க் கவிஞன் மேமன் கவி

வ.தி.சி. ரவீந்திரன்

மேமன் கவி என்ற பெயர் இலக்கிய உலகிற்கு நன்கு பரிட்சயமான பெயர். தமிழே என் மூச்சு' எனும் முத்தர் கவிதையை சுதந்திரன் பத்திரிகையில் 1974ல் எழுதியதினூடாக இலக்கிய உலகிற்குள் கால்பதித்தவர்தான் மேமன் கவி என்ற கவிஞராவார். ஒரு மேமன் சமூகக் கவிஞன். இல்லை மேமன் சமூகத்திலிருந்து வந்த முதல் கவிஞன் என்பதிலும் பெருமை. இலக்கிய உலகில் தான் பிறந்த சமூகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் படைப்பிலக்கிய வாதியாக மேமன் கவி விளங்குகிறார்.

பழுவதற்கு இனிமையானவர். நட்புகளுடன் கருத்து முரண்பாடுகள் இருந்தாலும் அதற்கப்பால் ஒரு இலக்கிய நேசத்தை வளர்த்துக்கொள்வதில் மேமன் கவி முன்னிலை வகிக்கிறார். ஒரு இலக்கியவாதியின் இன்ப துன்பங்களின் பங்கேற்பதில் மேமன் கவியின் பங்கும் மகத்தானது. மேமன் கவி என்ற அப்துல் காம் அப்துல் ரலாக் என்பவரை எனக்கு (1972) முப்பத்திமுன்று வருடங்களாகத் தெரியும். ஒரு மெல்லிய தோற்றமுடையவராக நான் சந்தித்த ஒரு அன்புத் தோழன். இன்றுவரை அந்த நட்பு நமக்குள் நேசிக்கப்படுகிறது. தமிழ் கவிஞனாக விளங்கும் மேமன் கவியின் தாய் மொழி தமிழல்ல. ஆனாலும் தனது கல்வியைத் தமிழிலே கற்றுக்கொண்டவர் மேமன் கவி. இப்பெயரோடு இலக்கியக்காரனாக உலா வருகின்றார். இவரது வீட்டிலே இவர் 'பாபு' என்றும் வர்த்தகரீதியில் புறக்கோட்டை வீதியில் வர்த்தகர்களிலிருந்து கூலித்தொழிலாளர்கள் 'கவிபாய்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்.

மேமன் கவியிடம் நிரம்பிய வாசிப்புத் திறன் வலுப்பெற்றிருந்தது. இவரது வாசிப்பானது கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம் என எல்லா நூல்களையும் தேடி வாசிக்கும் பழக்கம் கொண்டவராக இருக்கிறார். இத் தேடலே இலக்கிய உலகில் மேமன் கவிமைத் தலைநிமிர்ந்து பேச வைக்கிறது. எந்த விடயத்தையும் கவராமையுடன் வாசிக்கும் பழக்கம் கொண்டவர். தெரியாத விடயங்களை மற்றையோரிடம் தேடிப் பெற்றுக்கொள்வதில் மிக ஆர்வம் கொண்டவர். தனது இலக்கியத் தளத்தின் ஆரம்பத்தில் பேச்சுக்களை அவதர்னித்து அதற்கு ஒரு விடையை தேடிக்கொள்வார். பின்பு அன்றைய பேச்சின் நிறை குறைகளை ஆராய்ந்து தேடல் புரிவார். இப்படியே மேமன் கவி இலக்கிய உலகில் குறிப்பிட்ட காலம் வரை ஒரு இலக்கியக் கேட்போனாக அமைதியாக வாழ்ந்துள்ளார். இதன் பின் தனது கருத்துக்களை முன் வைத்துப் பேச ஆரம்பித்துள்ளார். பலர் கூறாத புதிய கருத்துக்களை முன்வைத்துப் பேச ஆரம்பித்தார். புதிய கருத்துக்களை மேமன் கவி முன்வைக்கும் போது மேமன் கவி என்ற கவிஞன் இலக்கிய மேடைகளின் கருத்தாடல்களுக்கு முக்கியமானவராகத் தென்படத் தொடங்கினார். மேமன் கவியின் கவிதைகளின் வீச்சு ஒரு புறமிருக்க இவரது விமர்சனத்துறை ஈடுபாடும். விமர்சனக்கட்டுரைகளும் மக்களது மனதில் ஒரு இடத்தைப் பிடித்துள்ளன. எந்த நூலை எடுத்தாலும் அதனை மிகவும் அழகாக விமர்சிக்கும் மனப்பாங்கு இவரிடம் உண்டு. பலதிறை சார்ந்த ரசனை மேமன் கவியிடம் காணப்படுகிறது.

இலக்கியம் தவிர்ந்த ஓவியம், சிற்பம், சினிமா, இசை, நாடகம், போன்ற ரசனையும் அது பற்றிய அவரது கண்ணோட்டமும், பலரையும் பாராட்ட வைத்துள்ளது. ஓவியங்களைப் பற்றிப் பேசினால் பல மணிநேரம் பேசிக்கொண்டிருப்பார். ஓவியங்களின் வடிவமைப்பு அதன் சிறப்புக்களையும் அழகாகச் சொல்லுவார். சிறுகதை என வரும் போது மேமன் கவி சில சிறுகதைகளையும் பத்திரிகை வாயிலாகத் தந்துள்ளார். ஈழத்து மெல்லிசைப் பாடல்களிற்குப் பலரும் பாடல்கள் எழுதும் போது மேமன் கவியும் புதுக்கவிதைத் தன்மையுடைய பல மெல்லிசைப் பாடல்களைப் பதித்துள்ளார். அண்மையில் கூட இவரது மெல்லிசைப் பாடல் ஒன்று இலங்கை வானொலியில் வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

வாசித்தலூடாகத் தன் அறிவை வளர்த்து வரும் மேமன் கவி ஒரு பண்டிதனல்ல. கண் பார்த்தால் செயல்படும் திறமை மிக்கவர். பத்திரிகைத்துறையில் டிப்போனா சான்றிதழ் பெற்றுக் கொண்ட இவர் கணிணித்துறையில் கற்றுது எதுவுமில்லை. ஆனால் வாசித்தலூடாகப் பெற்ற அநுபவத்தால் கணிணியில் செயல்படுத்தும் அனைத்து விடயங்களையும் அறிந்து செயற்படும் திறமை கொண்டவராக விளங்குகிறார். கணிணித்துறையில் நிறையவே ஈடுபாடு கொண்டுள்ளார். வலைத்தளம் அமைத்தல் உள்ளிட்ட கணிணியூடான அனைத்து விடயங்களையும் அறிந்து வைத்துள்ளார். இணையத்தினூடாகத் தனது படைப்புக்களையும் சக படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களையும் வெளியிடுதல். மறைந்திருக்கும் அதாவது வெளியடிகிற்குத் தெரியாத பல புதிய எழுத்தாளர்களை இனம் கண்டு கொள்கிறார். கணிணியூடாக இலக்கியத்திற்குத் தேவையான சகல கருமங்களையும் பெற்றுக்கொள்வதில் வெகு சமர்த்தராக விளங்குகின்றார். தமிழில் மட்டுமன்றி ஆங்கிலக் கட்டுரைகளையும் ஆழமாக வாசித்து அதன் கருத்துக்களையும் பெற்றுக்கொள்ளும் திறமையும் கொண்டவர். தனது ஆங்கில அறிவின் ஆரம்ப ஆசானான குணசிங்கம் மாஸ்டர் என்பவரை மறவாது இருப்பதுவும் இவரது பண்பாகும். இணையத்தளங்களில் மட்டும் தொங்கிக் கொண்டு இலக்கியம் படைப்போரைப் பற்றிய அவர் கூறும் போதும், "தனிமனித சுதந்திரத்தில் எதையும் எழுதலாம். அது ஒவ்வொருவரது உரிமையுமாகும். இதில் மட்டும் தரித்து நின்று விட்டால் ஒரு இலக்கியவாதியாகத் தம் பதிக்க முடியாது. பரவலாகப் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளிலும் எழுவதாலேயே ஒருவரை இனம் காட்ட முடியும்" என்று கருத்தோடு செயல்படுகிறார். நூல் தயாரிப்பத்துறையில் கணிணியூடாக பல நூல்களை வடிவமைத்து வருகிறார். அட்டைப்படம் தயாரித்தலில் ஒரு படைப்பாளியின் உணர்வுகளை உணரும் ஒருகலைஞனாக நின்று செயற்பட்டு வருகின்றார். கொட்கே சகோதரர்களின் தமிழ் நூல்களில் இவரது அட்டைப்படத் தயாரிப்புகள் வடிவமைப்புகள் ஆகியன முக்கிய இடத்தைப் பிடிக்கின்றன.

மல்லிகை எனும் நீண்ட காலச் சஞ்சிகையில் 1974ல் இளந்தளிர் என அதன் ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா அவர்களினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மேமன் கவி

மல்லிக்கையூடாகப் பல படைப்புக்களை எழுதி வருகின்றார். மல்லிகையால் வளர்க்கப்பட்ட ஒரு படைப்பாளி என்ற ஜீவா வின் கூற்றும் உண்மையே! மூத்த படைப்பாளியான தெனியான் இவர் பற்றி கூறுகையில் “முற்போக்குச் சிந்தனை என்பது இடதுசாரி அரசியல் அல்ல என்பதைப் பலர் புரிந்துகொள்ள இன்று மறுக்கின்றார்கள். மாறுபட சமுதாயம் பற்றிய தெளிந்த சிந்தனைக் கூடாகப் பெற்று அதன் வழியில் இலக்கியம் படைத்து வருகின்ற ஒருவர் மேமன்கவி. மேமன்கவி ஒரு சந்தர்ப்பவாதி அல்ல என்பதே அவருக்குரிய பலம்” எனக் கூறுகிறார். என்னெனில் நேரான கோட்பாட்டுடன் வாழ்பவர். முற்போக்கு சிந்தனை கொண்ட மேமன்கவிக்கு எல்லா அரசியல்வாதிகளுடனும் நல்ல நட்பு உண்டு. அதற்காகத் தனது கொள்கையை விட்டுக் கொடுத்து அரசியல் லாபம் தேடுபவராக மேமன்கவி வாழவில்லை. கொழுப்பு நகர் அரசியல்வாதிகளுக்கு மேமன்கவி என்ற பெயரை நன்கு தெரியும். அவரது ஸ்தானம் அதாவது அவரது கோட்பாடு எதுவென்று தெரியும். ஆனாலும் இவரது பங்களிப்பால் இவர்களும் மேமன்கவியை நேசிக்கிறார்கள். முற்போக்கு என்றால் புரியாததன்மை கொண்ட பலர் முற்போக்காளர் எனச் சொல்லி கயநலத்தன்மை கொண்டவர்களாய் வாழுகையில் மேமன்கவி பொதுவான ஒரு கொள்கையுடன் வாழ்வவராகவே வாழ்வவராகவே வாழ்கின்றார். கருத்து முரண்பாடுருந்தாலும் செயல்படல் என்று வரும்போது சேர்ந்து நின்று இயங்கும் இலக்கியக்காரன்.

போர்க்காலத்தில் ஒரு கருத்தும் போர் முடிந்த பின் ஒரு கருத்தும் பெரும் படைப்பாளிகளுடன் ஒப்பிடுகையில் மேமன்கவி என்ற கவிஞன் எப்போதும் போர் ஒழித்தல். போரின் துயரங்களையே பாடுகின்றான். பெண்ணியம் சம்பந்தமான கருத்துக்களில் நின்று பெண்கள் சார்புக் கவிஞனாகவும் திகழ்கின்றார். இவரது ‘உனக்கு எதிரான வன்முறை’ என்ற

கவிதைத்தொகுப்பு இதற்கு சான்று பகரும். நவீனத்துவங்கள் பற்றிய பல சிறப்பான கட்டுரைகள் இவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன. மேமன்கவி அவர்கள் புதுக்கவிதை அல்லது நவீன கவிதையாளனாக இருந்த போதும் மரபுக் கவிஞர்களின் சந்தக்கட்டுகளுடன் போட்டிபோட்டுத் தன் கவிதைப்பாணியைக் கவியரங்குகளில் வெளிப்படுத்திப் பாராட்டுக்களைபெற்றுள்ளார். குறிப்பாகக் கம்பன் கழகம் நூடாத்திய விழா கவியரங்கில் ‘வெள்ளை’ என்ற கவிதை சபையின் கரகோஷத்தைப் பெற்றுப் பாராட்டுப் பெற்றது. வானொலி தொலைக்காட்சி கவியரங்குகளும் பாராட்டுப் பெற்றமையாகும்.

ஈழத்துப் புதுக்கவிதையில் தனக்கென ஒரு பாணியை வைத்துக்கொண்டு அவரின் கவிதைப் பாணியின் தாக்கத்தால் பல இளம் கவிஞர்கள் புதுக்கவிதையை எழுத வந்ததும் ஒரு சிறப்பென்றாலும் மேமன்கவியின் ஆரம்ப காலப் புதுக்கவிதை களிலும் சற்றுப் புரியாத தன்மை மேலோங்கினாலும் கூட கவிதையைப் பொது மேடையில் முன் வைப்பதற்கான நுணுக்கங்களை மேமன்கவி அறிந்து வைத்துள்ளார். மேமன்கவி பல கவிதை நூல்கட்கும், கட்டுரை நூல்களுக்கும் சொந்தக்காரனாகவும் இருக்கிறார். இவரது ‘நானைய நோக்கில் இன்றில்’ என்ற கவிதைத் தொகுதி 1990ல் இலங்கை சாஹித்ய மண்டலத்தின் விருதினையும் பெற்றுக் கொண்டது. இவரது கவிதைகள் சிங்களம், ஆங்கிலம், ரஷ்ய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளதையும் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். பல விருதுகளையும் பட்டங்களையும் தன்னகத்தே பெற்றுக் கொண்டாலும் ‘மேமன்கவி’ என்ற பெயரோடு மட்டும் இலக்கிய உலகில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார் இந்தக் கவிபாய் என்பதுதான் உண்மை.

இரண்டாய் உடைந்தேன்! அடித்தநாள் ஸ்வரே!

தளச்சயணி

மனதுள் மலர்ந்த

மழைப்பூக்கள்

உதிர்ந்து விடக்கூடிய அளவு

வளர்த்ததைகளை இறைக்கிறாய்!

உனது கண்ணாடி முகம்

பொககக் கென்று

உடைந்து போன அதிர்வில் நான்..!

உனது மனத்தின் விகாரம்

தெரிந்த போது

அடங்கா முகாரியுள்

வீழ்ந்தேன்.

உனதிரும்பின் அர்த்தம்

இன்னமும் புரியாமல்...

கரண்டிக் கெட்டாய்

வேதனைகளின் உராய்வில்

தீய்ந்து போகிறேன்..!

எனது ஊகங்களுக்கூடாக

உன்னை ஊடறுத்துப் பார்க்கிறேன்!

அப்படியும் நீ

செத்துப் போகவில்லை மனதுள்!

உன் கைத்த நினைவுகள்

கசந்து வழிந்த பின்னரான

ஆறுதலான கணமொன்றில்

உன்னைப் பற்றி

யோசிக்கிறேன்.

எதுவுமில்லை!

எதுவுமேயில்லை!

சிரித்தபடி நிற்கிறாய்

உயிருள்!

கலாபுஷணம் புலோலீயூர்
க. சதாசிவம்
ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப்
போட்டியில் கிரண்டாம்
பரிசு பெற்ற சிறுகதை

சுருக்ஷணம்

ஆல்

பொறுப்பதிகாரியின் எதிரே போய் நின்று வணக்கம் சொன்னார் வியாசர். 'வணக்கம்.... என்ன விசயம்? உட்காருங்க' சொன்னார் அதிகாரி.
வியாசர்: நாணும் மனைவியும் கொழும்புக்குப் போக வவுனியாவில் ரயில் ஏறவே பல்ல வந்தனாங்கள். ஆனால் எங்களை இங்கே கொண்டுவந்து இறக்கிவிட்டார்கள். தயவுசெய்து நாங்கள் போக அனுமதி தாருங்கோ.."
'நீங்க எங்கேயிருந்து வந்தது...'
'வள்ளிப்பனத்திலிருந்து'
'அது எங்கேயிருக்கு வள்ளியில் எந்த பக்கம்?'
'முல்லைத்தீவில் ஒரு கிராமம்'
'ஓ அங்கே நிரந்தர வாசியா?'
'இல்லை. கிளிநொச்சியிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து போனது' என் இடம் மாறினீங்கள்'
'அங்கே ஜெல் குண்டுகள் விழுந்தன... விமானங்களும் குண்டுகளையும் போட்டன... சிலர் செத்துப் போனார்கள். பலர் காயப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெறுகிறார்கள்.'
'அதெல்லாம் நீங்கள் நேரில் பார்த்ததா?'
'பார்த்தேன்... நான் பரந்தன் பக்கம் போய்க் கொண்டிருந்த போது ஒரு வீட்டின் மேல் நாலு குண்டுகளை போட்ட கிபிர் விமானத்தைப் பார்த்தேன். அந்த வீட்டில் வசித்த ஐந்து பேரும் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் இரண்டு பேரும் பலியானார்கள். அடுத்தடுத்த வீடுகளின் இருந்த பன்னிரண்டு பேர் காயப்பட்டனர்.'
'கிபிர் தான் குண்டு போட்டதெண்டு உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?' உங்கட பொடியாளிடத்திலயும் கிபிர் வேகத்தில் பறக்கும் விமானங்கள் இருக்கே? 250 கிலோ குண்டுகளும் இருக்கே?..
'கேள்வி தொடர்ந்தது.
'உங்களுக்கு எத்தனை பிள்ளைகள்'
'ஐந்து பேர் ஆண்கள் இரண்டு, பெண்கள் மூன்று' எல்லாரும் புலிகளா'
'இந்தக் கேள்வி அவரை திடுக்கிட வைத்தது.
'உண்மையைச் சொல்' என மனம் இடித்துரைத்தது.
'ஒருவர் மட்டும்...' என்றார்
'அவன் இப்போ எங்கே?'

'அவருக்கு காயம்... ஜெல் துண்டு அடிச்ச காயம்... ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தார். இப்ப எங்கே இருக்கிறார் என்று தெரியாது சேர்'
'அவன் இயக்க பெயர் என்ன'
'விக்ரமன்'
'நீங்க உண்மை பேச வேணும்' பெயர் சொன்னால் நீங்கள் வெளியே போக முடியாது. போய் இருங்க... இன்னும் விசாரிக்க இருக்கு'
வியாசர் எழுந்தார்.
அதிகாரி காவல் சிப்பாயை அழைத்து 'இவரை கூட்டிப்போ' என சொல்லுவது போல அவனுக்கு தாய் மொழியில் கட்டளையிட்டார்.
அவன் வாங்க என வியாசரை அழைத்துப் போனார்.
அவர் இருந்த கூடாரத்தின் முன்னால் அவரை நிறுத்தி, உங்கட 'வை' கூப்பிடுங்கள் உங்கட சாமான்கள் எடுத்துக் கொண்டு என்னோட வாங்க'
'எங்கே போறது நாங்கள்'
'வேற இடத்துக்கு'
வியாசர் மனைவியைப் பார்த்து 'வேற கொட்டிலுக்கு போகட்டாம்; பாய், பொதியனை எடுத்து வா' என்றார்
இருவருமாக அவன் பின்னால் நடந்தனர்.
தெருவைக் கடந்து, முகாபின் பின்பகுதிக்கு அவர்களைக் கூட்டிப்போன சிப்பாய் ஒரு தகரக் கொட்டிலைக் காட்டி இங்கே இருங்க என்றான், போய்விட்டான்.
உள்ளே போனார்கள், இராணிகையில் எடுத்து வந்த பாயைத் தரையில் விசித்துப் படுத்துக் கொண்டார். கணவரைப் பார்த்துக் கேட்டார் என்ன, எங்களை வெளியில் விட மாட்டீனமா பெரியவர் என்ன சொன்னார்.
வியாசரின் முகத்தில் படர்ந்த கவலை ரேகைகளைக் கண்டு திடுக்கிட்டவளாய்? 'என்ன நடந்தது சொல்லுங்களேன்?... என விம்மலுடன் கேட்டார்.
'இன்னும் விசாரிக்க வேணுமாம்'
எனக்கெண்டால் பயமாயிருக்கு.. தம்பியைப் பற்றியும் கேட்டவரே?
யாரும் எங்களை தெரிஞ்சவை இஞ்ச இருந்தால் சொல்லிக் குடுப்பான்கள், எங்கட மனுசர் அதில் கெட்டிக்காரர்... எங்கட கஸ்ட காலம்... இதுக்குள்ள வந்து அகப்பட்டீட்டம்.. நாங்கள் வெளிநாட்டுக்கு போகவெண்டு வந்தனாங்கள் என்று சொன்னீங்களா, பெரியவருக்கு? இந்தத் தகரக் கொட்டில்ல

கிடந்து சாக வேண்டியது தானா? 'இராணி அழுதாள், அற்றினாள், திட்டினாள், யார் யாரையோ பெயர் குறிப்பிடாமல் 'அவன் இவன் என்று'

'என்ன அழகுரல் கேட்கிறதே ஆராய அயல் கொட்டில் காரர் வந்து எட்டிப்பார்த்தார்கள். என்ன பிரச்சினை? ஏன் அம்மா அழுறா? என்று கேட்டான் ஒரு இளைஞன். அவன் பெயர் சாந்தன்.

வியாசர் சொன்னான் 'தம்பி நாங்கள் கவிசில இருக்கிற எங்கட மகனோட போய் இருக்க வெண்டு வந்தனாங்கள்... இடையில் எங்களை வழிமாத்தி கொண்டு வந்து இப்படி வச்சிருக்கிறாங்களே. பெரியவிட்டை போய் கேட்டால், அவர் சில கேள்விகள் கேட்டார். பிறகு இன்னும் விசாரிக்க வேணும் இருங்கோ என்றிட்டார்.'

வயதான எங்களை இந்த தகரக் கொட்டில் இருக்க வச்சால் நாங்கள் வரண்டு சாகிறதே? என்று இராணி சொன்னாள்.

சற்றுப் பொறுத்து இராணி கேட்டாள் 'நீங்கள் எந்த ஊர் தம்பி? சாந்தன் சிரித்து விட்டுச் சொன்னான் 'யாதுமூரே... இப்ப அகதி முகாம் நீங்கள் வாருங்கோ வந்து நிலாவோட இருந்து கதையங்கோ, மனசுக்கு ஆறுதலாய் இருக்கும்...'

'ஆர் தம்பி நிலா'

'நிலா வேணி என்ற மனைவி'

சாந்தன் இருவரையும் கூட்டிப்போய் தனது மனைவிக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்து 'தேநீர் குடுங்கோ' என்றவாறு அவர்கள் அருகில் போய் அமர்ந்தான்.

நிலா வெந்நீர் போத்தலில் இருந்த சாயநீரை இரண்டு அலு மினியக் குவளிகளில் ஊற்றி, சீனி கலந்து ஆற்றி எடுத்து வந்து இருவருக்கும் கொடுத்து 'குடியுங்கோ' என்றாள். அவர்கள் குடிக்கும் வரை சற்று தூரத்தில் நின்றுவன் திரும்பி வந்து அவர்கள் அருகில் இருந்தாள்.

அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லும் வகையில் நிலா, இராணியுடன் பேசினாள். என்ன அம்மா செய்கிறது?... எங்கட போதாத காலம்... வேற வழியில்லாமல் வந்த கூட்டுக்கிளியளாய் அகப்பட்டிருக்கிறம். அழுது கெஞ்சினாலும் திறந்து விடும் கருணையுள்ளம் இந்த மனுசருக்கு இல்லை... எது நடந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியது தான்... இங்கே நடக்கிற சம்பவங்களை அச்சத்தோடும் கவலையோடும் பார்த்துக் கொண்டதான் இருக்கிறோம்... அடுத்தமுறை உங்களை விசாரணைக்கு கூப்பிடும் போது பணிவாய் தயவாய் உங்களை 'வெளியில் போக விடுங்கோ' என்று கேளுங்கோ... தைரியத்தை இழக்காமல் துணிவாய் பேசுங்கோ... சத்தியம், நீதி, தருமம் வெல்லும் என்பார்கள். கடவுள் ஏன் இப்படி எங்களைச் சோதிக்கிறானோ? என்ன பாவம் செய்தோம்? எங்கள் உழைப்புக்கும் தியாகத்துக்கும் ஒரு நாள் பலன்

கிடைத்தேயாகும். நாங்கரும் நிம்மதியாய் இருக்கும் காலம் வரும்' 'நீர் சொல்லுற தெல்லாம் சரிதான் மகளே... ஆனால் நாங்கள் நம்பியிருந்த நீதியும் தருமமும் எங்களை ஏன் கைவிட்டது? அநீதியும் அதர்மமும் தானே அராஜகம் புரிகிறது...' இராணியின் வாதம்.

'அரசன் அன்று கொல்வான் தெய்வம் நின்று கொல்லும்' இது எங்கள் மூதாதையர் நம்பிய நீதி காலம் பதில்

சொல்லும் அம்மா... கவலையை விடுங்கோ...'

'உனக்கு நல்ல அறிவிருக்கு... நல்ல மனம் படைச்ச பிள்ளை... நல்லாய் இருப்பாய்...' நிலாவின் கையைப் பற்றி தன் நெஞ்சில் வைத்து வாழ்த்தினாள் இராணி. இருவரும் பேசிக்கொண்டிருந்தவற்றை செவிமடுத்திருந்த வியாசர் வாய் திறந்தார்.

'அகதிகளா? சிறைக் கைதிகளா?... முகாம் வாழ்க்கைக்கு பழக்கப்பட்டு விட்டார்களா? வாலிபர்கள் பந்தடிச்ச விளையாடுகிறார்கள்... வளர்ந்தவர்கள் 'காடல்' விளையாடுகிறார்கள்... பெண்பிள்ளைகள் கூடிப்பேசி, சிரித்து பொழுது போக்குகிறார்கள்... ரோடியோ பெட்டியை சுற்றியிருந்து சினிமாப்பாட்டுக்கு தாளம் போடும் கூட்டம் ஒரு பக்கம்... தொட்டியைச் சுற்றிநின்று நெருக்குப்பட்டு நீராடிவிட்டு ஈரக்கூந்தலுடன் அன்னநடையில் வரும் நங்கையர்... எதிலும் ஆர்வமற்றவர்கள் பகல் இரவு தெரியாதவராய் பாயில் கிடக்கிறார்கள்... நாங்கள் இருப்பது பிரமாண்டமான முட்கம்பிக்கூடு என்ற உணர்வேயில்லாதவர்கள்... மேலே பாருங்கோ கதந்திரமாய் மரக்கிளைகளில் பாடிவிளையாடும் பட்சிகளை... எங்களைப் பார்த்து 'ஏ மனித அடிமைகளே! என அவை கூறுவதுபோல் தோன்றவில்லையா?'

மனக்கவலையை மறந்து சிரித்தாள் இராணி 'இவர் பண்டிதர், புலவர் பறவைகளைப் பார்த்து பாட்டுப் பாடுவார்...' என்று நிலாவைப் பார்த்து சொன்னாள்.

ஆனால் அம்மா அவருக்கு தன் விடுதலை பற்றிய கவலை மாத்திரமல்ல ஒட்டுமொத்தமாக இருந்த முகாம் மக்களின் விடுதலை பற்றியும் சிந்திக்கிறார். போல் தெரிகிறது... என்றாள் நிலா.

'ஆனால் நான் சிந்திப்பதால் மட்டும் அது நடக்கிறகாரியமில்லையே மகள்.

'உண்மைதான்... அவரவர் தன் விடுதலையைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டிய கட்டம் இது.'

'சரியா சொன்னீங்கள் மகள்... நான் அடுத்த விசாரணையில் ஒரு முடிவு கண்டுதான் வருவேன்'

ஒ அப்படியொரு தைரியம், துணிவு எல்லோருக்கும் வரவேணும்'

'நான் போய் கொஞ்ச நேரம் படுத்திருக்க விரும்புறன்.

இராணி இருந்து கதைக்கட்டும் வரட்டுமா?
இரண்டு நாள் கடந்த நிலையில் வியாசருக்கு அழைப்பு வந்தது.

வாங்க வியாசர் உட்காருங்க் சொன்ன அதிகாரிக்கு வணக்கம் கூறிவிட்டு கதிரையில் அமர்ந்தான் வியாசர்.

அதிகாரி கேட்ட முதல் கேள்வியே வியாசரைத் திடுக்கிட வைத்தது.

‘உங்க மகன் விக்ரமன் புலி தானே? சண்டையில் காயப்பட்டவர் தானே?’

‘ஓபுக்கொள் உண்மையைச் சொல். உன்னால் வாதாட முடியும். நியாயத்தை உணர்த்து. உன்னால் முடியும்’ என்றது உள்மனம்

‘என் மகன் இயக்கத்தில் இருந்தவர் தான், சண்டையில் காயப்பட்டவர் தான்’

‘ஏன் அனுபிஷீங்க்’

எங்களுக்கு தெரியாமல் ஓடிப் போனான் சேர்... இப்போ வன்முறையைக் கைவிட்டு சனநாயக நீரோட்டத்தில் கலந்து விட்ட முன்னாள் பிற்பிவிஷப் போராளிகளும் பெற்றாருக்குச் சொல்லாமல் ஓடிப்போனவர்கள்தான். அவர்களை ஏற்றுக் கொண்டது போல் இவர்களையும் மன்னித்து அவர்கள் தாம் விரும்பிய தொழிலில் ஈடுபட வழிக்காட்டுங்கோ... நீங்கள் பெரிய மனிதர் பெரிய பதவியில் இருக்கிறீங்க... புத்தரின் போதனையைப் பின்பற்றுகிறீர்கள். நாங்களும் எங்கள் மூதாதையர்களும் பலர் புத்த சமயத்தவர்கள். அவர்கள் புத்தருக்கு கோயில் கட்டியிருந்தார்கள்... சித்தார்த்தன் ஒரு அரச குமாரன்... இந்து மதத்தவன்... மனித இனம் படும் அவலங்களைக் கண்டு மனம் நொந்து, அரச பதவியையும் இல்லாழ்க்கையையும் துறந்து ஏகாந்தம் நாடி தனியே அமர்ந்து தவம் புரிந்தான், ஞானம் பெற்றான். அறம், அன்பு, கருணை, தருமத்தைப் போதித்தான். அவன்மேல் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் நாங்கள்.

‘போதும் நிறுத்து என்றார் அதிகாரி, புன்சிரிப்புடன் தொடர்ந்தும் பெரிய படிப்பாளிப் போல் பேசுகிறாய்... நீயும் குற்றவாளி... அதை மறந்து விடாதே... என்றார். அச்சுறுத்தும் தொனியில்

வியாசர் அவர் சொன்னவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் ‘சேர் ஒரு நிமிஷம் என்னை பேச அனுமதியுங்கள்’ எங்களை வெளியில் செல்ல அனுமதியுங்கள்... நாங்கள் சவிசில் இருக்கும் எங்கட மகனிடம் போக.. உங்களுக்கு நன்றியாக நீங்கள் விரும்புற பரிசு எதுவானாலும்..’

ஸ்ஸ்ஸ் என்ன துணிவு! எனவியந்த அதிகாரி ‘அப்படியா?... சரி போய் இருங்க்’ என்றார்

பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தனை அழைத்தார். தன் தாய் மொழியில் சில வார்த்தைகள் கட்டளையிடும் தொனியில் சொன்னார்.

அவன் வியாசரை கூட்டிக் கொண்டு வெளியே போனான். வெளியில் அவரை நிறுத்தி அதிகாரியின் திட்டத்தை விளக்கமாய் சொன்னான். அவன் சொல்லச் சொல்ல வியாசரின் முகத்தில் சிறுநகை சிலகணம் மலர சரி...சரி...சரி எனவே பதிலளித்தார்.

★★★★

வியாசர் தம்பதியை காணவில்லை வேறு முகாமிற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கலாம் விசாரணைக்கென்று போகிறார்கள், வருகிறார்கள் சிலர் புனர்வாழ்வு முகாமுக்கு அனுப்பப் பட்டதாக சொல்கிறார்கள் வேறு சிலர் மிகப்பாதுகாப்பான முகாம்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள் சிலர் அதிசயமாக விடுதலையும் அடைகிறார்கள்.

முகாம் வாசிகளுக்கு அவை ஒன்றும் புதுமையல்ல பழகிப்போன செய்திகள். வியாசர் இராணி காணாமல் போனதும் அத்தகைய ஒரு சம்பவமே.

★★★★

‘கொழும்பில் இருந்து கதைக்கிறேன். தம்பியும் என்னுடன் வந்திருக்கிறார்’

அப்பா சுகமாய் இருக்குறீங்களா?... தம்பி அம்மா சுகமா?... எப்படி அப்பா சிரமில்லாமல் வர முடிந்ததா?

சிரமில்லாத பயணம் இப்போ இல்லை யென்று தெரியாதா?... விபரமாக இப்போ கதைக்க முடியாது... எல்லாம் நேரில் சொல்லலாம்... வங்கியில் இருந்த சேமிப்பு முழுவதும் செலவாயிற்று... எப்படி என்றதும் நேரில்தான் சொல்ல முடியும். நம்பிக்கையான ஒரு பயண முகவருடன் பேசியிருக்கிறேன். எங்களைக் கூட்டிக் கொண்டு போய் உன்னிடம் ஒப்படைச்ச பிறகு கட்டணம் எல்லாம் பெற்றுக் கொள்வதாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். பயணச் சீட்டுகளுக்கும் தற்போதைய செலவுகளுக்கும்மிக கொஞ்சம் பணம் அனுப்பவும்.

“சரி அப்பா”

●●●●

விவாதங்கள், வாசகர் கடிதங்கள், படைப்புகள்

விவாதங்கள் 500 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் இருந்தல். வேண்டும். ‘வாசகர் பேசுகிறார்’ பகுதிக்கான கடிதங்கள் 200 சொற்களுக்குள் அடங்குதல் வேண்டும். இவ்வரையறைகளுக்கு மேற்படின் அவை பிரசுரிக்கப்பட மாட்டாது. ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர் எமக்குக் கிடைக்கும் மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தொடர்ந்துவரும் இதழில் இடம்பெறும். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள், தமது சொந்தப் பெயர் முகவரியை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். படைப்புகள் பிரசுரத்துக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படின் ஒரு மாதத்திற்குள் அறிவிக்கப்படும்.

- ஆசிரியர்

பாசும் பொல்லாதது

செ.எஸ். சதிரி

சிவசம்பு தனது தங்கையின் திவசதினத்திற்குப் போக வேண்டும் என்ற நினைப்பில் அயர்ந்து தூங்கி விட்டார். சிவசம்புவிற்கு அறுபத்தைந்து வயதாகிறது. தனது மகன் மருமகளுடன் கனடாவில் ரொறன்ரோவில் இருக்கின்றார். கடந்த வருஷம் அவரது தங்கை பரமேசு அகால மரணமடைந்துவிட்டார். உறக்கத்தில், சிவசம்புலிடம் தங்கை கதைத்தார்.

“அண்ணா! உங்கை இருந்து என்ன செய்யறாய்? நீயும் கெதியிலை மேலை வாப்பா. கம்மா ஜாலியா பாக்டு வெத்திலையும் போட்டுக் கொண்டு ஊர்க்கதையன், வயல்வம்புகள் கதைச்சுக் கொண்டு இருக்கலாம்.”

‘அது சரி, எப்படி வாழ்ந்த குடும்பம் நாங்கள்! நான் இப்ப உங்கை வாறதா உத்தேசமில்லை. பேரப்பிள்ளையளினர் சடங்குகளையும் முடிச்சுக் கொண்டுதான் வருவன்.’

கதவு தட்டும் சத்தம் கேட்டது.

“அப்பா திவசத்துக்கு வரேல்லையே?” மகன் கேட்டான்.

“வாறன், வாறன்” என்றபடியே இரண்டாவது ஃபோனிலிருந்து தலாக்குக் கீழிறங்கினார். அவருக்கு இப்போது செத்தவீடு, திவசதினங்களுக்கெல்லாம் போலதற்கு விருப்பமில்லை இந்தக் கொண்டாடங்களிலை மனம் ஈடுபட்டால் கெதியிலை உலகவாழ்க்கையைத் தூக்க நேரிடும் எனப்பயந்தார்.

திவசம் வலு தடல் புடலாக நடந்தது. ஐயர் மந்திரம் ஒதினார். போளதடவை அஸ்தியை தண்ணீரிலை கரைக்கேக்கை சிவசம்பு கால் தவறி ஆற்றுக்கை விழப்பாத்திட்டார். அது முதல் கொண்டு பயம் இரட்டிப்பாகிவிட்டது.

“இவள் பரமேசு என்னை இழுக்கப் பாத்திட்டாள். நல்லகாலம் தப்பி வந்திட்டன்” என்பார்.

திவசம் முடியும் தறுவாயில் மெல்ல நழுவி வீட்டிற்குப் போகப் பார்த்தார் சிவசம்பு. ‘திவசத்துக்கு வந்தால் கட்டாயம் சாப்பிட்டு விட்டுத்தான் போக வேணும்’ என்று அடாத்துப் பிடியாக சிவசம்புவைப் பிடித்து விட்டார்கள். சாப்பிடுவதற்கு முன்பு ஐயரிட்டைப் போனார்.

‘ஐயா! எனக்கொரு நூல் ஒதிக் கட்டிவிடுங்கோ. அடிக்கடி பரமேசு கனவிலை வாறான்.’ நூல் ஒன்றைக் கையிலே கட்டிக் கொண்டார். நூலையும் சாப்பாட்டையும் மாறி மாறிப் பார்த்துக் கொண்டே சாப்பாட்டில் ஒரு பிடிபிடித்தார்.

வீட்டிற்குப் போகும்போது வாசலில் பரமேசுவின் அழகிய படம் ஃபிரேம் போட்டுக்குடுத்தார்கள். அதை வாங்கி அருகே இருந்த மேசையீது வைத்து அழகு பார்த்தார். அதைக் குடுத்துக் கொண்டிருந்த இரு இளம் பெண்களும் அவரை விடப்பட்டு பார்த்தார்கள். இன்னும் இரண்டு படம் தாருங்கள் என்று கேட்டு வாங்கினார்.

‘பாத்தியேடி! தங்கைச்சியிலை எவ்வளவு பாசம் எண்டு ஒண்டுக்கு மூண்டு படம் எடுக்கிறார்.’ என்றாள் ஒருத்தி.

“மனிசன் இவ்வளவு பாசத்தை வச்சுக்கொண்டு பயப்பிடுது.” தூரத்தில் சிவசம்புவின் செய்கைகளை வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் மகன்.

வீட்டிற்கு வந்ததும் கத்திரிக்கோல், ஸ்குறாட் றைவர் சகிதம் அங்குமிங்குமாக ஓடித் திரிந்தார் சிவசம்பு. தனது படுக்கை அறைக்குள் போய் நேற்று வந்த தனது மகளின் ஜேர்மன் கடித்ததை எடுத்து வந்தார். மேசை மீது தான்

கொண்டு வந்த தங்கையின் படங்களைப் பரப்பி பிடியாகிப் போனார். ஃபிரேமை நோண்டி நோண்டிப் பிடுங்கினார். தங்கையின் படங்களை அதனின்றும் கழட்டி எடுத்தார். ஜேர்மன் கடித்ததுடன் வந்த தனது மூன்று பேரப்பிள்ளைகளின் படத்தையும் அந்த ஃபிரேமிற்குள் மாட்டினார். தங்கையின் படங்களை குப்பைத் தொட்டிக்குள் போடுவதற்காக போன அவர், பின்பு ஏதோ எண்ணம் கொண்டவராக மேசை வாச்சியை இழுத்து அதற்குள் அந்தப்படங்களை தள்ளி விட்டார்.

ரிவிக்கு முன்னால் இருந்த மகன் கடைக்கண்ணால் அவரது செய்கைகளைப் பார்த்தபடி இருந்தார். சற்று நேரத்தில் மகன் அவரின் படுக்கை அறையின் கதவை மெதுவாகத் திறந்து எட்டிப் பார்த்தான். அவரது மேசையில் மூன்று ரேப்பிளாக்களின் படங்களும் அழகாக சிரித்தபடி இருந்தன. சிவசம்பு குறட்டை விட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

கமல் பேரேராவின்கதைகள்

மறைந்திருக்கும் யதார்த்தத்தின் பதிவுகள்

- சேஷன்

1970 களில் இலக்கியத்துறையில் அடியெடுத்துவைத்த கமல்பெரேரா நாவல், சிறுகதை, விமர்சனம், அரசியல், பத்தியெழுத்து ஆகியதுறைகளில் ஈடுபட்டுவருகிறார். இதுவரை மூன்று நாவல்கள், ஐந்து சிறுகதைத் தொகுதிகள் இரண்டு பத்தி எழுத்து தொகுப்புகள் இரண்டு விமர்சன நூல்கள் உட்பட 14 நூல்கள் வெளியீட்டுள்ளார். அத்துடன் ஒலிஒலி ஊடகங்களிலும் இலக்கிய கலந்துரையாடல்களில் ஈடுபட்டு வருவதுடன் தேசிய மட்டத்தில் பாடசாலைகளிலும் இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கும் கருத்தரங்குகளையும் செயலமர்வுகளையும் நடத்திவருகிறார். இலங்கை மத்திய வங்கியில் உயர் அதிகாரியாக கடமைப்பெற்ற கமல்பெரேரா, மத்திய வங்கி வெளியீட்டுச் சஞ்சிகை ஆசிரியராகவும் பின்னர் ராயல் பத்திரிகையின் பிரதம உப ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியவர், ராயலில் கடமையாற்றிய போது அரசியல் காரணங்களுக்காக வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர். பின்னர் கொடகே நிறுவனத்தில் பணியாற்றினார். தற்போது தேசிய நூலக சேவையில் நூல் மதிப்பீட்டாளராகக் கடமைப்பெற்றார். 1980 விஜயலக்ஷ்மி விக்கிரமசிங்க என்பவரை மணந்த இவருக்கு இந்துவாசி என்ற மகனும் சஜீவன் என்ற மகனும் உள். இவரது தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்புச் சிறுகதைத் தொகுப்பான 'திறந்த கதவு' 2007 ல் திக்குவலை கமாலினால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்தது. இவரது சிறுகதை தொகுதிகள் 1983, 1995 ஆம் ஆண்டுகளில் தேசிய மட்ட விருதுகளை வென்றிருக்கின்றன. 2005ல் இளைஞர்களுக்கான படைப்புக்கு தேசிய மட்ட விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார். 1994ல் இருந்து சிங்கள எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் தலைவர் செயலாளர் பதவிகளை வகித்தபோது 2009இல் இருந்து சிங்கள, தமிழ் எழுத்தாளர் மன்றத்தின் இணைப்பாளராகவும் விளங்குகிறார். 2008ல் ஆன்னர் செக்கோவ் என்ற புகழ்பெற்ற எழுத்தாளரின் சுயசரிதையை எழுதி வெளியீட்டுள்ளார்.

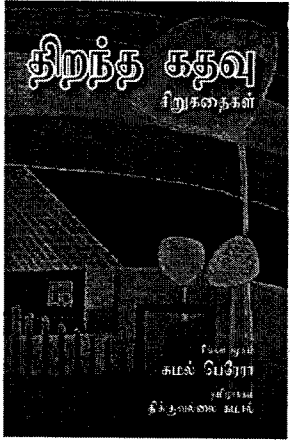
ஒரு மொழிபெயர்ப்பு படைப்பை படிக்கின்ற பொழுது ஒரு வாசகர் மூலமொழி அறிந்திராத நிலையில், அவ்வாசகர் மூலமொழி படைப்பாளியின் திறனை, கருத்து நிலையை அறிந்து கொள்வதில் முழுக்க முழுக்க மொழிபெயர்ப்பாளரின் தங்கி இருப்பார். அதே வேளை மொழி பெயர்ப்பு எனும் பொழுது அது கொண்டு வர முடியாது என்ற கருத்தும் மொழி பெயர்ப்புச் சம்பந்தமாக முன்வைக்கப்படுவதுண்டு. அக்கூற்று சரி என்றாலும், மூல மொழிப் படைப்பு படைக்கப்பட்ட மொழியிலும் மொழி பெயர்க்கப்படும் மொழியிலும் மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு இருக்கும் ஆற்றல் மூலம் படைப்பாளி சொல்ல முனையும் விஷயத்தை ஓரளவுக்கு கொண்டு வரமுடியும் என்றும் சொல்லப்படுவதுண்டு.

மொழிபெயர்ப்பின் அரசியல் என்பது மொழிபெயர்க்கத் தேர்ந்தெடுக்கும் படைப்புகளில் மட்டுமே தங்கி இருப்பதில்லை. அத்தோடு மூல மொழி படைப்புக் கொண்டிருக்கும் கருத்துநிலை. அரசியல் ஆகியவற்றுக்கு மாறான கருத்து நிலையை அரசியலை ஒரு படைப்புக்குள் மொழி பெயர்ப்பாளர் கொண்டு வரக் கூடும். ஆனால் மூல மொழிப் படைப்பு பேசும் கருத்து நிலையை, அரசியலை முற்றும் முழுதுமாக ஏற்றுக் கொண்டவராக, ஆதரிப்பவராக அமையும் பட்சத்தில், இருமொழிகளிலும் திறன் கொண்ட ஒரு மொழி பெயர்ப்பாளரால் மொழிபெயர்க்கப்படும் படைப்பில் மூலமொழிப் படைப்பாளி அவர் கொண்டிருக்கும் கருத்து நிலையை அரசியலை சரியாக வெளிப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும்.

சிங்கள நவீன கலை இலக்கியத்துறையில் அவதானத்திற்குரிய படைப்பாளியான கமல் பெரேராவின்கதைகளை திக்குவலை கமாலின் மொழிபெயர்ப்பில் படிக்கக்கிடைத்த

பொழுது மேற்கூறிய சிந்தனைகள் மனதில் எழுந்தன. கமல் பெரேரா கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக நவீன சிங்கள கலை இலக்கியத் துறையில் நாவல் சிறுகதை பத்தி எழுத்து என பல்வேறு தளங்களில் பணியாற்றி, பல சிறுகதைத் தொகுப்புகள், இளைஞர் நாவல்கள், கட்டுரைத் தொகுப்புகள் வெளியீட்டுள்ளார். அதற்காக பல விருதுகளையும் பெற்றவர். இதுவரை காலம் வந்துள்ள அவரது சிறுகதைத் தொகுப்புகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறுகதைகள் திக்குவலை கமாலின் மொழிபெயர்ப்பில் 'திறந்த கதவு' எனும் பெயரில் ஒரு தொகுப்பாக தமிழில் வெளிவந்துள்ளது. அத்தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள 7 கதைகளையும் கமாலின் மொழிபெயர்ப்பில் ஞானம் இதழில் வெளிவந்துள்ள ஒரு கதையையும், தாயகம் இதழில் வந்த ஒரு கதையையும் அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டே கமல் பெரேராவின்கதைப் படைப்புகள் பற்றிய சில கருத்துக்கள் இங்கே முன் வைக்கப்படுகின்றன.

இன்றைய சூழலில் நவீன சிங்கள இலக்கியப் படைப்புகள் தமிழில் மாற்றம் செய்யப்பட்டு கணிசமான அளவில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இப்படைப்புகள் மூலம் சிங்கள தமிழ் சமூகத்தினரிடையே உறவு, மற்றும் நமது தேசம் கடந்து வந்த தேசிய ரீதியான, இன ரீதியான கசப்பான, இருப்பை அதிர வைத்த அனுபவங்களை, இந்த நாட்டு சகல இன மக்கள் எவ்வாறு எதிர்க் கொண்டார்கள் என்பதையும், சகல இனங்களிலும் பரஸ்பர நிலையில் அனுதாபம் கொண்ட, அக்கறை கொண்ட மனித நேயமிக்க மக்களும் படைப்பாளிகளும் சகல இனங்களிலும் இருந்துள்ளார்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிந்திருக்கிறது. இதிலும் அத்தகைய படைப்பாளிகளின் சிலர் கொண்ட இத்தகைய அனுதாபம், அக்கறை,

மனித நேயம் என்பது வெறுமனே உணர்ச்சி சார்ந்ததாக அல்லாமல் (அவ்வாறான உணர்ச்சி சார்ந்ததான படைப்புகளில் அழகியல் ரீதியாக சில குறைகள் வெளிப்பட்டமை அத்தகைய படைப்பாளிகளின் ஆக்கத் திறன் சார்ந்த குறைபாடாக இருந்ததே தவிர அப்படப்புகளில் வெளிப்பட்ட அனுதாபம், அக்கறை, மனிதநேயம் ஆகியவற்றில் வெளிப்பட்ட ஆத்ம சுத்தத்தில் நமக்கு சந்தேகம் இல்லை.) அவை உணர்வு சார்ந்ததாக இருந்ததற்கு காரணம் அந்த ஒரு சில படைப்பாளிகளிடம் ஒரு கருத்தியல் சார்ந்த பிடிப்பு, (குறிப்பாக மார்க்ஸியம்) தெளிவு இருந்தது எனலாம்.

அவ்வாறான படைப்பாளிகளில் ஒருவராகவே கமல் பெரோ திகழ்கிறார். இனவாதத் தன்மையற்ற ஒரு கருத்தியலான மார்க்ஸிய கோட்பாட்டில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களின் படைப்புகளில் ஒரு வரட்டுத் தன்மை, கலைத்துவமற்ற வெளிப்பாடு நிலவுவதாக நிரூபிக்க சிலர் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு காலகட்டத்தில், அத்தகைய சிந்தனைகள் கொண்ட படைப்பாளியான கமல் பெரோவின் படைப்புகள், கலைத்துவம் குன்றாத நிலையில் வெளிப்பட்டு அக்கூற்றை மறுதலிக்கின்றன. அவரது அக்கலைத்துவம் என்பது கூட சமூகப் பிரக்ஞையுடைய கலைத்துவம் என்பதே கமல் பெரோவின் தனித்துவம் எனலாம்.

ஒரு சில படைப்புகளை மட்டுமே வைத்துக் கொண்டு ஒரு படைப்பாளி பற்றிய முழுமையான கருத்துக்கு வந்து விட முடியாது என்றாலும், சிறப்பான ஒரு தெரிவின் மூலம் (இதில் மொழிபெயர்ப்பும் அடங்கும்) அதனை சாத்தியமாக்கலாம். திக்குவல்லை கமலின் சிறப்பான மொழிபெயர்ப்பில் கிடைத்திருக்கும் கமல் பெரோவின் 9 கதைகள் மூலம், அவரது தனித்துவத்தை சரியாக அறிந்து கொள்ளக் கூடிய சாத்தியத்திற்கு கமலின் தெரிவே காரணமாகும்.

நமக்கு படிக்கக் கிடைத்த கமல் பெரோவின் 9 கதைகளின் மூலம் கமல் பின்வரும் விடயங்கள் பற்றி தன் கதைகளில் பேசுகிறார் எனத் தெரிகிறது.

1. வாக்கப் பிரச்சினையை பற்றிய அவரது படைப்புகள். வாக்கப்பிரச்சினை எனும் பொழுது தொழிலாளர் வாக்கத்தினை பற்றி மட்டுமே அவர் பேசுவதில்லை. இன்றைய யுகத்தில் தோன்றியிருக்கும் இடைத்தரகரான ஒரு வாக்கத்தையும் பற்றிப் பேசுகிறார்.
2. நமது தேசம் கடந்த காலத்தில் எதிர் கொண்ட உக்கிரமான பிரச்சினைகளின் காரணமாக இந்த தேசத்து சகல இனங்களும் அனுபவித்த இடர்கள், சந்தித்த நெருக்கடிகள். அதன் ஊடாக தக்க வைக்கப்பட்ட தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் சிங்கள மக்களுக்கும்மையிலான உறவு.
3. இன்றைய சமூக அமைப்பில் எழுத்தாளர்களின் நிலையும் போராட்டமும்.

இவரது விலகல் மற்றும் அசாத்திய அரசு ஆகிய இரு கதைகளில் விலகல் மலையகப் பகுதியைச் சார்ந்த கூலித் தொழிலாளியைப் பற்றியது. பொதுவாக தொழிலாளி வாக்கத்தைச் சார்ந்த எழுத்துக்களில் அவர் தம் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை பற்றி மட்டுமே அதிக அளவில் பேசுவனவாக அமைக்கின்றன. ஆனால் அவ்வாக்கத்து மாந்தர்களின் மன நெருக்கடிகள் உணர்ச்சிகளைப் பற்றி பேசுவதில்லை என்ற ஒரு கருத்து அடிக்கடி முன்வைக்கப்படுவது உண்டு. ஆனால் கமல், விலகல் எனும் இக்கதைமூலம் செல்லையா எனும்

தொழிலாளியின் மன உணர்ச்சிகளை, அதன் காரணமாக அவன் எதிர்க் கொள்கின்ற நெருக்கடிகளை யதார்த்த நெறி தவறாது சிறந்த பாத்திர வார்ப்பின் மூலம் முன் வைக்கிறார்.

அடுத்து, அசாத்திய அரசு எனும் கதையும் ஐயசேன சிரிவேன ஆகிய இரு விவசாயிகள் பற்றிய கதை என்றாலும். இன்றைய யுகத்தில் தோன்றி இருக்கும் நவீன இடைத்தரகர்கள் புத்திஜீவிகளின் போர்வையில், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் எனும் அதிகார பீடத்தில் அமர்ந்து கொண்டு. மக்களின் நலத்தில் அக்கறை கொண்டவர்களாக காட்டிக் கொண்டு, தம் நலத்தை வளர்த்துக் கொள்வதோடு, போராட்டச் சக்திகளை திசை திரும்ப முயற்சிப்பதும், போராட்டச் சக்திகளை மழுங்கடிக்க முயற்சி கொண்டிருப்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

50கள் தொடக்கம் இந்த தேசம் எதிர் கொண்ட உக்கிரமான பிரச்சினைகளின் விளைவாக சகல இன மக்களும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் 1970, 1987 ஆகிய ஆண்டுகளில் இந்த தேசத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கிளர்ச்சிக்கு பின்னான காலகட்டத்தில் சிங்கள இளைஞர்கள் மட்டுமே குறிவைக்கப்பட்டார்கள். அவ்வாறான காலகட்டத்தை கமல் பெரோவின் முக்கோணம், பிரதிவாதி ஆகிய கதைகள் சித்தரிக்கின்றன. இந்த 80களுக்குப் பின் இந்த தேசத்தில் இன பேதமற்ற நிலையில் ஒரு வகுப்பினர் தோன்றினர் அவர்கள் தான் காணாமல் போனவர்கள் என்ற வகுப்பினர். முக்கோணம் காணாமல் போனவர்களின் பட்டியலில் இடம் பெற்று விட்ட ஓர் இளைஞனை பற்றிய கதை என்றால் பிரதிவாதி காணாமல் போனவர்கள் இடம் பெறப் போகும் ஒரு சிங்கள இளைஞனை பற்றிய கதை என்று சொல்லலாம். அதே வேளை முக்கோணம் கதையில் காணாமல் போன பாலையாவின் தாயாரான லூசி மாமி இந்நாட்டில் காணாமல் போனவர்களின் தாய்மார்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளார். பிரதிவாதி கதை எல்லா காலத்திலும் எல்லா இனத்திலும் நாட்டையும் மக்களையும் காட்டிக் கொடுக்கும் வாக்கம் ஒன்று இருந்தே வந்துள்ளது என்பதை லொக்கு பண்டார ஐயா என்ற பாத்திரம் வழியாக காட்டுகிறது.

அடுத்த, 83 ஆண்டு கலவரம் என்பது ஒரு இனத்திற்கு எதிரான கலவரமாக இருப்பினும், அக்கலவரத்திற்கு பின்னான காலகட்டத்தில் இந்த தேசத்து அரசியலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் காரணமாக இந்த தேசத்து சகல இன மக்களும் (அந்த விடயத்தில் மட்டுமே இவர்கள் எல்லோரும் இலங்கையர்களாக இருந்தமையே இந்த தேசம் கடந்து வந்த அவலம்) எதிர்கொண்ட நெருக்கடிகளை மன அழுத்தங்களை பேசுகின்ற படைப்புகளாக நெருப்புக் கண்ணீர், ராஜினி வந்து போனார், திறந்த கதவு ஆகியவை வெளிப்பட்டுள்ளன.

நெருப்புக் கண்ணீர் கதையில் 83 ஆம் ஆண்டு கலவரத்தில் செல்வராஜா எனும் தமிழரை காப்பாற்றி அடைக்கலம் கொடுத்த தயாரத்தன் என்ற சிங்கள நண்பர் செல்வராஜாவை காப்பாற்றியதற்காக, கலவரத்திற்கு பின்னான அரசியல் போக்கின் காரணமாக, அவர் பயங்கரவாதிக்கு அடைக்கலம் கொடுத்தவர் என்ற அடைமொழியுடன் எதிர் கொள்கின்ற பிரச்சினையை பற்றி பேசுகிறது.

ராஜினி வந்து போனார் எனும் கதை இந்த தேசத்து இரு இனங்களிடையே நிலவிய நட்புறவும் அந்த உறவின் காரணமாகவும், பரல்பர நிலையில் எதிர் கொண்ட

நெருக்கடிகளை புரிந்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் ஒன்றினை சித்திரிக்கின்றது. அதே வேளை ஓர் இனம் உள்ளக சமூக அமைப்பில் எதிர் கொண்ட அரசியல், இருப்பியல் சூழ்நிலைகளை சுய விமர்சனம் செய்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களாகவும் அக்கதையின் சில சம்பவங்கள் அமைகின்றன.

திறந்த கதவு என்ற கதையில் நாம் மேலே குறிப்பிட்ட இந்த தேசத்தில் 83க்கு கலவரத்திற்கு பின்னான அரசியல் போக்கின் காரணமாக ஓர் இனம் இன்னொரு இனத்தை சந்தேகக் கண் கொண்டு பார்ப்பதும். இனத்துவேஷத்துடன் நோக்குவது என்பதன் விளைவாக எல்லாம் மக்களும் நாட்டின் எந்தவொரு பகுதியிலும் பயத்துடன் வாழுவதிலான மன அழுத்தத்தையும் நெருக்கடியையும் சித்திரிக்கின்றது. அத்தோடு இக்கதையிலும் ராஜினி வந்து போனார் கதையில் இடம் பெறுவது போல் ஓர் இனம் உள்ளக சமூக அமைப்பில் எதிர்க் கொண்ட அரசியல், இருப்பியல் சூழ்நிலைகளை பற்றிய சுய விமர்சனம் ஆங்காங்கே இடம் பெறுகிறது.

கமல் பெரேராவின் புயல் சற்று வித்தியாசமானது. முக்கோணம், பிரதிவாதி, நெருப்பக் கண்ணீர், ராஜினி வந்து போனார், திறந்த கதவு ஆகிய கதைகள் இந்த தேசம் கடந்து வந்த அரசியல் போக்கின் காரணமாக இந்த தேசத்து எல்லா மக்கள் அடைந்த அனுபவங்களை பற்றி பேசுகின்றன என்றால், புயல் என்ற கதையோ அக்காலக்கட்டத்தில் அந்த அரசியல் போக்குடன் சம்பந்தப்பட்ட ஓர் இராணுவ அதிகாரியின் மனோநிலையை பற்றி பேசுகிறது எனலாம் அத்தகைய அரசியல் போக்கின் காரணமாக ஏற்பட்ட சொந்த இழப்பு ஏற்படுத்திய மன உளைச்சலையும் கடந்து, எந்த இனச் சமூகத்தால் தனக்கு சொந்த இழப்பு ஏற்பட்டதோ அதே இனத்து ஒரு பெண்மணி மீது ஏற்படும் அனுதாபத்தின் காரணமாக அவருக்குள் துளிர் விடும் மனித நேயத்தை காட்டுகிறது.

கமல் பெரேரா உருவ ரீதியான சில பரிசோதனை முயற்சிகள் செய்தும் பார்த்திருக்கின்றார். அந்த வகையில் ஞானம் இதழில் வெளிவந்த ஒரு குடும்பத்தின் கதை அவரது மற்ற கதைகளின் உருவத்திலிருந்து முற்றும் முழுதுமான வித்தியாசமாக அமைந்திருக்கிறது. ஒரு எழுத்தாளரின் குடும்ப வாழ்க்கை போராட்டத்தை சித்திரிக்கின்றது. இது நம் கதையோ என்று இக்கதையை படிக்கும் ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும் எண்ணும் வகையில் இன்றைய யதார்த்தத்தில் எழுத்தாளரின் வாழ்க்கையும் அவன் உணர்வுகளையும் சொல்லுகிறது.

இக்கதைகளின் வழியாக நம் காணும் கமல் பெரேராவின் சிறப்பம்சம் என்னவென்றால் ஓர் இனத்தின் உள்ளக சமூக அரசியல் சூழலில் நிலவிய நெருக்கடிகளை பற்றி சுய விமர்சனம் ஒரு பாத்திரத்தின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தினாலும், இனவெறுப்பு துளியும் வெளிப்படாது மனித நேய உணர்வுடன்

வெளிப்படுத்துவது கமல் பெரேராவில் காணப்படும் பாராட்டத்தக்க, தனித்துவமான அம்சங்களில் ஒன்றாகும்.

அடுத்து கமல் பெரேராவின் காணப்படும் பாராட்டத்தக்க தனித்துவமான அம்சங்களின் இன்னொரு அம்சமாக அவரது பாத்திர வாய்ப்பை சொல்லலாம். நாம் இக்குறிப்புகளுக்காக பயன்படுத்திய ஒன்பது கதைகளில் இடம் பெறும் வந்து போகும் பாத்திரங்களின் வார்ப்பில் மிகுந்த கவனத்தைச் செலுத்தி இருக்கிறார். பெரும்பாலாக எல்லா கதை மாந்தர்களின் கயத்தை சரியாகவே பதிவு செய்கின்றார். ஆனாலும் திறந்த கதவு கதையின் மாகிரட் மாமி என்ற சிங்கள பெண்மணி நாதன் என்ற தமிழருக்கு அவளது வீட்டை வாடகை விடுவதை கண்டு, எதிர் வீட்டில் இருக்கும் ஜோதிபாலா என்ற சிங்கள அன்பர் மாகிரட் மாமிபுடன் சண்டையிடுகிறார் மிக மோசமான வார்த்தைகளால் அவளை திட்டிகிறார். சிறிது நேரத்தின் பின் நாதன் குடியேறும் வீட்டிலுள்ள நீர் விநியோக குழாய் உடைய, அது சம்பந்தமாக உதவி நாடி போன நாதனுக்கு உதவுகிறதோடு, நாதனுக்கு உணவும் வழங்கிறார். அத்தோடு நாதன் தற்போது குடியேற வந்திருக்கும் வீட்டை மாகிரட் மாமி தனது சொந்தக்காரர் ஒருவருக்கு வழங்குவதற்காக வாக்களித்து இருந்ததாகவும், அவள் வாக்குமீறி விட்டதற்காக தான் அப்படி ஒரு குழப்பம் செய்ததாகவும், மாகிரட் மாமிபுடன் சண்டை பிடித்த காரணத்தை நாதனிடம் கூறுகிறார். முழுமையான கதை மூலம் ஜோதிபாலா ஒரு மனிதநேயமிக்க அன்பு உள்ளம் கொண்ட மனிதர் என தெரியவருகிறது.

ஜோதிபாலாவின் அந்த சித்திரத்தை எடுத்துக் காட்டுவதே அக்கதையின் நோக்கமும் கூட. ஆனால் அப்படிப்பட்ட உள்ளம் கொண்ட ஜோதிபாலா மாகிரட் மாமிபுடன் சண்டை பிடிக்கும் பொழுது பேசுகின்ற 'வசனங்கள்' (அந்நிய ஜாதிக்காரன்) என்ற மாதிரியான கட்டுஞ்சொற்கள்) அவரது பாத்திரத்தை களங்கப்படுத்தி விடுகின்றன. இவ்விடத்தில் மட்டுமே கமல் பெரேரா பாத்திர வார்ப்பில் ஓர் இடறல் எனக்கு தெரிகிறது.

மொத்தமாக ஒன்பது படைப்புகளை கொண்டு மட்டுமே ஒரு படைப்பாளியை பற்றிய ஒரு கருத்துக்கு வரமுடியாது என்ற பொழுதும், நான் ஏலவே குறிப்பிட்டது போல் திக்குவல்லை கமால் தெரிவு செய்து தந்திருக்கும் இந்த ஒன்பது கதைகளும் கமல் பெரேரா பற்றிய ஓர் அடிப்படையான கருத்து நிலையை பிரதிபலிக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கின்றன என்பது மறப்பதற்கில்லை.

அந்த நிலை நின்று நோக்குமிடத்து சிங்கள நவீன கலை இலக்கியத்துறையில் கமல் பெரேராவின் முற்போக்கான அதுவும் கலைத்துவம் சிறிதும் குறையாத நிலையில், சமூகப் பிரக்ஞைமிக்க படைப்புகளை தந்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு படைப்பாளி என்பதை அந்த ஒன்பது கதைகள் மூலம் நாம் அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்பதை உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்

வாசகர்களே, எழுத்தாளர்களே, கலைஞர்களே

உங்கள் பகுதியில் இடம்பெறும் கலை இலக்கிய நிகழ்வுச் செய்திகளை கருக்கமாக எழுதி எமக்கு அனுப்பிவைப்பீர்கள். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர் கிடைக்கும் செய்திகள் அடுத்துவரும் இதழில் இடம்பெறும். 200 சொற்களுக்கு மேற்படல் அச்செய்தி பிரசுரிக்கப்பட மாட்டாது.

- கே. பொன்னுத்துரை

தமிழக நாவலாசிரியர் கு. சின்னப்பாரதி பார்வையில் சில குறிப்புகள்

கே. ஜி. மகாதேவா

இலங்கைக்கு, நாவலாசிரியர் திரு கு. சின்னப்பாரதி அவர்கள் முதல் தடவையாக சென்று தமிழ் நாடு திரும்பி என்னுடன் தொடர்பு கொள்ளும் போதெல்லாம்; “ஒரு தடவை வீட்டுக்கு வாருங்கள் நிறைய பேச வேண்டும்” என்று அழைப்பார். சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததால் துணைவியருடன் அவரது நாமக்கல் இல்லம் சென்றிருந்தேன்.

நூல்களைக் கொண்டே சுவர் எழுப்பப்பட்ட மாதிரி அவர் முன்னறை காணப்பட்டது. மேசையீது அங்குமிங்குமாகப் பரவிக்கிடந்த இலங்கை மூத்த எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் பல நல்லரவு கூறியது.

“அழகான நாடு, அன்பான உபசரிப்பு, பயனுள்ள இலக்கிய சந்திப்புகள், பண்பு மாறாத விருந்தோம்பல் மக்கள். அரசியல் தான் மக்களை இம்சித்து, அநாதையாக்கி விட்டது. அந்த யுத்த வடுக்கள் மாறுவதற்குத் தான் இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகுமோ...” என்ற மன உளைச்சலுடன் வரவேற்றார். கு.சிபா! உங்கள் இலங்கைப் பயணம் எப்படி இருந்தது என்று கேட்டதும் அவர் விபரித்தார்.

கொழும்பு சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டுக்குச் சென்றிருந்தபோது பல இலக்கியப் படைப்பாளிகளையும் சந்தித்து கருத்துப்பரிமாறும் சந்தர்ப்பம் நிறையவே கிடைத்தது. ஆரோக்கியமாக இருந்தது. சிலரது கருத்துக்களை நியாயப்படுத்த முடியாவிட்டாலும் அவர்களது நிலைப்பாட்டை, அவர்களது தரப்பிலிருந்து பார்க்கும் போது தட்டிக்கழிக்க முடியவில்லை. எனது ‘கரங்கம்’ நாவலின் சிங்கள மொழிப்பெயர்ப்பு வெளியீட்டு விழாவும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் தான் கொழும்பில் நடைபெற்றது. சிங்களப் படைப்பாளிகள் மற்றும் வாசகர்களிடம் எனது அபிப்பிராயங்களை வெளியிட இச்சந்தர்ப்பம் பலனுள்ளதாக இருந்தது. நண்பர் அந்தனி ஜீவா ஏற்பாட்டில் யாழ்ப்பாணம், நாவலப்பிட்டி, கண்டி ஆகிய இடங்களுக்கும் சென்றிருந்தேன். யாழ்ப்பாண விஜயத்தின் போது யாழ். பல்கலைக்கழகம் சென்றிருந்தேன். பேராசிரியர் சண்முகலிங்கன் தலைமையில் வரவேற்கப்பட்டு. பேராசிரியர்கள், விளிவுரையாளர்கள் மட்டும் கலந்து கொண்ட சந்திப்பு நடந்தது. எனது ‘தாகம்’ நாவல் பற்றி நல்ல விமர்சனங்கள் வெளியிட்டனர். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், அந்த அறையில் மாட்டப்பட்டிருந்த பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களின் புகைப்படத்தை சுட்டிக் காட்டி “அன்றே உங்கள் நாவல்கள் பற்றி பேராசிரியர் பெருமைப்பட்டு பேசியபோது உங்களை நேரில் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமோ என்ற சந்தேகம் எழுந்தது. இன்று மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது” என்று பேராசிரியர் சண்முகலிங்கன் கூறிய போது பெரிதும் சந்தோஷப்பட்டேன். அன்று இரவு யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு இடத்தில் அளிக்கப்பட்ட வறவேற்பில் ‘ஜீவநிதி’ ஏற்பாட்டில் தெனியான் தலைமையில், ஒரு படைப்பாளியின் அனுபவங்கள் பற்றிய எனது இலக்கிய பங்களிப்பை சுமார் ஒரு மணி நேரம்

வெளிப்படுத்தினேன். என்னை எதிர்பார்த்து இரவு நேரம் சுமார் இரண்டு மணி நேரம் அத்தனை பேரும் அமைதி காத்து எனது கருத்துக்களை அனுபவித்தது மிகவும் பெருமையாக இருந்தது. எனது அனுபவங்களில் அத்தனை ஈர்ப்பு அவர்களுக்கு. பேராதனைப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள் மத்தியில் இலக்கிய சொற்பொழிவாற்றியதும், நாவலப்பிட்டி தமிழ்ச்சங்கத்தில் கருத்துப்பரிமாறியதும் புதிய அனுபவமாக இருந்தது என்று கருக்கமாக தனது பயணக்குறிப்புகளை கு.சி. பா. வெளியிட்டார்.

கம்பெரலிய நாவல் முதல் தரமான இலக்கிய படைப்பு

எங்களின் இரண்டு மணி நேர உரையாடலின் போது அவர் மேசையில் பரவிக்கிடந்த இலங்கைப்படைப்பாளிகளின் நூல்கள் மீது நுனிப்புல் மேய்ந்தபோது இலங்கை சிங்கள மூத்த இலக்கியப் பேராளி மாட்டின் விக்கிரமசிங்கவின் ‘கம்பெரலிய’ நாவல் தமிழாக்க நூலும். ‘ஞானம்’ ஆசிரியர் திரு. ஞானசேகரனின் ‘குருதிமலை’ நாவலும் கண்ணில் பட்டதும், இவை இங்கு எப்படி என்றேன். ‘ஈழத்து நாவல்கள் பற்றிய அறிமுகத்தில் கிடைத்த ஒரு தொகை நூல்களில் இவை இரண்டும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இங்கு வந்து படித்து முடித்துவிட்டேன். இலங்கை இலக்கியங்கள் பற்றிய எனது எண்ண வளையம் விசாலம் பெற்று எங்கேயோ என்னை இழுத்துச் சென்று விட்டது. கம்பெரலிய நாவல் “கிராமப்பிறழ்வு” எனும் பெயரில் தமிழில் இருந்தது.

‘கிராம மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை பின்னணியாகக் கொண்டு; நிலப்பிரப்புத்துவ சமூகத்தின் போலித்தனமான வாழ்க்கையையும், அதன் சிதைவுகளையும் சித்தரிப்பதிலும், அந்தச் சிதைவுகளிலும் புதிய சமூகம் மலருவதன் தொடக்கத்தை அந்த மண்வாசனையுடன் வெளிப்படுத்துவதிலும் நாவலாசிரியரின் பங்களிப்பு பிரமாண்டமாக இருக்கிறது. அந்த சிங்கள மண்ணையும், மக்களையும் இயல்பான அவர்களது வாழ்க்கை முறையையும் பெரிய அளவில் கொணர்ந்து, இப்படியொரு யதார்த்த பூர்வமான வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்தில் உருவாக்கியிருக்கும் நாவல் இது. இம்மாதிரியானதொரு படைப்பு தமிழ் இலக்கியத்தில் இதுவரை நான் படித்த வரையில் வரவில்லை. தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்பு இத்தனை சிறப்பு என்றால், இதன் அசல் சிங்கள மொழிப்பெயர்ப்பு எப்படி இருக்கும் என்று ஆச்சரியப்படுகிறேன்’ என்று கூறிய கு. சின்னப்பாரதி அவர்கள்;

வர்க்கப் போராட்டத்தின் வெற்றியை சித்திரிக்கும் ‘குருதிமலை’

“ஞானம்” ஆசிரியர் திரு. ஞானசேகரனின் ‘குருதிமலை’ நாவல் பற்றி குறிப்பிடுகையில்; மலையகத் தோட்டத் தமிழரின்

போராட்டம் அதி சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டு, தீர்வும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று ஆரம்பித்தார்.

“இலங்கை மலையக தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்விமைகளைப் பெற்றுக் கொடுப்பதாக அரசியல் கட்சிகளும் தொழிற்சங்கங்களும் உறுதிமொழிகளை அள்ளிவிடும் ஒரு காலகட்டத்தில்; இவை எல்லாம் பொய்யானவை, போராட்டத்தின் மூலம் மட்டுமே இம்மக்களின் உரிமைகளை வென்றெடுக்க முடியும் என்ற நிலைக்கு தள்ளப்பட்டு, அந்த வழியில் தொழிற்சங்கங்கள் நிலைமாறி, உருவாகி அந்த தோட்டத்து மக்கள் உயிர்த்தியாகம் செய்த சம்பவங்களை ஞானசேகரன் தனது நாவலில் அற்புதமாக செய்துள்ளார். அந்தக் காலத்தில் தலைவிரித்தாடிய கொடுமைகளும் அடிமைத்தனங்களும் நிரந்தரமல்ல என்பதை உறுதியிட்டு, தொழிலாள வர்க்கம் ஒன்றுபட்டுப் போராடினால் புதிய வாழ்வை நிச்சயம் பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கையை அந்த மக்களிடையே குருதிமலை உருவாக்கியுள்ளது. கொழும்பில் இருந்த நாட்களில் நான் படித்த நாவல்களிலும், தமிழகம் திரும்பிய போது எடுத்துவரப்பட்ட (இருபது கிலோ எடையுள்ள) நாவல்களிலும் மலையகத்தமிழர் வாழ்வை ‘குருதி மலை’ மிகச்சிறப்பாக படைத்திருக்கிறது. அந்த உழைப்பாளிகளின் வாழ்க்கையை தத்துவரூபமாக சித்தரிப்பதில் சிறப்பான வெற்றிகண்டுள்ளார் நாவலாசிரியர்.

நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பின்னர் தோட்டங்கள் நாட்டுரிமையாக்கப்பட்ட பின்னர், வெள்ளைத் துரைமாமிடமிருந்து விடுதலை கிடைக்கும், கஷ்டங்களுக்கு தீர்வுவரும் என்று பல அரசியல் கட்சிகளும் தொழிற்சங்கங்களும் அளித்த பொய்யான உறுதிமொழிகள், தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்து அடிமை வாழ்க்கை வாழவே வழிகேள்வியிருக்கிறது. வீரையா போன்றவர்களின் துணிச்சல் மிகு போராட்டங்கள், உயிர்த்தியாகங்கள் பொது மக்களிடையே நம்பிக்கையை வளர்த்தது. தொழிலாளர்களின் ஒன்றுபட்ட சக்திக்கு வர்க்கப் போராட்டத்துக்கு இணையாக எதுவும் இல்லை எனும் நிலைப்பாட்டை உருவாக்கியது. போராட்டங்களின் உச்சக்கட்டத்தில், தொழிலாள வர்க்கத்தை அடக்க துப்பாக்கி முனையில் பாய்ந்த பொலிஸார் அதே வேகத்தில் பின்னோக்கி நகர, ஜனசமுத்திரம் அகர வேகத்தில் முன்னோக்கி பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த மக்கள்

வெள்ளத்துக்கு அணைபோட முடியவில்லை. அக்கிரமங்களை எதிர்த்துப் போராடி பொலிஸாரின் துப்பாக்கி குண்டுகளை சுமந்த வீரையா போன்றோரின் உடலிலிருந்து வடிந்த செங்குருதி செழிப்படைந்த அந்த மலைப் பிரதேசத்தில், இப்பொழுது தேயிலைச் செடிகள் புதிதாக துளிர்விட தொடங்கியுள்ளன என்று நாவலாசிரியர் தி. ஞானசேகரன் தனது ‘குருதிமலை’யை முடிக்கிறார். வர்க்க ரீதியான பெரிய படைப்பு இது. இந்நாவலுக்கு நிச்சயம் பல விருதுகள் கிடைத்திருக்க வேண்டும். அதே நேரம் ஒரு உயர்வான இப்படைப்புக்கு அங்கீகாரம் கிடைக்கக் கூடாது என்று இருட்டடிப்பு நடந்திருக்குமோ என்று கூட சந்தேகப் படுகின்றேன்...’ என்று தனது புருவத்தை உயர்த்தி தமது கருத்துக்களை முடித்துக் கொண்டார். கு.சி.பா!

ஒரு நாவலை முழுமையாகப் படித்து, அந்தப் படைப்பின் பெருமையை ஒரு நாவலாசிரியர் மனதாரப்பாராட்டுகிறார் என்றால், உயர்வான பண்பாடு வேண்டும். சக படைப்பாளிகளின் நூல்களைப் படித்து பாராட்டுவதற்குப்பதில் அங்கீகாரம் வழங்காமல் மூடிமறைக்கும் அகரகணம் மறைந்து; வளர்ந்து வருகின்ற மூலத் படைப்பாளிகளின் இலக்கியங்களைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து முழுமையாகப்படித்து பாராட்டும் பண்புள்ள வளர வேண்டும். இத்தரவரிசையில் பண்புள்ள நாவலாசிரியர்கள் நம் மத்தியில் உருவாக வேண்டும் என்பதும் கு. சின்னப்பாரதியின் கணிப்பு. **மலையக மக்களின் வாழ்வியல் நாவல் படைக்க கொழும்பு வருகிறார்**

ஏப்ரலில் கேரளா சென்று; திருவனந்தபுரம் தமிழ்ச்சங்கம், மலையாளிகள் இலக்கிய சங்கம் ஆகியவற்றில் சிறப்புரையாற்றிய கு.சி.பா. கடந்த மாதம் டில்லி சென்று, இவரது ஆறு நாவல்கள் ஹிந்தி மொழியில் வெளியிடப்பட்ட விழாவிலும் கலந்து கொண்டார். இம்மாத ஆரம்பத்தில் கொழும்பு வரும் இவர் இரண்டு வாரம் மலையகத்தில் தங்கியிருந்து, தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வியலை அறிந்து கொள்ள அவர்களுடன் கூடவே வாழ்வார். தோட்டத்தொழிலாளர்களின் கடந்த நிகழ்கால துயரங்களை, அவர்களது எதிர்பார்ப்பை நூல்வடிவத்தில் கொண்டு வரும் பெருமுயற்சியில் கு.சி.பா. ஈடுகொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

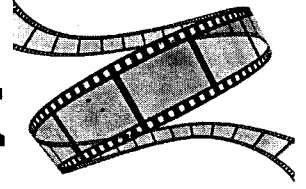
தாஷ்கன்ட் பல்கலைக்கழக இந்திமொழி பேராசிரியை மக்ருபா. கு. சி. ப. அவர்களின் பவளாயி நாவலை மொழி பெயர்த்தவர்.

தமிழக நாவலாசிரியர் கு. சின்னப்பாரதி அவர்களின் ஆறு நாவல்கள் ஹிந்தி மொழியில் வெளியிடப்பட்டு டில்லியில், இந்திய இலக்கிய சமூக, கலாசார நூலாசிரியர்கள் மற்றும் ‘உத்பவ்’ பத்திரிகையும் இணைந்து நடத்திய கருத்தரங்கில் கு. சி. ப. அவர்களின் இலக்கிய சேவையைப் பாராட்டி கல்வித்தாய் சரஸ்வதி சிலை வழங்கி கௌரவிக்கப்படுகிறார்.

சுதந்திர வேட்கையுடன் நெடும் பயணம்

The way back

ஆங்கில சீனிமா

- எம். கே. முருகானந்தன்

சுதந்திரத்திற்கான வேட்கை அடக்க முடியாதது. மற்றவனுக்கு தாழ் பணிவதும், அடங்கி வாழ்வதும், கொடும் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு அல்லலுறுவதும் எந்தவொரு மனிதனுக்கும் உவப்பானதல்ல. அதுவும் செய்யாத குற்றத்திற்காக அடைபட்டுக் கிடப்பது கொடுமமானது மட்டுமல்ல அவலமானதும் கூட.

Janusz (Jim Sturgess) சிறையில் அடைபடுகிறான். அவன் குற்றம் செய்யவில்லை என்பது சூசமாக எமக்கு உணர்த்தப்படுகிறது. அவனது மனைவியே அவனுக்கு எதிராகச் சாட்சி சொல்வதைப் பார்க்கிறோம். பயத்தில் உறைந்த முகமும், கலைந்து கிடக்கும் கேசமும், சிவந்த கண்களும், முட்டிக் கொண்டு வரும் கண்ணீரும், அது உதீர்வதைத் தடுக்க முயலுவதுமாக அவள்.

மறுபுறத்தில் விசாரணை செய்யும் இராணுவ அதிகாரியின் இறுகிய முகம்.

“உன் மனைவியே நீ அரசுக்கு எதிராகச் சதித்திட்டம் தீட்டினாய் என்கிறாள். இப்பொழுது நீ குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்கிறாயா?”

“நீங்கள் அவளுக்கு என்ன செய்தீர்கள்” எனக் கேட்கிறான். விடை கேள்வியாக, இல்லை என மறுப்பது போலத் தலை ஆட்டிக்கொண்டே.

அவளாகச் சொன்ன சாட்சியம் அல்ல. அவனுக்கு எதிராகச் சொல்ல வைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். ஜனநாயக மரபுகள் குறித்தோண்டிப் புதைக்கப்பட்டு, ராணுவம் நீதிவழங்கும் சூழலில் இதுதான் நடந்திருக்கும் என்பது சொல்லாமலே புகிறது.

படம் இவ்வாறுதான் ஆரம்பித்திருந்தது.

1940ல் சைபீரியன் குலாக்கு (gulag) சிறைக்கு மனித மந்தைகளாக அனுப்பப்படுபவளில் அவனும் ஒருவனாகிறான். சைபீரியாச் சிறை என்ற பெயர் சொன்னாலே மரணம் வந்துவிடும் அக்காலத்தில். கட்டடங்களில் அடைத்து வைக்க வேண்டிய சிறை அல்ல. திறந்தவெளிச் சிறை. 5 மில்லியன் சதுர வெளி கொண்ட பாரிய பிரதேசம். சைபுருக்குக் கீழ் பல பாகைகள் என்றதான கரும் குளிரில் விறைத்தே பலர் மரணமடைவார்கள். ஜீவத்திற்கும் மரணத்திற்குமான போட்டி நிறைந்த சூழலில், அதன் பனி படர்ந்த பெருவெளிகளைத் தாண்டி எவனும் தப்பிச் செல்வதை நினைக்கவே முடியாது.

ஆனால் அவனும் இன்னும் ஆறு பேரும் சேர்ந்து அதிலிருந்து தப்பிச் செல்கிறார்கள். ஸ்டாலின் ஆட்சியிலிருக்கும் ரஷ்யாவின் சைபீரியாச் சிறையிலிருந்து தப்பி மொங்கோலியா நாட்டைச் சென்றடைவதுதான் அவர்களது இலக்கு. தங்களிடையே இரகசியமான தொடர்பாடல்கள், மிகத் துல்லியமான திட்டமிடல், நீண்ட பயணத்திற்கான துரித ஏற்பாடுகள் யாவும் செய்யப்படுகின்றன. ஒளி கொடுக்கும் ஜெனரேட்டரின்

செயற்பாடு இவர்களால் நிற்பாட்டப்பட்டு, மாற்று ஒளி கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் காவலாளிகளால் செய்யப்படுவதற்கு இடையில் கிடைக்கும் 10 நிமிட இடைவெளியில் இவர்கள் தப்பியாக வேண்டும். நம்ப முடியாததைச் செய்து முடிக்கிறார்கள்.

இதற்குப் பிறகும் காள்நடையான அவர்களது 4000 மைலுக்கு மேலான தப்பிக்கும் முயற்சியில் பல உயிர்ப்பத்து மிகுந்ததும், திகிலூட்டக் கூடியதுமான பல சவால்களை எதிர்கொள்கிறார்கள். சொர்க்கம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் மரண வாயில்களை துச்சமெனத் தாண்டிச் செல்லும் ஞானிகளின் முயற்சி போன்றது. வியக்கவைக்கும் காட்சிகள். ஆனால் அவை யதார்த்தமாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன.

ஆனால் இவர்களை அழிப்பதற்கான சகல ஏற்பாடுகளும் காத்திருக்கின்றன. மனிதனால் செய்யப்பட்ட சூழ்ச்சிகள் அல்ல. கொடுமமான சீதோசன நிலை. வடதுருவத்தை அண்டிய பிரதேசத்தின் பரந்த வெளியும், விறைக்க வைத்தே கொல்லும் அடர்ந்த பனியின் ஆவேசமும் இவர்களை எதிர்கொள்கின்றன. அவற்றை எதிர்கொள்கிறார்கள். தாண்டுகிறார்கள்.

இந்த அயரவும் அசரவும் வைக்கும் பயணத்தில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் எல்லோரும் ஒத்த கருத்துள்ள ஒரே தன்மையானவர்கள் அல்ல. மாற்றுக் கருத்துகளும், கொள்கை முரண்பாடுகளும் அவர்களிடையே இருக்கின்றன. இதனால் ஒருவருடன் ஒருவர் முரண்படவும் செய்கிறார்கள். ஆனால் சுதந்திரம் என்ற ஒரே குறிக்கோளால் ஒன்றுபடுகிறார்கள். இந்தப் பயணம் அவர்களது உடலைப் பாதிப்பது போலவே மனத்தையும் பாதிக்கிறது.

இந்த உடல் உள் பாதிப்புகளை திரையில் கொண்டுவருவது மிகவும் சிரமமானது. ஆயினும் பொருள் செறிந்த வசனங்களும், சிறந்த நட்பும் கைகொடுக்கின்றன. அவர்களது உடல்உள் மாற்றங்களை புலன் காட்சிகளாக கொண்டு வருவதில் அற்புதமான ஒப்பனை உதவுகிறது. முக்கியமாக அவளது மரணக் காட்சி. கடும் அனல்காற்றால்

துவண்ட அவர்களது முகங்கள் ஆகியவற்றை நம்பவைக்கும் விதமாக காட்சிப்படுத்துவதில் ஒப்பனை கை கொடுத்திருக்கிறது.

இவர்களில் ஒருவரான இரவப்பர்வையற்றவன் வழியில் குளிரில் விறைத்து இறந்துவிடுகிறான். வழிதவறிய அவன் இவர்களைத் தேடியபொழுது இது நடக்கிறது. இவர்கள் இருந்த இடத்திற்கு மிக அருகிலேயே அவன் மரணித்துக் கிடப்பதைக் காண்கிறோம். மரணத்திற்கும் வாழ்வாக்குமான இடைவெளியில் அடிதூறமாக அக்கணத்தில் இருந்தது ஆனாலும் அவனால் இயற்கையை வெல்ல முடியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் இயற்கையின் ஆவேசங்களுக்கு எதிராகப் பல்லாயிரம் மைல் தூரத்தை தாண்டி சுதந்திரத்தை எட்டுவதை இலக்காகக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வழியில் இன்னொரு பெண்ணும் இவர்களோடு இணைகிறாள். பாலைவனத்து வெம்மை தாங்காது அவளும் வழியில் மரணிக்கிறாள்.

பயணத்திற்கு இடைஞ்சலாக இருந்தவை பனியும் வெயிலும் மட்டுமல்ல. பசியும் பட்டினியும் அவர்களைக் காவுகொள்ளாத தூடிக்கின்றன. மீண்டும் அகப்படுவதிலிருந்து தப்புவதற்காக மனித சஞ்சாரமற்ற பிரதேசங்கள் ஊடாகப் பயணிப்பதால் உணவு கிடைப்பது பெரும்பாடாகிறது. உற்றுச் செயலும் பாம்பையும் அவர்களது பசியின் கொடுமை விட்டு வைக்கவில்லை. நஞ்சுள்ள அதன் தலையை வெட்டி எறிந்துவிட்டு நெருப்பில் சுட்டு உண்கிறார்கள்.

மற்றொரு தருணம் சற்று அருவருப்பானது என்றால் கூட அவர்களுக்குச் சாத்தியமானது அந்நேரத்தில் அது ஒன்றுதான். ஓநாய்கள் ஒன்றோடு ஒன்று சண்டையிட்டுக் கொண்டு ஒதுகிட்டு ஒரு மிருகத்தைப் புசித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அவற்றை விரட்டியடித்துவிட்டு அந்த உணவைத் தாங்கள் பங்கிட்டு பசி ஆறுகிறார்கள்.

இவ்வாறு நடக்க முடியுமா என நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாதவற்றை யாதார்த்தமான செயற்பாடுகள் ஊடாகத் திரையில் காட்டி எம்மை மலைக்கவும் திறந்த வாய் மூடாது பார்த்திருக்கவும் செய்த நெறியாளர்; Peter Weir guhl;Lf;Fupatu; "The Truman Show", "Dead Poets Society", ஆகிய சினிமாக்கள் அவரது குறிப்பிடத்தக்க முன்னைய படைப்புகளாகும். சுமார் ஆறு வருடங்களுக்குப் பின்னான இப்படத்திலும் அவரது கைவண்ணம்பளிச்சிடுகிறது.

சோவியத் யூனியன், எட்லாவின், கொம்யூனிசம் ஆகியவற்றிற்கு எதிரான அரசியல் சினிமாதான் இது. அப்பட்டமாக மனித உரிமை மீறல்களை அவர்கள் செய்வதாகக் காட்டுகிறது. கோட்பாட்டு ரீதியாக நாம் அதை ஏற்று கொள்ள வேண்டியதில்லை. இன்றுள்ள உகை நடப்பில் இப்படத்தின் அரசியல் கூடச் செல்லாக் காசாகிவிட்டது. மேற்கு நாடுகளின் குள்ள நரித்தனமான அரசியலும் எமக்குத் தெரிந்ததுதானே.

ஆனால் இந்தச் சினிமா என்னைக் கவர்ந்ததற்குக் காரணம் மிக அற்புதமான இயற்கைக் காட்சிகளைக் கொண்ட படப்பிடிப்பும். யதார்த்தமான சித்தரிப்பும் தான். அதற்கு மேலாக அது கொண்டு வரும் மற்றொரு

செய்தி முக்கியமானது. விடாமுயற்சியும் திடசங்கற்பமும் இருந்தால் செய்வதற்கு அரியதையும் செய்து முடிக்கலாம் என்பதாகும். மனிதனால் முடியாதது எதுவுமில்லை.

இது ஒரு உண்மைக் கதை என்று சொல்லப்படுகிறது. Slavomir Rawicz முன்பு எழுதி வெளிவந்த சுயசரிதை நூலான "The Long Walk" இருந்துதான் இப்படத்திற்கான கதை எடுக்கப்பட்டது. ஆயினும் வேறு பரையின் அனுபவங்களும் கேட்டறியப்பட்டனவாம்.

பஞ்சு போலிச் சொரிந்து கொண்டேயிருக்கும் பனித்துளிகள். மூடி நிற்கும் கனத்த வானம், பனி படர்ந்த வெறும் தரைகள். உறைந்து கிடக்கும் நதிகள். பனியால் ஆடை போர்த்தி இலையுதிர்ந்தி உறைந்திருக்கும் நெடு மரங்கள்.

நீண்ட பயணத்தின் பின் சூழல் மாறுகிறது. வளப்புடைய இயற்கையான நிலைப்பரப்புகள், மைல் கணக்கான தூரத்திற்கு நேரையே காண முடியாத வரண்ட வனாந்தரங்கள், மனிதனையே விழுங்கி ஏப்பமிடக் கூடிய மலைப் பாம்புகள் போன்ற மணற் புயல்கள். மலைகள், தேயிலைத் தோட்டங்கள். காணக்கிடக்காத இயற்கையின் அற்புத கோணங்கள் எங்கள் முன் விரிகின்றன.

ஒருவாறு மொங்கோலிய எல்லையை எட்டிய மகிழ்ச்சியில் மூழ்கிய இவர்களுக்கு அங்கு ஒரு அதிர்ச்சி காத்திருக்கிறது. பாதையில் உள்ள வரவேற்பு வளைவில் எட்டாலினதும், மாவோவினதும் சித்திரங்கள். இனி அங்கு போக முடியாது. அங்கும் கம்யூனிச ஆட்சி. அரசியல் புகலிடம் பெறமுடியாது. எனவே இந்தியாவுக்குப் பயணமாக முடிவெடுக்கிறார்கள். பனியையும், பாலைவனத்தையும் தாண்டி சுதந்திரத்தை நெருங்கி வந்தவர்கள் எதிரே பெரும்படையாக உயர்ந்து நிற்கிறது இமயமலை.

இறுதிக் காட்சி. அவன் தனது வீட்டிற்குத் திரும்புகிறான். அதே வீடு, அதே வீட்டு வாசல். அதே கதவு எல்லாமே அவ்வாறுதான் இருக்கின்றன. உள்ளே செல்கிறான்.

ஆனால் அங்கே ஒரு முதியவன் சோகம் அடர்ந்த முகத்தோடு அமைதியாக அமர்ந்திருக்கிறான். யாரோ வரும் அசமந்தம் கேட்டு நிமிர்ந்த அவன் புரியாத முகத்தோடு அவனைப் பார்க்கிறான். புன்னகைத்த அவன் முதியவனாக அவன் கைகள் மேல் தன் கை வைத்ததும் நேசமானதும் அவளுக்குப் பரிச்சயமானதுமான அவனது எப்பரிசுத்தில் அவன் முகம் மலர்கிறான். பல தாசப்தங்களாக அவன் நினைவுகளை மட்டும்கூட சுமந்து காத்திருந்த அவளுக்கு பணம் கிட்டிவிட்டது.

பொய் சொல்லியேனும் உயிரோடு இருந்ததால்தான் அது சாத்தியமானது.

உயிருக்காப் பொய் சொல்வது கோழைத்தனமானது அல்ல. அது ஒரு தந்திரோபாய முயற்சிதான். ஏனெனில் உயிரோடு இருந்தால் வெல்வதற்கான வாப்படி மீண்டும் கிடைக்கலாம். மரணித்து விட்டால் மீண்டும் வெல்வதற்கான வாய்ப்பே இல்லாத இறுதித் தோல்வியாகும்.

O.O.OO.O.OO.O

“என்ன ரமேஷ்.. இண்டைக்கும் லேற் தான் நல்ல காலம் சிடுமுஞ்சி சுந்தரமூர்த்தி இன்னும் ‘லெக்சர்’ எடுக்க வரேல்ல அதனால் நீ தப்பினாய். அல்லது வழமையான பிரசங்கம் தான்.”

“எல்லாம் என்ற தலைவிதி குணா. இப்படி அவதிப்பட்டு அந்தரப்பட்டு கம்பசுக்கு வரவேண்டிக்கிடக்கு...?” என்றபடி பெருமூச்சொன்றை வெளிவிடுகிறான் ரமேஷ்.

ரமேஷ் தினமும் இப்படித்தான் பல்கலைக்கழகத்திற்கு பிந்தித்தான் வருவான். அவ்வாறு அவன் வருவதற்கு பல காரணங்கள் என்று இல்லை ஒரேயொரு காரணம்தான்.

ரமேஷின் அப்பாதான் காரணம்.

அவர் ஒரு தோட்டத் தொழிலாளி. பல தலைமுறைகளாக தோட்டத் தொழில் செய்தே சீவியம் நடத்தி வருபவர். ஒவ்வொரு வருடமும் அதன்மூலம் திருப்தியான வருமானத்தை எதிர்பார்க்கமுடியாது. ஆனால் ஒரு சில வேளைகளில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு விளைச்சல் கிடைக்கும்.

பெரும்பாலும் தோட்ட வேலைகளுக்கு ஆட்களை வைத்திருக்கமாட்டார் வேலாயுதம். கூலியாட்களுக்கு கொடுக்கும் பணமே ஒரு கிழமைக்கு அவர் கள்ளுக்கொட்டிலுக்கு கொடுக்கப்போதும் என்ற எண்ணம் தான்.

தோட்டத்தில் வெங்காயம் நடுவதற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கும் வர்ப்பு மாறுவதற்கு களை பிடுங்குவதற்கு என எல்லா வேலைகளையும் தான் தனித்துநின்று செய்யமுடியாது என்பதால், தனது இரு மகன்மாரையும் மகனையும் தினமும் விடியற்காலையிலும், பாடசாலைமுடிந்த பின்னரும் தோட்டத்திற்கு வரும் படி கூறிவிடுவார். ஆனால் அவரது மனைவி நீங்கள் செய்யுறது உங்களுக்கே நல்லா இருக்கா? என்று கோபத்தில் பேசும்போது எந்நேரமும் தண்ணியில் இருக்கும் வேலாயுதம் அதனை பெரிதாக எடுத்துக்கொள்வதில்லை.

“அடி... போடி... எல்லா வேலையளையும் தனிய நான் ஒருத்தனே செய்ய நான் என்ன மிசினாடி... என்று கண்டபடி கத்துவார். இருந்தாலும் அவள் விடாமல் எங்கடை பிள்ளையளிளிர படிப்பு வீணாய் கோகுதுங்கோ. பாவம் அதுகளாவது படிச்சு எங்களை மாதிரி கஸ்ரப்படாமல் நல்லா இருக்கட்டுமன் என்பாள், மூக்கை உறிஞ்சியபடி.

“என்னடி கதை கதைக்கிறாய்... படிப்பாம்... படிப்பு... கண்டறியாத படிப்பு..... இவை படிச்சு டொக்டர் எஞ்சினியராத் தானே வரப்போகுதுகள் கழுதைகள் இதுகள் படிக்கிறதிலும் பார்க்க என்னோட தோட்டத்துக்கு வந்து வேலை செய்தால் நாலு காசாவது கிடைக்கும்...? என்று சத்தமிட்டுக் கதைப்பதோடு மட்டும் இல்லாமல் கோபத்தில் கையில் கிடைக்கும் பொருட்களையெல்லாம் தூக்கி எறிந்தபடியே மூனுமுணுத்துக்கொண்டு செல்வதும் அவள் காதில் கேட்கும்.

அவளால் என்ன தான் செய்யமுடியும் பிள்ளைகளுக்கு சோற்றை வடித்துக்கொடுத்துவிட்டு அவர்களின் வாழ்க்கை இப்படிச் சீரழியுதே என்று தனக்குள்ளேயே நெஞ்சு பொருமி அழுவாள்.

ரமேஷ் தினமும் காலை ஐந்து மணிக்கெல்லாம் தகப்பனோடு வயலுக்கு சென்றுவிடவேண்டும் அல்லது வீட்டில் பிரளயம்தான். வேலாயுதம் சொல்கிறபடி தோட்ட வேலைகளையெல்லாம் முடித்துவிட்டு மரக்கறித் தோட்டத்தில்

உயிர் வெகு வெகு

அ. விஷ்ணுவர்தினி

அழகழகாய் பூத்துக்காய்த்திருக்கும் வெண்டிக்காய், கத்தரிக் காய், தக்காளிப்பழம் முதலியவற்றைப் பறித்து திருநெல்வேலிச் சந்தைக்குச் கொண்டுசென்று அன்றைய விலை நிலவரப்படி மரக்கறிகளைக் கொடுத்து காசாக்கி வரவேண்டும்.

விடியற்காலையிலே வாயில் தேநீர் கூடப்படாமல் வேர்க்க விறுவிறுக்க சைக்கிளோடி ரமேஷ் காய்கறி விற்ப்பு கொண்டு வரும் பணத்தை தகப்பனிடமே கொடுக்கவேண்டும். அவர் அன்றைய சமையல் செலவுக்கான சிறிதளவு பணத்தை தாயிடம் கொடுத்துவிட்டு மீதிப்பணத்துடன் கள்ளுக்கொட்டிலை நோக்கி விரைந்துவிடுவார்.

அதன் பிறகுதான் ரமேசும் அவனது தம்பி காளும் அவசர அவசரமாக அந்தநித்துக்கொண்டு தாய் வாயில் வைக்கும் உணவை விழுங்கியபடி பாடசாலைக்கு விழுந்தடித்துக் கொண்டு ஓடவேண்டும். பாடசாலை முடிந்து வீடுவந்த பிறகு தாய் கோப்பையில் போட்டு வைத்திருக்கும் சாப்பாட்டை உண்டு விட்டு உடுப்பை மாற்றிக்கொண்டு தோட்டத்திற்குச் செல்ல வேண்டும்.

ரியூசனுக்குச் சென்று படிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் ரமேசினதும் அவன் தம்பியினதும் மனதில் தோன்றிய போதும் அந்த எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தும் தைரியம் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை.

தனது பிள்ளைகள் என்ன பாடம், எந்த ஆண்டில் படிக்கிறார்கள் என்பதுகூட வேலாயுதத்திற்கு இதுவரை காலமும் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

வேலாயுதத்தின் கருத்தின்படி படிப்பு என்பது ஒரு பயனற்ற செயலே.

அவரது குடும்பத்தில் இதுவரை ஒருவரும் படித்ததில்லை. எல்லோரும் பரம்பரையாக தோட்டத் தொழில் செய்தேவந்தனர். வேலாயுதம் தன் பிள்ளைகளும் பரம்பரைத் தொழில் செய்வதையே விரும்பினார். வேலாயுதம் தோட்டத் தொழிலில் ஊறிப்போனவர்.... வெளியுலக வாழ்க்கை பற்றி அக்கறை அற்றவர்.

மாறிவரும் உலக நாகரிகத்திற்கேற்ப தமது பிள்ளைகளும் மாறவேண்டும் என்று சிந்திக்கத்தெரியாத மனிதரே அவர்.

ஆனாலும் ரமேஷ் தன் விடாமுயற்சியின் பேரிலும் தாய் கொடுத்த ஊக்கத்தினாலும் எவ்வளவோ கஸ்ரங்களை

யெல்லாம் தாண்டி அவன் இன்று பல்கலைக் கழகத்தில் படிக்கிறான்.

ரமேஷ் இப்பவும் பத்தாம் தரத்தில் படிப்பதாகத்தான் வோலயுத்தின் எண்ணம். தன் மகன் ஒரு விடலைப் பருவத்தை உடையவன் அதற்கு தகுந்தாற்போல் அவனுக்கு மரியாதை கொடுத்து உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்பளிக்கவேண்டும் என்ற சிந்தை இல்லாமல் வீட்டிலும் தோட்டத்திலும் அவனை மரியாதை இல்லாமல் கண்டபடி திட்டிவார்.

இவையெல்லாம் கூடப் பரவாயில்லை ஆனால் தனக்கு இருபத்தியாறு வயது நிரம்பிய பொம்பிளைப் பிள்ளையொன்று வீட்டில் இருக்குதே என்று ஒரு நாளும் எண்ணிப் பார்த்திருக்கமாட்டார்.

பல்கலைக்கழகத்தில் ரமேசுக்கு குணாளன் ஒரு சிறந்த நண்பன். அவர்கள் இருவரும் தான் மாளிடவியல் துறையில் கல்வி கற்பவர்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் உதவிசெய்து படிப்பில் போட்டியில்லாமல் தான் படித்தார்கள்.

குணாளன் தன் பெயருக்கேற்றபடி நல்ல குணங்களைக் கொண்டவன். அவனது தகப்பன் அதிபர். தாய் ஆசிரியை. எந்தவித குறையுமில்லாமல் வாழ்பவன். தன் பெற்றோரின் விருப்பப்படி கம்பசில் முதல் வகுப்பில் சித்தியடைந்து உதவி விரிவுரையாளராக வருவதே அவன் கனவு.

ரமேசும் குணாளனும் பல்கலைக்கழகத்தில் தான் நண்பர்களாக அறிமுகமாயினர். ஆரம்பத்தில் அவர்களிடையேயான நட்பு ஒரே துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற வகையிலேயே இருந்தது. காலம் செல்லச்செல்ல அவர்கள் ஒருவரைப்பற்றி ஒருவர் முழுமையாக தெரிந்துகொள்ளவே அவர்கள் நட்பு என்ற சொல்லின் கருத்திற்கு ஏற்றாற்போல் பழகினர்.

பல்கலைக்கழகத்தில் முதன்முதலில் காலடி எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு மாணவரும் கனவுகளுடனேயே உள்ளே நுழைகின்றனர். ஆனால் காலப்போக்கில் பல்கலைக் கழகச் சூழல் பெரும்பாலோரின் கனவை கனவாகவே புதைத்து விடுகின்றது. ஒருசிலரின் கனவே நனவாகிறது.

குணாளன் எத்தகைய கனவை மனதில் கொண்டு பல்கலைக்கழகம் நுழைந்தானோ அதே கனவை சுமந்தபடியே ரமேசும் வந்தான். ஆனாலும் இருவரும் தம் கனவுகளை ஒருவரையொருவர் வாய்விட்டுக் கூறியதில்லை. இருந்த போதும் ஒவ்வொரு ஆண்டுப்பரீட்சையிலும் குணாளனே சிறந்த பெறுபேற்றைப் பெற்று முன்நிற்பான். ரமேசும் சிறிதளவு வித்தியாசத்தில் பெறுபேற்றைப் பெறுவான். இன்னும் கொஞ்சம் கடுமையாகப் படித்தால் குணாளனை அவன் வென்று விடுவான்.

அன்று வழமைபோல் ரமேஷ் விரிவுரைக்கு பிந்தியே வந்திருந்தான். அவன் சேர்ட்டில் ரத்தக்கறை படிந்திருந்ததை கவனிக்காமல் வந்திருக்கவேண்டும். குணாளன் அதனைக் கண்டுவிட்டான். உடனேயே ரமேஷ் என்ன நடந்தது? சேர்ட்டில் ரத்தம் கிடக்கு. எங்கேனும் விழுந்துட்டியா? என நட்புக்கு அடையாளமாய் பாசத்தோடு கேட்டான்.

ரமேஷ் அப்போதுதான் அதனை கவனித்து விட்டு ஒரு சிறுபுன்னகை உதிர்ந்தான் - அதன் அர்த்தம் கவலையா மகிழ்ச்சியா... அல்லது இரண்டும் கலந்ததா. அல்லது விதியை நோவதா. தன்னை நொந்து கொள்வதா? எதை விளக்குகிறது அந்தச்சிரிப்பு என குணாளனால் விளங்கிக் கொள்ளமுடிய வில்லை.

லெக்சரர் வருவதைக் கண்ட ரமேஷ் பிறகு எல்லாத்தையும் சொல்கிறேன். என்று கூறிவிட்டு பாடத்தில் கவனத்தைச் செலுத்தினான்.

குணாளன் எதுவும் புரியாமல் பாடத்தில் மனதைச் செலுத்தமுடியாமல் ஏதுவுமே விளங்காமல் அந்தரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

ஒருவாறு ஒரு மணித்தியாலம் கழிந்தது.

இப்ப சொல்லு ரமேஷ் என்ன நடந்தது? ரமேஷ் சிறிது யோசித்துவிட்ட பின்பு சொல்கிறான், வழமையா எங்கட குடும்பத்தில் நடக்கிறதுதான் குணா அது இண்டைக்கு கொஞ்சம் அதிகமாய் போச்சுது.... என்ற குடும்பத்தைப்பற்றி உனக்கு தெரியும் தானே அப்பு இண்டைக்கு கொஞ்சம் ஒவரா

தலைவர்கள்

- நியாஸ் ஏ. ஸமத்

தண்ணி போட்டிட்டாரு. மழை காலம் எண்டபடியால் தோட்டத்துக்கு போகும்போது சேற்றில் சறுக்கி விழுந்துவிட்டார். பக்கத்தில் இருந்த கல்லொன்றிலை நெத்தி அடிபட்டுப் போச்சுது. சின்ன ஒரு காயம். அது தான் ஆஸ்பத்திரிக்கு கூட்டிக்கொண்டு போய் மருந்து காட்டுவிச்சனான்.... அதுதான் ரத்தம் சோட்டில் பட்டிருக்கும். நான் கவனிக்காமல் வந்திட்டன் என்றுபடி வானத்தை வெறிச்சுப் பார்த்தபடி நின்றுன்.

குணாளனுக்கு ரமேசின் குடும்பத்தினைப்பற்றித் தெரியும். நேரங்கிடைக்கும் போதெல்லாம் இருவரும் மனம்விட்டுக் கதைக்கும் போது இடைக்கிடை தன் குடும்பநிலையை கூறுவான்

பிறந்ததிலிருந்தே ரமேஷ் எந்தவிதமான சந்தோசங்களையும் அனுபவிக்கவில்லை. சின்ன வயதிலிருந்தே எவ்வளவோ கஷ்டங்களை அனுபவித்தவன். முன்பு ஒருமுறை ரமேஷ் கூறிய விடயமொன்று குணாளனின் ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

எனக்கு ஒரு அக்கா இருக்கிறா குணா. அவவுக்கு இருபத்தியாறு வயசாகுது. அவவை யாருக்காவது கட்டிவைக்கவேண்டுமெண்டு அப்பா ஒரு நாளும் நினைச்சதில்லை. இதுவரையிலும் ஒரு ரூபா கூட அவவுக்காக சேர்த்து வைச்சதில்லை. அம்மா இதைப்பற்றிக் கேட்டால் காட்டுக்கத்தல் கத்தியே அவ்வின்ர வாயை மூடச்செய்துபோடுவார். அம்மா தன்ர முயற்சியால் அவவுக்கு கொஞ்ச நகை சேமித்து வைச்சிருக்கிறா. காலம் போக போக அவவுக்கு வயசு தான் ஏறிக்கொண்டே போகுது. என்று கூறிவிட்டு தன் சோடாப் புட்டிக் கண்ணாடியை சுழற்றி கண்களை துடைத்தான்.

எதைப் பற்றியுமே கவலைப்படாமல் இன்று தண்ணி சிகரெட் என உலாவரும் பெடியன்களுக்கு மத்தியில் கம்பசில் இப்படியொருவன் குடும்ப பாரத்தை சுமந்தபடியும் இருக்கிறானா? என குணா அதிசயித்துப் போனான் அவனுக்கு என்ன ஆறுதல் கூறுவதென்று தெரியாமல் நின்றுன்.

ரமேஷ் மீண்டும் தொடர்ந்தான் “குணா நான் எத்தனையோ கஸரங்களுக்கு மத்தியில் கம்பஸ் வந்ததே அக்காவை கரைசேர்க்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அல்லது அப்பாவின்ர சொற்படி அவரோட தோட்டத்திலையே வேலை செய்திருப்பன். நான் படிக்க ஒரு உத்தியோகம் பார்த்துத்தான் அக்காவிற்கு சீதனம் கொடுக்கவேணும்” என்று சொன்ன போது ரமேஷ் உண்மையிலேயே மனம் இளகிவிட்டான்.

குணாளன் தனது வாழ்க்கை முறையையும் ரமேசின் வாழ்வையும் சேர்த்து ஒரு கணம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றான். அவனுக்கு ரமேஷ் வாழ்வே பெரிதாகத் தெரிகிறது.

குணாளன் ஆழமாகச் சிந்தித்தான். தனது துறையில் ஒருவருக்கு மட்டுமே விசிவரையாளர் பதவி கிடைக்கும் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். நான்காம் வருடப் பரீட்சையில் குணாளனைவிட அதிக புள்ளிகள் எடுத்தால்தான் அது ரமேசுக்குக் கிடைக்கும்.

நான்காம் வருடப் பரீட்சையில் சற்று விட்டுக்கொடுத்தால் என்ன என்று குணாளன் ஆழமாகச் சிந்தித்தான். விட்டுக்கொடுப்பதிலும் சும் இருப்பதை உணர்ந்தவனாக குணாளன் தெளிந்தான்.

நூடக வாழ்வு
இவைகட்கு இங்கு
இருப்பதால் தானே
எங்கும் எங்கிலும்
எவற்றிலும் பங்கு

குளிர்ச்சிச் சூழலுள்
குதூகலம் கொள்ளும்
கூதல் யிகுதியால்
கூத்தும் கத்தும்

நிலத்தில் நிற்கையில்
நிமிர்ந்தே பாயும்
நீரீனுள் பாய்ந்ததும்
நீந்தித் திரியும்
அயிர்ந்தும் பதுங்கும்

இவற்றின் கத்தலையும்
இவைகாட்டும்
கூத்துகளையும்
குதூகலத்தையும்
நீச்சலையும் பாய்ச்சலையும்....

கண்டும் காணாமலும்
சகித்துப் பொறுக்காதும்
சூழலுள்ள ஜீவன்கள்
பெருமூச்சு விட்டவாறு....

மாரி முடியும்வரை
காத்திருக்கும்....

காலத்தைக் கடத்தும்....

கலைச்செல்வி காலம்

26. கலைச்செல்வி வளர்த்த எழுத்தாளர்கள் - 5

தென்மராட்சி - சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியிற் பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருந்த போது எழுதிய “அழைப்பு” கவிதைகளைக் “கலைச்செல்வி” க்கு அனுப்பி, கவிதைத் துறையிற் கால்பதிக்கத் தொடங்கியவர் கல்வயல்வே குமாரசாமி இனிமையும் எளிமையும் ஆற்றொழுக்கான நடையும் கொண்ட அந்தக் கவிதை 1965 வைகாசி இதழில் வெளியானது. அதே ஆண்டு ஆவணி இதழில் வெளியான “அறிவு” அவருடைய சிந்தனைத் தெளிவையும் 1966 தை மாத இதழில் வெளியான “மங்கை”, புதிய கவர்ச்சிகரமான சந்தத்திற் கவிதை எழுதும் ஆற்றலையும் பிரதிபலித்தன. பாலர், சிறுவர் போன்றோரின் உளவியலையும் அனுபவங்களையும் எதிர்பார்ப்புக் களையும் நன்கு உணர்ந்து கொண்டு அவர் எழுதிய பாலர் பாடல்கள், குழந்தை இலக்கியத் துக்கு வளம் சேர்ப்பவை. கவிஞர் முருகையன் அவர்களை தன்

ஆசானாகவும் வழிகாட்டியாகவும் கொண்டு ‘இறுக்கமான’ கவிதைகளை மட்டு மல்லாமல் எளிமையான கவிதைகளையும் எழுதிவரும் குமாரசாமி அவர்களை இவ்வாண்டு “மகரந்தச் சிறகு விருது” க்கு உரிமவராகக் கொழும்புக் கம்பன் கழகம் தெரிவு செய்திருப்பது “கலைச்செல்வி” க்கும் பெருமையளிக்கின்றது.

“உள்ளப்பண்பின் வளர்ச்சியைவிட உடையிலும் நடையிலும் மாற்றம் ஏற்படுவதுதான் நாகரீகம் என நினைக்கும் பலரின் பிரதிநிதியாக இருக்கின்றாள் அவள். அவளைப் பற்றிய சித்திரம் இது. மலைநாட்டிற் பணிபுரியும் தெனியான், வல்வெட்டித்துறையைச் சேர்ந்தவர்” என்ற குறிப்புடன், “போலி” என்ற தெனியானின் சிறுகதை 1965 மார்ச்சு “கலைச்செல்வி” இதழில் வெளியானது. ஏழைமை காரணமாகச் சிறுமி ஒருத்தியின் கல்வி தடைப்படுவதைக் கண்டு இரங்கி, அவளுக்கு உதவிசெய்ய முன்வந்த ஆசிரியர் ஒருவர், அதிபர் உட்பட அனைத்து ஆசிரியர்களாலும் பிறராலும் தவறாகக் கருதப்பட்டு இடமாற்றத்துக்கு உள்ளாவதைக் காட்டும் “கருணையினால்” என்ற அவருடைய சிறுகதை 1966 பங்குனி இதழில் வெளியானது. தெனியான் எழுதிய “பிணைப்பு” என்ற முதற் சிறுகதை “விவேகி” யில் வெளியானது. எழுத்தாளராகப் பலருக்கு அறிமுகமாகாதிருந்த நிலையில் அவர் எழுதிய இரண்டு சிறுகதைகளை, அவற்றின் கருத்துக்கள் - தரம் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் வெளியிட்ட “கலைச்செல்வி” சிறுகதை, நாவல் முதலிய துறைகளிற் கடந்த அவர் சில ஆண்டுகளாக செய்துவரும் சாதனைகளை நினைத்துப் பெருமைப்படுகின்றது.

தரமான சிறுகதை எழுத்தாளராக விளங்கியதுடன் வாசகர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் வகையிலே கவையான கட்டுரைகள், துணுக்குகள், விமர்சனக் குறிப்புக்கள் போன்றவற்றை எழுதக்கூடிய “ஐரஞ்சக” எழுத்தாளராகவும் விளங்கிய மு. கனகராஜன், “கலைச்செல்வி” யின் உதவியாசிரியராகச் சில காலம் கடமையாற்றினார். இலங்கையர்கோன்

நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டியிற் பாராட்டுப் பரிசைப் பெற்று 1964 வைகாசி “கலைச்செல்வி” யில் வெளியான “தெளிந்த நெஞ்சம்” 1965 ஆவணி இதழில் வெளியான “இதயத்தின் பார்வை” ஆகிய இரண்டும் தரமான சிறுகதைகள். இலக்கியச் சித்திரம்” என்ற பொதுத் தலைப்பிலே அவர் எழுதிய அழகுத் தெய்வம் (ஐப்பசி 1965), பெண்மை அரசி (தை 1966), புராணம் பெயர் (மாசி 1966), காதலிக் கொடி (புப்-சித் 1966), பேரன்பு (ஆனி 1966), கலைத்திருநகர் (ஆவணி 1966), காணிக்கை (புரட்டாதி 1966) பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிற் காணப்பட்ட எழில்மிகு காட்சிகள் சிலவற்றின் அழகான விவரணங்களாக விளங்குகின்றன.

சிறுகதை, கவிதை ஆகிய இரண்டு துறைகளிலும் கணிசமான வெற்றியீட்டிய எழுத்தாளராகத் திகழ்ந்தவர் கன்னாகத்தைச் சேர்ந்த பெரி. சண்முகநாதன். கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி மாணவனாக இருந்த போது இவர் எழுதிய “விடிவு கான்போம்” என்ற கவிதை 1965 ஆனி “கலைச்செல்வி” இதழில் வெளிவந்தது; “பெரியரசிகர்” என்ற சிறுகதை அதே ஆண்டு புரட்டாதி இதழில் இடம்பெற்றது. இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலம் பாடசாலை மாணவர்களுக்கென நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் பரிசு பெற்ற “அன்புள்ள அம்மாவுக்கு” என்ற கவிதை, 1965 ஐப்பசி இதழில் வெளியிடப்பெற்றது. பட்டணத்திற் பயிலும் ஒருவன் கிராமத்திலுள்ள தன் தாய்க்குக் கடிதம் எழுதும் பாணியில் அமைந்த அந்தக் கவிதை, “கலைச்செல்வி” வாசகர்கள் பலரின் பாராட்டையும் பெற்றிருந்தது. “சீசரைப் போல் சாவேன்” என்ற தலைப்பிலமைந்த கவிதை ஒன்றைக் “கௌரி” என்ற புனைபெயரில் இவர் எழுதியிருந்தார். 1966 ஆவணி இதழில் அந்தக் கவிதை இடம்பெற்றது. 1966 தை இதழில் “ஒரு கதை” என்ற தலைப்பில் இவர் எழுதிய சிறுகதையும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றுதான்.

நடு வயதிற் காலமான மு. கனகராஜன், பெரி. சண்முகநாதன் ஆகிய இருவரின் இலக்கியப் பங்களிப்புகள் மிகவும் காத்திரமானவை என்பதற் கையமில்லை. ஈழத்துச் சிறுகதை எழுத்தாளர் களைப் பற்றிச் குறிப்பிடுபவர்களுஞ்சரி, பட்டியல் தயாரிப்பவர்களுஞ்சரி, இவர்களையும், நான் முன்னர் குறிப்பிட்ட முனியப்பதாசனையும் மறந்து விட்டமை கவலைக்குரியது.

1965 புரட்டாதி இதழில் “துரை” என்ற சிறுகதையையும் ஐப்பசி இதழிலே “பாசம்” என்ற கதையையும் எழுதிய “கவிங்கள்”, புத்தூர் சோமஸ்கந்தக் கல்லூரியிற் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்தார். மலையக மக்களின் கல்வி மேம்பாட்டை நோக்கமாகக்கொண்டு, இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி நடைமுறைப் படுத்திய ஒரு திட்டத்தின்படி, மலையக மாணவர்கள் சிலருக்கு வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியிலும் சோமால்சுந்தக் கல்லூரியிலும் கல்வி பயிலும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. “கவிங்கள்” அவர்களுள் ஒருவராக

இருக்கலாம். மலையகப் பின்னணியில் அவர் எழுதிய இந்த இரண்டு கதைகளும் தரமான கதைகள். அவருடைய சொந்தப் பெயர் என்ன என்பதோ, தொடர்ந்தும் எழுதிவருகின்றாரா என்பதோ தெரியவில்லை.

பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரி மாணவன் த. சிவநாதன் எழுதிய “வெறி” என்ற கதை 1965 கார்த்திகை இதழிலும் “கசப்பு” 1966 வைகாசி இதழிலும் வெளிவந்தன. இரண்டுமே குடிவெறி சம்பந்தமான, கட்டுக்கோப்பான சின்னஞ்சிறு கதைகள்.

ஆளுக்கொரு கதையாகக் “கலைச்செல்வி” யில் எழுதித் தம் ஆளுமையை வெளிப்படுத்தி தியவர்களாக, கா. சிவபாலசிங்கம் (அந்தக் குரல்), செ. சத்தியமூர்த்தி (குருத்து), புரட்சி பாலன் (நிழலைத்தேடி), மலர் மகள் (ஏக்கம்), மா.

பாலசிங்கம் (கலைத்தொண்டர்), து. வைத்திலிங்கம் (ஆண் என்ற உறவு), மட்டுவிலான் (தண்டனை), இராஜம் புஷ்பவனம் (காதலுக்கு அப்பால்), சிதம்பர பத்மினி (அத்தான்) அ. இராசதுரை (சுயிலோசை) வீரையா கனகராஜன் (விழி தந்து வெறி தீர்த்தாய்), ஈழத்துச் சிவானந்தன் (பிரம்ம தேவன்), லட்சுமி மணாளன் (சரியா, தப்பா). எஸ். செபாட்ணம் (ஊமை நாடகம்), நிலவின் தாசன் (காதலிக்க நேரம் என்ன?) இமையவன் (அக்கா) குறிஞ்சிக் கண்ணன் (நடிப்பு), நாகபூஷணி பாலசுப்பிரமணியம் (கடவுள் மன்னிப்பார்) கவிதா (வாழ்க்கையின் ரகசியம்) எம். வாமதேவன் (மனக்குரல்), வ. இராஜேந்திரன் (பிச்சைக்காரன்) வே. தனபாலசிங்கம் (இதய மலர்) முதலியோர் கணிக்கப்படுகின்றனர்.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டை ஒட்டிய உணர்வுப்பண்பு - வடம் பிடிக்க வருவீரா?

புலோலியூர் வேல்நந்தன்

உலகெங்கும்
சிதறப்போய்
உருக்குலைந்து
நானா நீயா என்ற
பனிப்போருடன்
உலவிக்கொண்டிருக்கும்
தமிழ் எழுத்தாளரே
ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து
வடம் பிடிப்போம்
வாருங்கள் என்றால்
தமிழன் குணத்தை
எதற்காய் காட்டுகிறீர்
ஆண்டாண்டாய்
இப்படியே இருந்து
போக்குகள் காட்டி
எதைக் கண்டோம்
உணர்ச்சி விளக்கிற்கு
எண்ணெய் ஊற்றிக்
கண்டதென்ன
அழிவு அல்லமுந் தானே
இனியாவது
எங்கள் இதயங்களுக்குள்
மனிதம் நிரம்பி
பேனா முனைகளை
அன்புப் பூக்கள்
மலரச் செய்யும்
அதிசயமாகக்
முடியுமென்றால்
கூட்டம் கூடக் கூட

கண்ட பயன் என்ன
நாட்டத்தில்
கொள்ளாரெடி (கிளியே)
என்ற நிர்த்தனம் இன்னும்.....
தொடர்ந்தபடி.....

எழுத்தாளனோ
எழுத்துக்குள் போட்டி போட
வாசகனோ வான்
கொண்டு வெட்டும் வெளியில்
பவனி வர
ஏன் எழுதுகிறோம்
யாருக்காய் எழுதுகிறோம்
புரியவில்லை
ஆதம் ஆனந்தத்திற்காய்
என்றால் அது சரி
பழுத்தது சில
இளகத் தேங்காய்களை
அழுகல் என்றிட
பிஞ்சில் பழுத்த இளகுகளோ
பழககள் இவர்க்கென்ன
தெரியுமென்றிட
ஆழக்காள் திரிவைக்கும்
அவலத்திற்கேன்
இந்த எழுத்து
புரிந்தமை பாதி
புரியாமையே மீதி என
வாசிப்பு எங்கே
நேசிப்பு எங்கே

எழுதிக் குவிக்கும் குப்பைகளாய்
இன்று இணையத்திலும் எழுத்து
காலத்தில் நின்று
நிலைத்தவை எத்தனை
எழுத்து
ஒரு ஆத்மதவம்
அமரத்துவமாகா
அனுபவ தரிசனம் இன்றோ
உனக்கு ஒருவரில்
கேவலமா
கவலையை விடு
நீயும் எழுத்தாளன்
ஆகலாம்
எங்கே போகிறோம் நாம்
மடையிழுந்து போன
இந்த வாய்க்காலுக்கு
இம் மாநாடு
வழிகாட்டுமா.....?
விடை கிடைக்குமா என்ற
நம்பிக்கையோடு
வடம் பிடித்து நிற்கிறோம்
வாருங்கள் நீங்களும்
இவ் வாசலுக்கு
ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வ
இது எங்கள்
பழமொழிதானே.....?

சிறுகதை எழுதுவோம் 6

— சொங்கை ஆழியான் க. குணராசா

ஆனந்தனின் தண்ணீர் தாகம் இலங்கையர்கோனின் வெள்ளிப்பாதசரம் வைத்தியலிங்கத்தின் பாற்கஞ்சி சம்பந்தனின் மதம் அ.செ. முருகானந்தனின் வண்டிச்சவாரி எனும் கதைகள் பற்றிக் கடந்தமுறைகளில் ஆராய்ந்தோம். இம்முறை வ. அ. இராசரெத்தினத்தின் தோணி என்ற சிறுகதை குறித்து ஆராய்வோம்.

ஈழத்துச்சிறுகதை இலக்கியத்துக்குக் கனதியான பங்களிப்புச் செய்த பெருமை வ.அ. இராசரெத்தினத்துக்கு உரியதாகும். அவர் ஈழகேசரிப் பண்ணையில் உருவானவர். 1950க்கு இடையில் ஈழகேசரியில் 28 சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். 1953 இல் அவரின் உன்னதமான சிறுகதையான தோணி ஈழகேசரியில் வெளிவந்தபோது ஈழத்துச் சிறுகதை இலக்கியம் தன்னை ஒரு கணம் சிலிர்த்துக்கொண்டது. இக்கதை பஞ்சாபியில் பிரசுரமானது. பின்னர் செ. யோகநாதான் தொகுத்து வெளியிட்ட வெள்ளிப்பாதசரத்தில் வெளியாகியுள்ளது. ஆசிரியரின் புனை கதைக்கான கருத்தியல் நிலை தெளிவானதாகும். கொழுகொம்பு, கிரொளஞ்சுவதம், தோணி, ஒரு காவியம் நிறைவுறுகிறது கொட்டியாரக்கதைகள் முதலானவை நூலுருவில் வெளிவந்துள்ளன. இலக்கியத்தை ஒரு சமூக சக்தியாகக் கருதி அவர் செயற்பட்டிருக்கின்றார். இராசரெத்தினத்தின் சிறுகதைகள் அவர் வாழும் மண்ணின் மாக்களைத்தான் பேசுகின்றன. இன மத பேதமின்றி மானிட ஐக்கியத்தினை அவர் கதைகள் வலியுறுத்துகின்றன. தோணி, அறுவடை என்பன சர்வதேச தரத்தினவான சிறுகதைகள் பாசாங்கற்ற சகஜமான மொழியில் சமூக முரண்பாடுகளையும் சமூக அலவங்ககளையும் அனுபவ ரீதியாக வ.அ. இராசரெத்தினம் தன் கதைகளில் தந்துள்ளார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இச்சிறுகதைகளில் அவற்றின் படைப்பனுபவத்தினை நாம் தரிசிக்க முடியும்.

தோணியின் கரு அல்லது உள்ளடக்கம் மிக எளிமையானது. உழைப்பவனுக்கு அவன் உழைப்பிற்கு உதவும் கருவி சொந்தமாக இருக்க வேண்டும். மீனவனுக்கு தோணியும் கமக்காரனுக்கு வயலும் சொந்தமாக வேண்டும். உழைப்பவனின் உழைப்பை மற்றவர் சுரண்டக்கூடாது. தோணி சிறுகதை தன்னிலையில் சொல்லப்படுகின்றது. தனக்கொரு தோணி சொந்தமாக வேண்டும் என்று பிடிவாதமாக எண்ணுகிறான். வ.அ. இராசரெத்தினம் ஒரு முற்போக்காளர். முற்போக்கு எழுத்தாளர்களைப் போல தாம் வரித்த கருத்தினை வறட்சியாக பிரசாரமாகச் சொல்லிவிடும் பண்பு தெரியாது தனது கருத்தினை கலா பூர்வமாக அவரால் சொல்லிவிட முடிகின்றது. ஒரு முற்போக்கான கருவை சிறுகதைக்குரிய கலா பூர்வத்தோடு எப்படிச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்கு வ.அ.

இராசரெத்தினத்தின் தோணி தக்க உதாரணம். இக்கதையில் எந்தவிடத்திலும் பிரசாரநோடி கிடையாது.

“அவர்தான் முதலாளி. இந்தத்தோணியெல்லாம் அவருடையதுதான். நாம் மீனைப்பிடித்து அவருக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும்”

“நமக்கு காசு தரமாட்டாரா?”

“நம் கடனில் கழித்து கொள்வார் விலையை. நமக்கு சாப்பாட்டுக்கு மேலும் கடன் தருவார்.” “அப்படியானால் நாம் ஒரே கடன் காரராகத்தான் இருக்க வேண்டும்?”

“என்னமோ அப்பா. நானும் தலைநகரக்குமட்டும் உழைத்து விட்டேன். கடனை இறுக்க முடியவில்லை. நமக்கென்று புதிதாக ஒரு தோணியும் வாங்க முடியாது.”

“எல்லாத் தோணிகளும் அந்த முதலாளியினுடையது தானா அப்பா?”

“ஆம் ஓடைக்கரையில் இழுத்துவிடப்பட்டிருக்கும் எல்லாமே அவருடைய தோணிகள்தான்.” இக்கருவை மேற்படி உரையாடல் தெளிவாக்குகின்றது.

இதனை அவர் கலா பூர்வமாக ஏற்றவிடத்தில் வெளிப்படுத்தியுள்ளமையைக் காணலாம்.

இக்கதையில் பெரிதான உத்தி கையாளப்படவில்லை. சாதாரணமான உத்தியாயினும் கதை சொன்ன முறையால் வலுவடைந்துள்ளது. கதாசிரியர் தானாக முன்வந்து தன்னிலையில் கதையைச் சொல்கிறார். அதனால் எல்லாவிடங்களிலும் கதாசிரியரின் படைப்பனுபவத்தினை அறியமுடிகின்றது. கதை சொல்பவரின் இளமைக்காலம் -முதுமைக்காலம் இரண்டிற்கும் கதை சென்றாலும் அந்தக்கால நீட்சியால் கதை எந்தவிடத்திலும் தொழுவடையவில்லை. 1944 இல் எழுதப்பட்ட இச்சிறுகதையில் நவீன உத்தி எதுவும் கையாளப்படவில்லை. எனினும் அச்சிறுகதையின் முழுமை தன்னிலையில் தொய்வின்றி கலைத்துவமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. கால நீட்சி எவ்விடத்திலும் வாசகனின் மனதில் படவில்லை.

தோணி எளிமையான தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அழகான கம்பீரமான உரை நடை கையாளப் பெற்ற சிறுகதை இதுவாகும். உண்மையில் இக்கதையில் வார்த்தைகள் தேடிப்பெறப்பட்டுள்ளன. ‘கரு நீலமாகப் பரந்து கிடக்கும் வங்காளவிரிகுடாவை பார்த்தவாறு எங்கள் கிராமம் இருக்கிறது’ எனத்தொடங்கி “அப்போது உழவனுக்கு நிலமும் சொந்தமாக இருக்கும் அல்லவா? எனமுற்றுப்பெறும் வரை கம்பீரமாகச் செல்கிறது. கதைச் சூழலோடு இணைந்த உரைநடை கையாளப்பட்டுள்ளது. கதையில் பேச்சுவழக்கு மிகக் குறைவு. அவ்விடத்தும் உரை நடையில் இலக்கணநடையே கையாளப்பட்டுள்ளது. பேச்சு வழக்கு அதிகம் இல்லாததால்

அது ஒரு குறைபாடாகத் தெரியவில்லை.

இச்சிறு கதையில் பகைப்புல வருணனை அற்புதமாக கையாளப்பட்டுள்ளது. இக்கதை நிகழ்கின்ற களத்தை கண் முன்னே அப்படியே நிலைநிறுத்துகின்றது. சூழலில் அவதானிப்பு ஆசிரியரால் மிக அவதானமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. களத்தில் காண்கின்ற ஒவ்வொரு சின்ன இயற்கைச் சூழலும் கதையாகின்ற சிறப்பை இதில் அவதானிக்கலாம். ஆசிரியரின் அவதானிப்பு இக்கதையில் சிறப்பாக இருக்கின்றது. தென்னை மரங்கள், கச்சான் காற்று, ஆற்றங்கரை, இராவுணன் மீசைகள்; அடம்பன் கொடிகள், இரால் பிடித்தல் அனைத்தும் செப்பமாக விபரிக்கப்படுகின்றன. அவ்வவ்விடங்களுக்கு ஆசிரியர் அழைத்துச் செல்கின்றார். அவ்வவ்விடங்களில் பாத்திரங்களோடு வாசகனும் இயங்குகிறான்.

இக்கதையில் நான் அம்மா, அப்பா, செல்வன், கனகம் முதலாளி எனப்பல பாத்திரங்கள் வருகின்றன. இப்பாத்திரங்கள் கதைவளர்ச்சியோடு இயல்பாக வருகின்றன. அப்பா என்ற பாத்திரம் பரிதாபத்துக்குரியதாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. தான் சுரண்டப்படுவதை அறிந்தும் அதற்காகப் பொங்கி எழுத்தெரியாத பாத்திரம். நான் என்ற பாத்திரம் காரணகாரியத்தோடு விடயத்தை ஆராய்ந்து முடிவு காண விழைகின்ற பாத்திரம். இலட்சியக்கனவுகளைக் கொண்டது. தனது இலட்சியத்துக்குத் தடையாகும் காதலிகனகத்தைக்கூட ஆர்ப்பாட்டமின்றித் தள்ளிவிடும் இயல்பு. ஆசிரியரின் முரண்பாடாத பாத்திரங்கள் கதையை இயல்பாக வளர்த்து செல்கின்றன.

நல்லதொரு சிறுகதையில் நேர்த்தியை கையாளும் ஏற்ற உவமைகளும் அழகாகச் சொல்லும் முறையும் வருணனைகளும் எடுத்தியம்புகின்றன. தோணியில் ஏற்றவிடத்தில் உவமைகள் கையாளப்படுகின்றன. தென்னை மரத்து வட்டை தொடுவான் போல, பந்தயக் குதிரை போல வண்ணாத்தி பூச்சிகளைப் போல, வீராதி வீரனைப் போல பாசிக்கொடி போல, கிளிஞ்சல் போல என ஆசிரியரின் உவமைகள் ஏற்றவிடத்தில் வருகின்றன. பாத்திர வருணனை கதையின் பகைப்புலன் சார்ந்ததாகவுள்ளது. உதாரணமாக “நீரின் இடை நடுவில் ஆடும் பாசி போல எப்பொழுதும் மெதுவாக ஆடிக்கொண்டுதான் நடப்பான். கற்பாரில் நிற்கும் செம்மீன் போல செக்கச்செவேலென இருப்பான் வண்டலிலே மின்னும் கிளிஞ்சல் போல இருக்கும் அவள் கண்கள் எனக் கூறலாம்.

இச்சிறுகதையில் ஒரு முழுமையிருக்கிறது. இச்சிறுகதையின் சமூகப் பயன்கள் என்ன? கனவு காணுங்கள் இளைஞர்களே என்றார் அப்துல் கலாம் இக்கதையில் வரும் இளைஞன், கனவு காண்கிறான். “இன்னமும் தோணி எனக்கு கனவுப் பொருளாகவே இருக்கின்றது அதனால் என்ன? உயர்ந்த கனவுகள் செயல் மிக்க நன்வின் ஆரம்ப்தான். எப்போதாவது ஒரு நாளைக்குக் காலம் மாறத்தான் போகிறது அன்றைக்கு எனக்கு மட்டுமல்ல என நண்பர்க்கும் சொந்தமாக தோணி இருக்கும். இக்கதையை இளம் எழுத்தாளர்கள் ஊன்றிப் படித்தல் அவசியம். நல்ல சிறுகதைகள் எவ்வாறு அமையும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

கரு நீலமாகப் பார்த்து கிடக்கும் வங்காள விரிகுடாவைப் பார்த்தவாறு எங்கன்கிராமம் இருக்கிறது. கிராமம் என்ற சொன்னேன்? பூமி சாத்திர. சமூகசாத்திர நியதிப்படி கிராமம் என்றால் எப்படியிருக்குமென்று எனக்குத் தெரியாது. சோழகக் காற்றுச் சரசரத்துக் கொண்டிருக்கும். தென்னை மரங்களடியிலே அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் எறக்குறைய முப்பது ஒலைக்குடிசைகள் இருக்கின்றன. ஒரு குடிசையிலிருந்து மற்றக் குடிசைக்குப் போகப் பெண்களில் தலைவகிடுபோல ஒற்றையடிப் பாதைகள் செல்கின்றன. இந்த குடிசைகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் கிராமம் என்று சொல்கின்றேன். சரியோ பிழையோ? உங்கள் பாடு.

எங்கள் குடிசைக்கு முன்னால் தென்னைமரங்கள் இரண்டைச் சேர்த்து நீண்ட கம்பு ஒன்று எப்போதும் கட்டப்பட்டிருக்கும். அதிலேதான் தூண்டிற் கயிறுகளையும் தோணியைச் செலுத்த உதவும் சவளையும் என் தந்தையார் வைப்பது வழக்கம். அதன் கீழே தென்னை மரத்தினடியிற் பெண்ணம் பெரிய குடமென்று இருக்கும். அந்தக் குடத்திலே தண்ணீர் எடுப்பதற்காக ஒன்றைப்பாதை வழியாக அம்மா அடுத்த குடிசைக்குப் போகும் போதெல்லாம் நானும் கூடப்போயிருக்கிறேன்.

அநேகமாகக் காலவேளையில் அம்மாவும், அப்பாவும் வீட்டில் இருக்க மாட்டார்கள். அப்பா கோழி கூவும்போதே எழுந்து கடலுக்குப் போய்விடுவார். அம்மாவிற்கு வெளியே என்னென்ன வேலையிருக்குமோ என்றால் ஊகித்துக்கொள்ள முடியாது. ஆனால் அம்மா வீட்டுக்கு வரும்போதெல்லாம் பனை ஒலைப்பெட்டியில் அரிசியும். மரவள்ளிக்கிழங்கும் தேங்காயும் கொண்டு வருவதை நான் பாத்திருக்கின்றேன். அம்மா வீட்டுக்கு வந்து சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அப்பாவும் தூண்டிற்கயிறுகளோடும். சவளோடும் வீட்டுக்கு வந்துவிடுவார்.

அப்பாவும். அம்மாவும் வீட்டில் இல்லாத நேரங்களில் என்பாடு ஒரே குஷிதான். ஏறு வெயிலின் மஞ்சட் கிரணங்கள் சரசரக்கும் தென்னோலைகட் கூடாகவும். முகடு பிய்ந்து கிடக்கும் எங்கள் வீட்டுக் கூரைக்கூடாகவும் துள்ளிப்பாய்ந்து நிலத்தில் வெள்ளித்துண்டுகளைப் போல வட்டம் வட்டமாக ஒளியைச் சிந்தும். அந்த வட்ட ஒளியை நான் என் கையால் மூட அந்த ஒளி என் புறக்கையில் விழ அடுத்த கையால் நான் அதை மறைக்க அவ்வொளி அடுத்த கையிலும் விழ நான் கைகளை ஒளி விழுமாறு உயர்த்தி உயர்த்திக்கொண்டே போவது எனக்குப் பிடித்தமான விளையாட்டாக இருக்கும். ஆனால் கூரைக்கூடாக ஒளிபாய்ந்துவரும் துவாரம் என்னால் எட்டமுடியாத உயரத்தில் இருக்கின்றபடியால் நான் என் விளையாட்டை முடித்துக்கொள்வேன்.

குடிசைக்கு வெளியே வந்தால் அங்கே பக்கத்து வீட்டிலிருந்து என் நண்பன் செல்லனும் வந்திருப்பான். செல்லன் என்னைவிட நோஞ்சான். பாய் மரக்கம்புபோல நீளமாக இருப்பான். இன்னமும் ஐந்தாறு வருடம் சென்றால் அவன் தென்னை மரத்து வட்டைத் தொட்டுவிடுவான் என்று என் அம்மாகூட அவனைப் பரிசீலிப்பது உண்டு.

செல்லன் வந்ததும். நான் எங்கள் வீட்டின் படலையை இழுத்துச்சாத்திவிட்டு. அவன் கையைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டே ஆற்றங்கரைக்கு ஓடுவேன்.

ஆற்றங்கரை வீட்டிலிருந்து அதிக தூரத்திலில்லை. வாங்காளக்கடல் சிறிது உள்ளே தள்ளிக்கொண்டு வந்து ஒருசிறிதாறாக எங்கள் கிராமத்திற்கூடாகச் சென்று கொண்டிருந்தது. இந்த ஓடையிற் பூரணையன்று வெள்ளம் வரும்போது தண்ணீர் எங்கள் வீட்டுமுற்றத்திற்கே வந்துவிடும்.

அந்த ஆற்றங்கரையில் ஓரமாக ஆற்றில் நீண்டு வளர்ந்த கோரைப்புற்கள் சடைத்துக் கிடக்கின்றன. அந்தப் புற்களினடியில் நீருக்குள் ஓசைபடாமல் இரு கைகளையும் கூட்டி வைத்து இறால் பிடிப்பதில் எங்கட்கும் பரம திருப்தி என்றாலும் இந்த விளையாட்டும் எங்கட்கும் அலுத்துப்போய் விடும். அதன்பின், நாங்கள் நேரடியாகக் கடற்கரைக்கே போய்விடுவோம்.

கடற்கரையிற் கச்சான் காற்றுச் சுழற்றிச் சுழற்றியடிக்கும். அந்தக்காற்றில் இராவணன் மீசைகள் எல்லாம் நிலத்திற் படும் படாமலும் உருண்டு உருண்டு பந்தயக் குதிரை போல வேகமாக எங்களை நோக்கி ஓடிவரும். அவைகளைத் தூரத்திப்பிடிப்பதற்காக நானும் செல்லனும் எங்கள் அறையில் கட்டியிருக்கும் துண்டைக் கழற்றிக் கழுத்தை வளைத்துப் போட்டுக்கொண்டு கோவணத்தோடு ஓடுவோம். இரண்டு மூன்று இராவணன் மீசைகளை தூரத்திப் பிடித்தபின் அந்தவிளையாட்டிலும் அலுப்பு ஏற்பட்டுவிடும்.

அதன்பின்னால் நாங்கள் இருவரும், கடற்கரை வெண்மணலில் மதாளித்துப் படர்ந்து கிடக்கும் அடம்பன் கொடிகளின்மேற் குந்திக்கொள்வோம். பதைபதைக்கும் வெப்பலில் அந்த அடம்பன் கொடி மெத்தை எங்களுக்கு “கோடையிலே இளைப்பாறிக்கொள்ளும் வகைகிடைத்த குளிர் தரு” வதாகத்தான் இருக்கும். அந்தப்பட்டு மெத்தையின் மேல் - வீற்றிருந்து கொண்டு. ஏதிரே கடவுளைப்போல ஆதியும் அந்தமும் அற்றுப்பரந்து கிடக்கும் கரு நீலக்கடலிலே அங்கொன்றும் இங்கொன்றாமாக பாய் விரித்தோடும் பாயத் தோணிகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்போம். கடற்பரப்பிலே வெள்ளைச் சீலைப்பாய்கள் வட்ட வட்டமாக, வண்ணாத்திப்பூச்சிகளைப் போல அழகாக இருக்கும். அவைகளில் ஏதோ ஒன்றிற் தான் என் தகப்பனார் இருப்பார். ஆனால் எதிலே அவர் இருக்கிறார் என்று திட்டமாக எனக்கு தெரியாது. எனினும் ஏதாவது ஒரு தோணியைக் குறிப்பிட்டு அதில்தான் அவர் இருப்பதாக எண்ணிக்கொள்வேன். அந்த நம்பிக்கையில் முகத்தில் கள் என்றடிக்கும் சூரிய கிரணங்களை நெற்றிப்பொட்டிற் கைகளை விரித்து வைத்து மறைத்துக் கொண்டு, அந்த தோணியையே பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன். அந்தச் சமாத் நிலையில் என்னுள்ளே இன்பகரமான கனவுகள் எல்லாம் எழும் இன்னும் சில நாட்களில் நான் பெரியவனாகிவிடுவேன். அப்போது அப்பா விற்குப்போல எனக்கும் ஒரு தோணி சொந்தமாக கிடைத்துவிடும், அந்தத் தோணிக்கு வெள்ளை வெளேரென்று, அப்பழுக்கில்லாத ஒரு பாயை போட்டுக்கொண்டு நான் கடலிற்செல்வோன். ஒரு தென்னை மரத்திற்கு எழுந்துவரும் கடல் அவைகளில் என் தோணி தாவித் தாவி ஏறி இறங்கிக்கொண்டே செல்லும். எல்லாத்தோணிகளையும் விட வேகமாக ஓடுவதற்காக என் தோணியின் பாய் பெரிதாக இருக்கும். அந்தப்பாய்க்குள் சோழகக் காற்றுச் சீறியடித்துக்கொண்டிருக்கையில் என்

தோணியில் கடற்பரப்பில் ‘வீர்’ ரென்று பறந்து செல்லும். நான் பின்னணியத்திற் தலைப்பாகைக்கட்டோடு தையியமாக நின்று கக்காணைப்பிடித்துக்கொள்வேன். செல்லன் முன்னணியத்தில் நின்று எனக்குத் திசைகாட்டுவான். எங்கள் தோணி முன்னே முன்னே ஏறிச்சென்று கடைசியாய்க் கடல், வானத்தைத்தொடும் இடத்துக்குப் போய்விடும். அங்கே அம்மா இராத்திரி சொன்ன கதையில் வரும் ஏழுதலை நாகத்தைக் காண்பேன்...

தூரத்தே நான் குறிவைத்திருந்த தோணி சமீபித்து விட்டது. அதிலே என் தகப்பனார்தான் இருந்தார். தோணி கரையை அடைந்ததும் அவர் பாயைக் கழுற்றிவைத்துத் தோணியை ஓடைவழியாக இழுத்துச்சென்றார். நானும் அவரோடு சேர்த்துக்கொண்டேன். பிறகு நாங்கள் எங்கள் வீட்டின் முன்னாற் தோணியைக் கரையிற் கொறக் கொற என்று இழுத்து வைத்தோம். அப்பா தூண்டிற் கயிறுகளை வளையமாக்கிச் சவளிற் போட்டு என்னிடம் கொடுத்தார். தோணிக்குள்ளிருந்த பழுஞ்சோற்றுப் பானையையும், மீன்கோர்வையையும், நங்கூரத்தையும், எடுத்துத் தோளிற் போட்டுக்கொண்டு அப்பா பின்னேவர நான் சவளைத் தூக்கித் தோளில் வைத்துக்கொண்டு சப்த சமுத்திரங்களையும் கடந்து வந்த வீராதி வீரனைப்போல முன்னே நடந்தேன்.

அன்றிரவு முழுவதும் எனக்கு தூக்கமே வரவில்லை. பசித்தவன் விருந்துண்ணக் கனாக்காண்பது போல நானும் தோணியைப்பற்றியே கனாக்கண்டேன். எங்கள் வீட்டுக்கு முன்னாலுள்ள ஓடையில் ஐந்து புத்தம் புதிய தோணிகள் இருந்தன. நான் முன் அணியும் உயர்ந்த சவாரிக் குதிரை போல இருந்த தோணியின் மேல் ஏறிக்கொண்டேன். வாடைக்காற்றானபடியால் எல்லோருடைய தோணிகளும் முன்னே முடியாமற் கரையைநோக்கியே வருகின்றன. என்னுடைய தோணி மட்டும் எரிந்து விழும் நட்சத்திரம் போலக்கனவேகமாகக் காற்றை எதிர்த்துப் போகிறது. கலங்கரை விளக்கின் ஒளிகூடக் கண்ணுக்குப்புலப்படாத அத்தனை தூரத்திற்கு ஆழ்கடலின் நடுமையத்திற்கே என் தோணி போய் விடுகிறது. நான் திடீரென்று விழித்துக்கொண்டேன். காலையில் எழுந்தபோதுகூட எனக்குத் தோணியின் நினைவு மாறவில்லை. அன்று நான் ஓடைக்கரையில் பழுதுபார்க்க இழுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் தோணி ஒன்றைத் தள்ளிக்கொண்டு கடலிற்குப்போவது எனத் தீர்மானித்துக்கொண்டேன். அன்று நான் செல்லனையும் கூட்டிக்கொண்டு போய். இருந்த தோணியை எங்கள் பலத்தை எல்லாம் கூட்டித் தள்ளிப்பார்த்தேன். தோணி அசையாமட்டேன் என்றது. அப்படியானால் நான் தோணி விடவே முடியாதா? சப்த சமுத்திரங்களையும், என்னால் தாண்டமுடியாதா? நான் கவலைப்பட்டிக்கொண்டே இருக்கையில் ஓடையில் முருக்கு மரத்துண்டு ஒன்று யிதந்துவந்தது. அதைக்கண்டதும் எனக்கு ஒரே சந்தோஷமாகப்போயிற்று. ஆம்! எனக்கென்று ஒரு தோணி கிடைத்துவிட்டது! அந்த முருக்கங்கட்டையை முன்னாலும் பின்னாலும் கொடுவாக்கத்தி யினால் செதுக்கி உள்ளே குடைந்து தோணி ஒற்றைச்செய்தேன். பின்னர் அந்தத் தோணியிற் செல்லனையும் ஏற்றிக்கொண்டு என் ஆசை தீருமட்டும் ஓடையில் தோணிவிட்டு விளையாடினேன்.

மதியம் திரும்பிவிட்டது. என் தந்தை கடலிலிருந்து திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தார். அவர் தோணிவிட்டு விளையாடிக்கொண்டிருந்த என்னைக்கண்டதும் “அட பயலே! தோணி விடுறியா? அப்படி யென்டா நாளைக்கு வா” என்றார்.

அதைக் கேட்டதும் எனக்குச் சந்தோஷம் தாங்க முடியாமற் போய்விட்டது. சரியப்பா நாளைக்கு நானும் வருகிறேன். என்று சொல்லிக் கொண்டே சவளைத் தூக்கிக் கொண்டு முன்னால் நடந்தேன். பெரிய தோணியிற் போகப் போகிற ஆனந்தத்தில் என் முருக்கந் தோணியை மறந்து விட்டேன்.

அன்றிரவு எனக்குத் தூக்கமே வரவில்லை. தென்னோலைச் சரசரப்பும் சில வண்டுகளின் கீசுக்க் குரலும் எனக்குக் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தன. படுக்கையிற் புரண்டு கொண்டே ஆனந்தக்கனவுகள் கண்டுகொண்டிருந்தேன். கடைசியாய் எங்கோ ஒரு சேவல் கூவிற்று. அதைத் தொடர்ந்து எங்கள் கிராமத்துச் சேவல்கள் எல்லாம் போட்டி போட்டுக்கொண்டு கூவின. அம்மா எழுந்து கைவிளக்கைக் கொழுத்திக்கொண்டு சமையல் செய்யத் தொடங்கினாள்.

அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக இருந்த குடிசைகளிலிருந்து ஒருவர் மற்றவரைக் கூவி அழைக்கும் சப்தம் கேட்டது. கடைசியாய் அப்பாவும் எழுந்து “தம்பியே” என்று என்னை எழுப்பினார். நான் கட்டபிணம் போல வளைந்து நெளிந்து உட்கார்ந்திருந்து கொண்டேன். இரா முழுவதும் தூக்கம் இல்லாததினாற் கண் இமைகள் கல்லாய்க் கனத்து அழுத்தின. ஆனாலும் உற்சாகத்தோடு எழுந்திருந்தேன். அப்பா சேற்றுப்பானை நிறையத் தண்ணீரை ஊற்றி எடுத்துக்கொண்டு நங்கூரம் தூண்டிற்கயிறுகள் சகிதம் வெளிக்கிளம்பினார். நானும் சவளைத் தோளில் வைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டேன்.

படலையைத் திறந்து வெளியே வந்ததும் முகத்தில், வாடைக் கடுவல் ஊசி குத்துவது போலச் சளிர், சளிர் என்று அடித்தது. எனக்கு உடம்பெல்லாம் நடுக்கம் எடுத்தது மேல்துண்டை முகத்தை வளைத்துக் கட்டிக்கொண்டு முன்னால் விறு விறு என்று நடந்தேன். தூரத்தே குடிசைக்குள் இருந்த அகல்விளக்குள் இருளைக்குத்தென்று குத்தின.

ஓடைக்கரையை அடைந்தபோது ஆறு பரமார்த்தகுருவின் சீடர்கள் கண்ட ஆற்றைப்போலத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தது. கண்டல் இலைகள் பொட்டுப் பொட்டென்று ஆற்றில் விழுந்து எங்கே போகிறோம். என்ற பிரக்கையே யற்றவண்ணம் போய்க்கொண்டிருந்தன. கோரைப்புற்களின் மேலே சிலந்தி வலைபோலப் பளிப்படலம் மொய்த்துக் கிடைந்தது. அப்பா கரையிலிருந்த தோணியை ஓடையிலே தள்ளினார். அதற்குள் னேயே சேற்றுப்பானையையும், மற்றைய சமாள்களையும் வைத்தார். உடனே தோணியை ஆற்றிலே விட்டுவிட்டுக் கோரைப்புற்களினடியில் “அத்தாங்கை” வீசி இறால் பிடிக்கத் தொடங்கினார். நான் வெடுவெடுக்கும் குளிரில் வள்ளத்தின் முன்னணியத்தில் ஓடுங்கிப்போய்க் குத்திக்கொண்டிருந்தன். கிழக்கே கூரையில் தொங்கும் புலிமுகச் சிலந்தியைப் போல வானத்தில் விடிவெள்ளி நடுங்கிக்கொண்டிருந்தது. இன்னமும் கீழே கிழக்கு வெளுக்கத் தொடங்கியது.

பறிநிறைய இறால் பிடித்ததும் அப்பா வள்ளத்தில் ஏறிக்கொண்டார். வள்ளமும் சமுத்திரத்தை நோக்கி ஓடத்தொடங்கிற்று. பலரென்று விடிந்த போது வள்ளம் நடுச் சமுத்திரத்தையே அடைந்து விட்டது. அப்பா நங்கூரத்தைத் தண்ணீரில் ஏறிந்துவிட்டுத் தூண்டிலில் இறாலைக் குத்திக்கடலில் ஏறிந்தார். நானும் தூண்டில் போட்டுக் கொண்டிருந்தேன். சமுத்திராதேவி, நிரக்கதியான தன் குழந்தைகளைத் தன் அலைக்கரங்களை ஏறிந்து ஏறிந்து தூவாட்டிக்கொண்டிருந்தார்.

வெயில் ஏறி ஏறிக் கொண்டே வந்தது. முதுகுத் தோலை உரித்து விடுவது போலச் சளிர் என்று அடிக்கும் வெயிலுக்கு ஆற்றாமல் அப்பா தன் சட்டையிற் கடற் தண்ணீரை அள்ளி ஊற்றிக் கொண்டேயிருந்தார்.

மதியத்தை அண்மியபோது நாங்கள் ஐந்து “கருங்கண்ணிப்பாரைகள்” பிடித்துவிட்டோம். என் உழைப்பைக்கண்டு எனக்கே திருப்தி ஏற்பட்டு விட்டது. அந்தத் திருப்தியில் பழுஞ்சோற்றைக் கரைத்துக் குடித்த தண்ணீர் எனக்குத் தேவாமிர்தமாகத்தான் பட்டது. வயிறு நிறைந்ததும் நங்கூரத்தைத் தூக்கி வைத்துத் தோணியைத் திருப்பத் தொடங்கினோம். வள்ளம் ஓடிக்கொண்டிருக்கையில் என் மனம் பகற்களாக் காணத்தொடங்கியது. இந்தப் பத்துக் கருங்கண்ணிப்பாரைகளைக் கண்டதும். அம்மா சந்தோசப்படுவா. பக்கத்துப்பட்டினத்துச் சந்தைக்கு அதைக் கொண்டு போனாற் பத்து ரூபாய்க்கு விற்கலாம். சந்தையிலே. எதிர்வரும் பொங்கலுக்காக கமுகம் பூப்போன்ற பச்சையரிசியும் பாசிப்பயறும். சர்க்கரையும் முட்டி நிறையப்பாலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். எங்கள் வீட்டுத் தென்னைமரத்தின் கீழே புதுப்பானைகளக்களக்கென்று பொங்கும் போது நான் புதுவேட்டையை உடுத்திக் கரும்பைக் கடித்துக் கொண்டு.....

வள்ளம் கரையை அண்மித்து விட்டது. கடற்கரையிலே புத்தம் புதிய பைசிக்கிளிற் சாய்ந்தவாறு ஒருவர் நின்று கொண்டிருந்தார். சூரிய கிரணங்கள் பைசிக்கிள் தடுகளின் மேற்பட்டு ஜொலித்தன. அப்பா ஏதோ மந்திர சக்தியாற் கட்டுண்டவரைப் போலத் தோணியை அங்கே திருப்பினார்.

தோணி கரையை அடைந்ததும், மீன்களை எல்லாம் பைசிக்கிள் காரரிடம் போட்டுவிட்டுத் திரும்பவும் வீட்டை நோக்கித் தோணியை விட்டார்.

எனக்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது.

தோணி வந்து கொண்டிருக்கையில் நான் கேட்டேன். ஏன் அப்பா மீன்களை எல்லாம் அங்கே போட்டுவிட்டு வருகிறீர்கள்? அப்பா சொன்னார் அவர்தான் நம் முதலாளி. இந்தத் தோணி எல்லாம் அவருடையதுதான். நாம் மீனைப்பிடித்து அவருக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும்.

“நமக்கு காசு தரமாட்டாரா? “ நம் கடனிலே கழித்துக் கொள்வார் விலையை. நமக்குச் சாப்பாட்டிற்காக மேலும் கடன் தருவார்”.

“ அப்படியானால் நாம் ஒரே கடன்காரனாகத்தானா இருக்கவேண்டும்?”

“ என்னமோ அப்பா. நானும் தலை நரைக்கு மட்டும் உழைத்துவிட்டேன் கடனை இறுக்க முடியவில்லை. நமக்கென்று புதிதாக ஒரு தோணி வாங்கவும் முடியாது.

”எல்லாத் தோணிகளும் அந்த முதலாளியுடையது தானா அப்பா?”

“ஆம் ஓடைக்கரையில் இழுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லாமே அவருடைய தோணிகள்தான்”

வள்ளம் ஓடைக்கரையை அடைந்து விட்டது. நாங்கள் தோணியைக் கரையில் இழுத்து வைத்து விட்டு வீட்டை நோக்கி நடந்தோம். என்னுள்ளே ஒரு பயங்கரமான உண்மை புலனாகியது. இந்தத் தோணி எமக்கு சொந்தமில்லை. ஆம் தூண்டிற்காரனுக்குத் தோணி சொந்தமில்லை. அப்படியே உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தமில்லை. உலகில் உழைப்பவனுக்கு ஏதுவும் சொந்தமில்லை.

அன்றிலிருந்து தோணி எனக்கும் கனவுப்பொருள் ஆகிவிட்டது. எப்படியாவது கஷ்டப்பட்டு உழைத்து ஆகக் குறைந்தது. ஒரு தோணியாவது சொந்தமாக வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். அதன்பின் மீள் பிடித்தாற் சந்தைக்கு கொண்டுபோய் நம் இஷ்டத்திற்கு விற்கலாம். பொங்கலுக்குக் கரும்பும், பயறும், பச்சையரிசியும் சக்கரையும் வாங்கலாம்.... முதலாளிக்குப் பிடித்த மீனை எல்லாம் கொடுத்துவிட்டு வெறுங்கையோடு வரத்தேவையில்லை.

நாட்கள் கடந்து விட்டன. நான் பெரியவனாகிவிட்டேன். சொந்தத்தோணி இன்னமும் வெறும் கனவாகவே இருந்து வந்தது. தகப்பனார் வாழ்ந்துவரும் அதே பாதையில் தான் என் வாழ்வும் போய்க்கொண்டிருந்தது. இந்த வாழ்வில் எனக்கு நேர காலத்தில் கல்யாணமும் முடித்து வைத்து விடவேண்டும் என்பது அம்மாவிற்கு ஆசை.

ஒருநாட் சாயந்திரம் ஓடைக்கரையில் இராட்டினத்தில் நூல் முறுக்கிக்கொண்டிருந்தேன். மேலே நீலநிறமான ஆகாயம் ஓடையின் தெளிந்த தண்ணீரிலும் விழுந்து பிரதிபலித்துக் கொண்டிருந்தது. ஓடை முகத்துவாரத்தில் இருந்த மணற்றீவிற்கு கடற்பூக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து விழுந்து கொண்டிருந்தன.

“தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறேன்” என்று வீட்டுக்குப் போன அம்மாவை இன்னமும் காணவில்லை. எனக்குத் தாகமாயிருந்தது. வீட்டுப்பக்கம் திரும்பி பார்த்தேன். கனகம் செம்பிலே தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு வந்தாள்.

கனகம் எங்கள் கிராமத்துப் பெண்தான். நீரின் இடைமட்டத்தில் ஆடும் பாசிக்கொடியைப்போல எப்போதும் மென்மையாக ஆடிக்கொண்டுதான் அவள் நடப்பாள். கற்பாளில் நிற்கும் செம்பினைப் போலச் செக்கச் செவே லென்று அழகாக இருப்பாள். வண்டலிலே மின்னும் கிளிஞ்சல் போல இருக்கும் அவள் கண்களை இன்றைக்கு முழுவதுமே பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம்.

அவள் அருகால் வந்தபோது. “கொஞ்சந்தண்ணிதந்திட்டுப் போறியா” என்று கேட்டேன் நான்.

கனகம் ஒன்றும் போசாமல் என்னிடம் செம்பை நீட்டினாள்.

நான் தண்ணீரைக் குடித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அம்மாவும் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டார். அம்மாவைக் கண்டதும் கனகம் ஏதோ செய்யத்தகாத காரியத்தைச்செய்தவள் போல வெட்கப்பட்டுக் கொண்டு போய் விட்டாள்.

அம்மா சொன்னார் “என்ன வெட்கமாம் அவளுக்கு. நாளைக்கு அவளைத் தானே கல்யாணம் முடிக்கப்போகிறாய்” “போ அம்மா எனக்கென்று ஒரு தேர்ணி இல்லாமல் எனக்குக் கல்யாணமே வேண்டாம்.” என்றேன் நான்.

“ஏண்டா அவள் அப்பாவிடம் ஒரு தோணி சொந்தமாக இருக்கிறது. அதை உனக்கே கொடுத்து விடுவார், அவர்” என்றாள் அம்மா.

நான் யோசித்தேன் எனக்குக் கலியாணத்திலே, கனகத்திலே, அக்கறை இல்லாவிட்டாலும் தோணி கிடைக்கப் போகிறதே! தோணி மட்டும் கிடைத்துவிட்டால் என் உழைப்பின் பயனை நானே அனுபவிக்க முடியும் என் குடும்ப வாழ்வும் இன்பமாகவே இருக்கும்.

அதன் பிறகெல்லாம் நான் கனகத்துடன் தைரியமாக நெருங்கியே பழகினேன். மனோகரமான மாலை வேளைகளில், ஓடைக்கரையில் இழுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் தோணி

முலையில் குந்திக்கொண்டு நானும் கனகமும் எவ்வளவோ கதைத்திருக்கிறோம். கனகம் எப்போதுமே தங்கள் தோணியைப் பற்றிப் பெருமைப்பட்டுக்கொள்வாள். அந்த தோணி அவள் தகப்பனாரின் சொந்தமாக இருக்கிறபடியாற்றான் கனகம் நல்ல சேலை கட்டி இருக்கிறாளாம். கையிற் தங்கக்காப்பு போட்டிருக்கிறாளாம் “அவள் என்றைக்குமே அப்படி இருக்க வேண்டும்” என்று என் மனதுக்குள் எண்ணிக்கொள்வேன்.

ஆனால் இரண்டு வாரத்துள் அந்த துக்கரமான செய்தி கிடைத்தது. கிராமமே பரபரப்பு அடைந்தது. கனகத்தின் தந்தை மீள் பிடிக்கப் போனவர் புயலில் அகப்பட்டு மாண்டு போனார். தோணியும் திரும்பி வரவில்லை.

என் இதயத்தில் சும்பட்டியடி விழுந்ததுபோன்று இருந்தது எனக்கு. பாவம் எனக்குத்தான் சொந்த தோணி இல்லை என்றால் கனகத்துக்குக்கூடவா இல்லாமற் போகவேண்டும்?

இரண்டு மூன்று நாட்கள் கழித்துக் கனகம் கடற்கரைக்கு வந்தபோது அவளை நிமிர்ந்து பார்க்கவே என்னால் முடியவில்லை. அவள் கண்கள் கலங்கியிருந்தன. என்னைக் கண்டதும் அவளுக்கு அழகை பொத்துக்கொண்டு வந்து விட்டது. விம்மி விம்மி அழுத் தொடங்கினாள். என் மடியில் தலையைப் புதைத்துக் கொண்டு கனகம் என்னிடம் எதை எதிர்பார்த்தாள்? கனகத்தை மடியில் வைத்துக் கொண்டே நான் எண்ணினேன் என்னிடமோ தோணி கிடையாது. இந்த நிலையில் அவளை நான் கசுமாக வாழ்த்திக் முடியாது. என் தகப்பனாரைப் போல நானும் தலை நரைக்கும் வரை உழைத்து உழைத்துச் சாக வேண்டியதுதான். என்னோடு சேர்ந்து கனகமும் ஏன் சாக வேண்டும்? பாவம் கனகம்.

எனவே கனகத்தை யாராவது சொந்தத் தோணியுள்ள ஒருவனுக்கு கல்யாணம் செய்து கொடுத்து விடவேண்டும். என் கண்முன்னால் அவள் அழகான சேலையும் தங்கக்காப்பும் அணிந்து கொண்டு என்றென்றைக்கும் ஆனந்தமாக வாழ வேண்டும். அவள் வாழ்வதான் எனக்கும் ஆனந்தம்.

நான் எண்ணியது சரியாகப் போய்விட்டது. அமாவாசையன்றிரவு புங்கைமரத்தின் கீழே இருந்த வைரவர் கோயிலடியிற் கனகத்துக்கும் செல்லனுக்கும் கல்யாணம் நடந்தது. கல்யாணத்தன்று பேசிப்பார்க்கவே எனக்கு கண்ணீர் வந்துவிட்டது. என் கைமேல் இருந்த அரும்பொருள் இன்னொருவனுக்குப்போய்விட்டது.... ஆனாலும் என் கண்முன்னால் அவள் ஆனந்தமாகவே வாழ்வாள். செல்லனிடம் ஒரு தோணி இருக்கிறது. அவள் என்னைப்போல சுண்காரனல்ல. செல்லனோடு கனகம் என்றென்றைக்கும் ஆனந்தமாகவே வாழட்டும். எனக்கென்று தோணி ஒன்று கிடைக்காமல் நான் எந்தப் பெண்ணின் வாழ்வையும் பழாக்கப் போவதில்லை.

ஆனால் இன்னமும் தோணி எனக்குக்கனவுப் பொருளாகவே இருக்கிறது. அதனால் என்ன? உயர்ந்த கனவு செயல்மிக்க நனவின் ஆரம்பந்தான். எப்போதாவது ஒரு நாளைக்கு காலம் மாறத்தான் போகிறது. அன்றைக்கு எனக்கு மட்டுமல்ல என் நண்பர்கள் எல்லோருக்குமே சொந்த தோணி இருக்கும். எங்கள் தோணிகள் சப்த சமுத்திரங்களிலும் சுதந்திரமாய் சென்று மீன்பிடிக்கும். அந்த மீன்களை சந்தையில் பகிரங்கமாக விற்போம். விற்பனைத்திற்கு சந்தையில் அரிசி வாங்குவோம். அரிசி வாங்கும்பணம் என்னைப் போன்ற உழைப்பாளியான ஒருவனுக்கு நேரடியாக கிடைக்கும். அப்போது உழைனுக்கு நிலமும்சொந்தமாக இருக்கும் அல்லவா?

ஜேர் காணல்

சந்தல்ய : த. ஞானசேகரன்

(23)

தெளிவத்தை ஜோசப்

16.02.2009ல் அகவை எழுபத்தைந்தை நிறைவு செய்து 16.05.2010ல் பலள விழா கொண்டாடிய தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் இலக்கியப் பணிகளைக் கௌரவிக்கும் முகமாக இந்த நேர்காணல் தொடரை ஞானம் வழங்குகின்றது.

தினா :- படம் திரையிடப்பட்ட போது நிலைமைகள் எப்படி இருந்தன.

தெ. ஜோ :- 1975 ல் பலமான விளம்பரங்களின் பின் புதியகாற்று செல்லமஹால் தியேட்டரில் திரையிடப்பட்டது.

பத்திரிகைக்காரர்களுக்கான காட்சி கெப்பிட்டல் பட மாளிகையில் நடை பெற்ற பின் புதிய காற்று பற்றி விமர்சனங்கள், அறிமுகங்கள் என்று நிறையவே வெளிவந்தன. வானொலியும் நிறைய பங்களிப்பு செய்தது. இவைகள் மக்களிடம் ஒரு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தன. ஒரு திரைப்படத்தின் வெற்றிக்கு இவைகள் மிகமுகிய மாணவைகள், அதைப்படத்தையார்ப்பாளர் அமர் வி.பி. கணேசன் உணர்ந்திருந்தார்.

செல்லமஹால் படமாளிகை பெரிய பெரிய கட்ட அலங்காரங்கள் போஸ்டர்கள் வாழை மரங்கள் என்று அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது.

கிங்ஸ்லியில் என்ன காட்டினார்கள் என்பது நினைவில்லை ஆனால் கெப்பிட்டல் படமாளிகையில் எம்.ஜி. ஆரின் ரிக்ஷாகாரன் போட்டிருந்தார்கள்.

இலங்கைத் தமிழ் திரைப்படத் துறையை வளர விடாது தடுத்துக் கொண்டிருந்ததில் தென்னிந்திய தமிழ்ப் படங்களை இலங்கையில் வெளியிடும் இலங்கையார்களான திரைப்பட விநியோகஸ்தர்களும் பெரும்பங்காற்றியிருக்கின்றார்கள்.

இவைகளை எல்லாம் மீறி மேலிக் கொண்டு ஒடிக்காட்டியது புதிய காற்று.

கெப்பிட்டலில் முதல் நாள் முதல் காட்சி ஜனக்கூட்டம் செல்லமஹாலைச் சுற்றிப் பின்னிக் கிடக்கின்றது.

கூட்டத்துடன் நானும் கார்மேகம் மற்றும் சில நண்பர்கள் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். செல்லமஹாலில் பெல்கனி இருந்தது. டிக்கட் வாங்கி சீட்டை உறுதி செய்து கொண்டே வெளியேறிகிறோம்.

மாலை 6½க்கு முதற்காட்சி, 6. 20 போல் “ஹவுஸ் புல்” போர்டை மாட்டினார்கள்.

அப்போது ஒரு கூட்டம் உள்ளே நுழைகின்றது. கெப்பிட்டலில் ரிக்ஷாக்காரனுக்கு டிக்கெட் கிடைக்காமல், ஓடிவந்த இளைஞர் கூட்டம் அது. உரையாடலில் தெரிந்தது.

இங்கேயும் ஹவுஸ் ஃபுல் போர்டைப் பார்த்ததும் தாங்கமுடியவில்லை அவர்களால். தங்களுக்கே உரித்தான ஊத்தைப் பேச்சுக்களால் ஒரு திரை விமர்சனம் செய்தார்கள்.

“அங்கே தான் அப்படி ...! இலங்கைப் படம் தானே ஈயோட்டிக்கிட்டு இருப்பானுடன் இங்கே வந்து பார்த்தா ஹவுஸ் புல்லா...!

என்று தங்களுக்குள்ளாகவே கொதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒம்பதுக்கு வருவோம்மா என்று திரும்பிப் போனார்கள்.

மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

கொழும்பில் செல்லமஹாலிலும் வெள்ளவத்தை பிளாசாவிலுமாக கிட்டத்தட்ட இரண்டு மாதங்கள் வெற்றிநடை போட்ட திரைப்படம் இது.

இலங்கையில் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருக் கோணமலை என்றும் மலையகத்திலும் நன்றாகவே ஓடியது.

பதுளையில் காட்டப்பட்டபோது தெளிவத்தை என்ற பெயர் முக்கியத்துவம் கொண்டது. தெளிவத்தைத் தோட்ட மக்கள் கூட்டமாக வாகனங்கள் பிடித்துப் போய் பார்த்து மகிழ்ந்ததாக தெளிவத்தை நண்பர்கள் கூறக் கேட்டேன்.

தெளிவத்தை என்ற பெயர் திரையில் கர்ட்டப்பட்ட போது எழுந்து நின்று கைதட்டி ஆரவாரித்தார்களாம். அது எனக்காக அல்ல என்னுடைய பெயருடன் இணைந்து கொண்ட அவர்களுடைய மண்ணுக்கான கைதட்டல். நம்ம மாஸ்டர்யாவொட போர் என்று சந்தோஷித்திருக்கின்றார்கள்.

தினா:- இந்த இடத்தில் ஒரு குறுக்குக் கேள்வி கேட்கலாம் என்று எண்ணுகின்றேன். “தொழிற்சங்கங்களைக் கிண்டல் செய்து எழுதியவர் தொழிலாளர்களின் எதிர்ப்பை சம்பாதித்துக் கொண்டவர் என்றெல்லாம் உங்களைப் பற்றி விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன... ”

தெ. ஜோ:- பிறகெப்படி தெளிவத்தை மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வாகனம் பிடித்துக் கொண்டு போட்ட திரையில் பெயர் வரும் போது எழுந்து நின்று கைதட்டினார்கள் என்று தானே கேட்க வருகின்றீர்கள்! அந்த விமர்சனங்கள் வெறும் குற்றச் சாட்டுக்கள். அவைகள் உண்மைக்குப் புறம்பானவை வஞ்சகம் நிறைந்தவை என்பதை காலம் நிரூபணம் செய்கிறது.

தொழிற்சங்கங்களை - அவைகளின் செயற்பாடுகளைச் சாடிய எனது எழுத்துக்களின் கிண்டல்கள் என்னை நிறுவன ரீதியான அமைப்புக்களுக்கு எதிரானவன் என்னும் மயக்கத்தை இவர்களுக்கு ஏற்படுத்தி இருந்தால் அதைவிட பிற்போக்குத் தனமான எண்ணம் வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது.

படிப்பறிவற்ற ஒரு உழைக்கும் மக்கள் கூட்டத்துக்கு அவர்களுடைய அடிப்படையான, தேவைகள், உரிமைகள் இத்தியாதிகளைப் பெற்றுத் தருவதற்காக உருவான அமைப்புகளே தொழிற்சங்க இயக்கங்கள், வேலிகளே யுடனான மேம்படுத்தல் போல் “இந்த மக்களின் சகலவிதமான பாதுகாப்பிற்காகவும் என்று பறையடித்துக் கொண்டு வந்த இவர்களே இந்த மக்களின் அறியாமையில் ஊஞ்சலாடத் தொடங்கினால் சாடாமல், கிண்டல் செய்யாமல், என்ன செய்யலாம்!

கோ. நடேசய்யர் இந்த மக்களுக்காகத் தொழிற் சங்கம் அமைத்துச் செயற்பட்டவர். மலையகத் தொழிற்சங்கங்களின் தந்தை என்று போற்றப்பட்டவர். சி.வி. வேலுப்பிள்ளை இன்னொரு தொழிற்சங்கவாதி. இந்த மக்களின் உயர்ச்சிக்காக எழுச்சிக்காக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டவர்கள். அவர்களை அவர்களது பணிகளை எனது எழுத்துக்கள் சிலாகித்தே வந்துள்ளேன். அப்படி இருக்கையில் நிறுவன ரீதியான இயக்கங்களை கிண்டல் செய்கின்றவர் என்னும் கூற்றில் என்ன உண்மை இருக்கிறது. எனது மூன்றாவது மனிதன் நேர்காணல் டிசம்பர் 2001 ல் வெளிவந்தது.

2002 ல் அதற்கொருமறுப்பு வந்திருந்தது. புனையெயில் அது வெளிவந்திருந்ததால் யார் எழுதியது என்று யூகிக்க முடியவில்லை நானும் பெரிதாக அக்கறை கொள்ளவில்லை. அதில் அவர் முன் வைத்திருந்த ஒரு குற்றச் சாட்டு ‘தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் சுபமங்களாவும் இணைந்து நடத்திய குறுநாவல் போட்டியில் இவருடைய ‘குடை நிழல்’ பரிசுபெற்றிருந்தது.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் பரிசு தன்னுடைய குறுநாவலுக்குக் கிடைத்ததாக இவர் ஒரு இடத்திலும் குறிப்பிட மாட்டார். சுபமங்களா பரிசு பெற்ற நாவல் என்றே கூறிவருகின்றார். தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களுடன். நெருக்கமான தொடர்புகள் கொண்ட அமைப்பு என்பதால் அதுபற்றி இவர் ஒன்றுமே பிரஸ்தாபிக்கமாட்டார். என்பதாகும்.

இந்தக் குற்றச் சாட்டை மறுப்பு எழுதிய ஒரு கொடி பிடிக்காரர் முன்வைத்தது 2002ல் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் (சரியாக நினைவில்லை) அதற்கு முன்பதாகவே தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் ஒரு ஆண்டு விழாவில் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள் பற்றி நான் ஆய்வுரை நிகழ்த்தியுள்ளேன். ‘தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் தாயகம்’ என்னும் தலைப்பில் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் இரண்டு வாரக்கட்டுரை எழுதி இருக்கின்றேன்.

2000ம் ஆண்டு துராவில் வெளியீடாக வெளிவந்த எனது ‘மலையகச் சிறுகதை வரலாறு என்னும் நூலில்’, தெளிவத்தை ஜோசப்பின் நூல்கள் என்னும் அறிவிப்பில் அச்சில் இருக்கும் நூல் என்று இரண்டு நூல்கள் இடம் பெறுகின்றன. அதில் முதலாவது நூல் குடைநிழல் – சுபமங்களா – தேசியக்கலை இலக்கியப் பேரவை பரிசு பெற்ற நாவல் அச்சில் வந்திருக்கின்றது.

இவை இப்படி இருக்க தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை பற்றி இவர் எதுவும் பேசமாட்டார் என்று குற்றம் சாட்டுவது எத்தனை போலியானது.

அதுவும் மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சி போடுவது போல் பேராசிரியர் கைலாசபதியையும் வளைத்திழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் பரிசு பெற்ற இந்த நாவல் ‘குடைநிழல்’ இப்போது தான் டிசம்பர் 2010 ல் கொடகே வெளியீட்டாளர்களால் நூலாக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

எனது முதல் நன்றியை, இந்த நாவல் உருவாக்கக் காரணமாக இருந்த தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைக்கே சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

அண்மையில் வெளிவந்த குடை நிழல் நூலை விட்டு விட்டாலும் முந்தியவைகள் எதையும் குற்றம் சொன்னவர் வாசித்திருக்க மாட்டார் போல் தெரிகின்றது.

வாசிக்காமலே கருத்து சொல்லும் வல்லவர்களாயிற்றே! என்னளவில் எனக்குத் தவறென்றுபடுகின்ற சமூக அநீதிகள் பற்றியே எனது படைப்புக்கள் பேசின; பேசுகின்றன.

என்னைத்தான் சொல்கின்றான், என்று கோபப்பட்டவர்கள் பலரகத்தினர். பல தரத்தினர், அப்படிப் பாதிப்பிற்குள்ளானவர்களில் தொழிலாளர்களும் இருந்தனர். அப்படிக்கோபக் கொண்ட ஒரு சிலர்தான் எழுவதற்கு கையில்லாமல் செய்வோம்; வெட்டுவோம் கொத்துவோம் என்று மொட்டைக்கடிதம் போட்டார்கள்.

இதுதான் நான் தொழிலாளர்களின் எதிர்ப்பைச் சம்பாதித்துக் கொண்டவன் என்று இவர்கள் கட்டிக் கொண்ட கதை! காட்ட முயன்ற கதை!

உங்கள் குறுக்குக் கேள்விதான் என்னை திசை யாற்றி விட்டது. வாகனங்கள் பிடித்து கூட்டமாய்ப் போய், ‘புதிய காற்று’ படம் பார்த்தார்கள் என்று தெளிவத்தை நண்பர்கள் கூறியதும் என் மனதில் எழுந்து நின்றது எழுபதுகளில் சரவணையூர் மணிசேகரன் வெளியிட்ட ‘தமிழமுது’ சஞ்சிகைக்கு நான் எழுதிய ‘ஒரு தோட்டத்துப் பையன்கள் படம்பார்க்கப் போகின்றார்கள்’ என்னும் சிறுகதை தான்.

கடனுக்குக் காள் பிடித்துப் பதுனைக்கு எம்.ஜி.ஆர்., சிவாஜி படம் பார்க்கப் போகும் பையன்களின் அறியாமைகள் பற்றிய கதை அது.

இப்போது காள் பிடித்துத் தான் போயிருக்கின்றார்கள்,.... இதை எதில் சேர்க்கப் போகின்றேன். என்று எனக்குப் புரிய வில்லை.

அறுபதுகளில் நான் எழுதிய ‘புரிய வில்லை’ என்ற கதை தோட்டத் தொழிலாளர்களின் கடவுள் நம்பிக்கைப் பற்றியது.

புதிய காற்றின் வெற்றி கொடுத்த நம்பிக்கை அடுத்தடுத்து தமிழ்ப் படங்கள் உருவாகக் காரணமாக இருந்தது.

1976 ல் திரையிடப்பட்ட ‘கோமாளிகள்’ எஸ். ரம்தாஸ் கதை வசனத்துடன் வெளிவந்து நன்றாக ஓடி இந்த நம்பிக்கையை வலுப்பெற்ற வைத்த திரைப்படம்.

அறுபதுகளில் நான் வீரகேசரியில் எழுதிய புரியவில்லை என்ற கதையை நடிகர் ராஜபாண்டியனின் இணைவுடன் ராம்தாஸ் அவர்கள் தொலைக்காட்சி நாடகமாகத் தயாரித்தார். காணிக்கை என்ற பெயரில் ரூபவாஹினியில் ஒளிபரப்பான நாடகம் இது.

என்னுடைய ‘பாட்டி சொன்ன கதையை’ ஸ்ரீலக்ஷ்மீராஜா அவர்கள் தொலைக்காட்சி நாடகமாகும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்.

பாவாயி குறுநாவலை பிரபல நடிகர் காமினி பொன்சேகாவிடம் வாசித்துக் காட்டியதாகவும் அதில் வரும் வெள்ளைக்கார பெரிய துரை பாத்திரம் அவருக்கு நன்றாக பிடித்துப் போயிருந்ததாகவும் அந்தப் பாத்திரமாக நடிக்

ஆசைப்பட்டதாகவும் செய்தி கொண்டு வந்தவர் டைரக்டர் எம். வி. பாலன் அவர்கள்.

அமரர் வி. பி. கணேசன் அவர்கள் என்னைத் தேடி வந்தது போலவே, பாலனும், ரஞ்சனும், சிலோன் சின்னையாவும் ஒரு நாள் வந்தனர்.

காமினி பொன்சேக்காவின் படங்கள் சிலதை இயக்கியுள்ளதாக பாலன் தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டார்.

83 இனக்கலவரத்தின் போது ஒரு தோட்டத்து மக்களை காப்பாற்றும் தோட்டத்துரை கதா பாத்திரம் காமினி பொன்சேக்கா அவர்களுக்கு.

‘என் இந்த உறவு’ என்பது பெயர். கதை வசனம் எல்லாம் முடிந்து கொம்பனி வீதி கோவிலில் பூஜை நடத்தினார்கள். காமினியும் வந்திருந்தார். அந்த ஆரம்ப பூஜைக்கு பிறகு ஒரு ஓசையுமே காணவில்லை, ஆட்களையும் காணவில்லை.

இவை நான் சினிமாவுக்குக் கதை எழுதிய அனுபவங்கள். என்னைப் பற்றி, என் இளமைக்கால பள்ளிக்கூட நாட்கள் பற்றி, எழுத்துலக ஆரம்பம் பற்றி, எழுத்துக்கள் இலக்கிய உலக அனுபவங்கள் பற்றி எல்லாம் உங்களுடன் பேசவும் உரையாடவும், அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்ளவும், ஞானம் அமைத்துக் கொடுத்த இந்த விரிவான கலந்துரைக்காக ஞானத்துக்கும் அதன் ஆசிரியரும் இனிய நண்பருமான திரு. ஞானசேகரன் அவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சியுடனான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

நான் ஒரு சாதாரணமான எழுத்தாளன் எனக்கு தெரியாமலே எழுபத்தேழு வயதினை அடைந்திருக்கின்றேன்.

எனது பவள விழா வயதான 75க் கடந்த போது ஞானம் ஒரு பவள விழா மலர் வெளியிட்டது.

‘எனது எழுத்துலகம்’ என்னும் படைப்பாளிகளுக்கான தொடரை ஞானம் தொடங்கிய போது நீங்கள் ஆரம்பித்து வையுங்கள் என்று எழுதச் சொன்னார், நிர்ப்பந்தித்தார்.

பெப்ரவரி 16 ஆம் திகதி 2009ல் எனது 76 வது வயது தொடங்கிய போது அடுத்த மாதத்தில் இருந்து உங்களது நேர் காணல். ஞானம் தொடங்கும் என்று சிலகேள்விகளைக் கையளித்தார்.

மார்ச் 2009 ல் இந்த நேர்காணல் ஆரம்பம் கொண்டது.

இந்த மூன்று சந்தர்ப்பத்தின் போதும் தி. ஞானசேகரன் அவர்கள் உங்களைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியாது தெளிவத்தை என்று கூறினார்.

அந்த நம்பிக்கைக்கும் அபிமானத்திற்கும் கூட நான் நன்றி கூறவேண்டும்.

ஞானம் உடாக நீண்ட நாட்கள் உங்களுடன் உரையாடி இருக்கின்றேன். அதனால் வாசகர்களாகிய உங்களுக்கு ஏதாவது பயன் இருந்ததோ தெரியவில்லை.

ஞானம் வாசகர் கடிதம் மூலமாகவும், நேராகவும், தொலைபேசியூடாகவும் நிறையவே இந்த நேர்காணல் பற்றிப் பேசியுள்ளீர்கள்.

ஒரு நாவலைப் போல் சென்ற இதழ் நேர்காணல் அமைந்திருந்தது என்றும் ஒரு நண்பர் கூறி மகிழ்ந்திருக்கின்றார். மலையகச் சிறுகதை வரலாறு என்னும் எனது ஆய்வினைக் கூட ஒரு நாவலைப் போல் விறுவிறுப்பாக இருக்கின்றது என்று கூறக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன்.

முதலில் நான் ஒரு படைப்பாளி! பிறகுதான் மற்றவைகள் உங்கள் அனைவருக்கும் எனது மனம் நிறைந்த நன்றிகள் உரித்தாகின்றன.

-நிறைவு-

அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2011

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு - ரூபா 5000/-

இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 3000/-

மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 2000/-

ஏகைய ஒன்பது சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல் வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி

போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் “அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தப் போட்டி”

எனக் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

ஞானம் கிளை அலுவலகம் - 3-B, 46th ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06.

போட்டி முடிவு திகதி 30.06.2011

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படாப்பாது

-ஆசிரியர்

தமிழில் இலக்கியத் திறனாய்வியல்

(அடிப்படைகள் - வாலாறு - புதிய எல்லைகள்)

(8)

- கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

3.1.2.1 படைப்பாக்க நிலையில் நிகழ்ந்த வளர்ச்சி, மாற்றம் என்பனவும் பொருளிலக்கண மரபின் இயங்குநிலைகளும் -(தொடர்ச்சி)

தமிழிலே சங்கப் பாடல்கள் மற்றும் தொல்காப்பியம் என்பவற்றின் பின்னர் 19ஆம் நூற்றாண்டிறுதிவரையான காலப்பகுதியில் படைப்பாக்க நிலையில் நிகழ்ந்தவளர்ச்சிகளும் அச்சூழலில் பொருளிலக்கண சிந்தனைகள் இயங்கிநின்ற முறைமைகளும் இங்கு நோக்கப்படுகின்றன. இவ்வகையில் இரண்டு முக்கிய வளர்ச்சி நிலைகள் முன்னைய கட்டுரையில் இனங்காட்டப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்று, 'வாழ்க்கை பற்றிய விமர்சன'மாக இலக்கியம் வெளிப்படும் முறைமை. இன்னொன்று 'இறையனுபவத்தை முன்னிறுத்திய' படைப்பாக்க முறைமை'யாகும். இவற்றுள் முதலாவதான வெளிப்பாட்டுநிலைக்கான தொல் சான்றுகளாகத் திகழும் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகியன அவை எழுந்த காலகட்ட சமூக விமர்சனங்களாக வெளிப்பட்டன என்பதை அங்கு நோக்கினோம். தமிழ்ப் படைப்பாக்க வரலாற்றிலே 'கதையம்சத்தை மையப்படுத்திய ஆக்கமுறைமைக்கு இவையே தோற்றுவாய் செய்தன என்பதும் அங்கு சுட்டப்பட்டது. மேற்படி இரண்டாவதுநிலைச் செல்நெறிக்கான சான்றுகளாக அமைவன தேவாரம், திருவாசகம் மற்றும் திவ்யபிரபந்தங்கள் என்பனவாக வழங்கப்பெறும் பக்திப் பாடல்கள் என்பதான அவதானிப்பும் அங்கு சுட்டப்பட்டது. அவை தொடர்பான சிந்தனைகள் இங்கும் தொடர்கின்றன.

தேவாரம், திருவாசகம் மற்றும் திவ்யபிரபந்தங்கள் என்பனவாக வழங்கப்பெறும் பக்திப் பாடல்கள் 'சைவம்' மற்றும் 'வைணவம்' ஆகிய சமய நம்பிக்கைகளின் தளத்தில் முகிழ்த்தவை என்பது பொதுவாக அறியப்பட்ட செய்தியாகும். கி.பி. 6ஆம் 9ஆம் நூற்றாண்டுக்களுக்கிடையேயான காலகட்ட வெளிப்பாடுகளாகக் கொள்ளப்படும் இவை தொடர்பாகப் படைப்பியல் நோக்கிலே நாம் கருத்திற் கொள்ளவேண்டிய முக்கிய அம்சம், 'அன்றைய சமூகச்சூழலின் 'இயக்கநிலைசார் உணர்வுமூச்சிகளின் குரல்களாக வெளிப்பட்ட ஆக்கங்கள் இவை' என்பதாகும். மேற்படி சமயங்கள் சார்ந்து நிகழ்ந்த பக்தி

இயக்கங்களில் முன்னணியில் நின்றவர்களான நாயன்மார்கள் மற்றும் ஆழ்வார்கள் முதலியோரே தத்தம் அநுபவங்களுடாக இவற்றை உணர்வு பூர்வமாக வெளிப்படுத்தினர் என்பது வரலாறு தரும் செய்தியாகும்.

இவ்வகையில் மேற்படி பக்திலக்கியப் பரப்பானது 20ஆம் நூற்றாண்டின் தமிழகச் சூழலிலே உருவான காந்திய இலக்கியம், திராவிட இலக்கியம், மார்க்ஸிய இலக்கியம் மற்றும் பெண்ணிய இலக்கியம், தனித்திலக்கியம் முதலியனவாகச் சுட்டப்படும் இயக்கநிலைப்பட்ட இலக்கியங்களுக்கு வரலாற்றுமுன்னோடி என்ற கணிப்புக்குரியதாகிறது.

மேற்படி பக்தியிலக்கிய வெளிப்பாட்டு நிலையின் முக்கிய அம்சங்களிலொன்று 'சொற்களில் வசப்படுத்த முடியாத இறையநுபவ அம்சங்களை மானுட அநுபவத் தளங்களுக்கு நெருக்கமாக இட்டுவந்தமை'யாகும். மேற்படி அநுபவ அம்சங்களை 'சமூக - குடும்ப' உறவுணர்வுகளுடன் சார்ந்தி வெளிப்படுத்திய முறைமையே இதற்கு முக்கிய காரணியாகும்.

" மீளா அடிமை உனக்கே யானேன்..."

(சுந்தரர் தேவாரம்:95:1)

"முழுதும் வெண்ணெய் அளைந்துதொட்டுண்ணும்

முகிழி எஞ்சிறு தாமரைக் கையும் ..."

(திவ்ய பிரபந்தம் :715)

"அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே

அன்பினில் விளைந்த வாரமுதே..."

"பால் நினைந்துஉட்டும் தாயினும் சாலை

பறிந்து நீ பாவினேனுடைய

உணியை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி ..."

(திருவாசகம் :536, 542)

முதலியனவாகத் தொடங்கித் தொடர்கின்ற திருமுறை திவ்ய பிரபந்தப்பாடல்களில் மேற்படி 'உறவுநிலைகள் சார் நெருக்க'ங்களான நாம் அநுபவித்துணரமுடியும். 'ஆண்டான் - அடிமை' உறவு மற்றும் குடும்ப உறவுணர்வுகள் என்பவற்றின் அடியாழங்களுக்கு இப்பாடல்கள் எம்மை இட்டுச்செல்வனவாகும்.

பக்தியிலக்கிய வெளிப்பாட்டுநிலையின் இன்னொரு முக்கிய அம்சமாகக் கொள்ளப்படுவது, 'சமய அடையாளங்கள் என்ற வரையறைகளை மீறிய அநுபவத் திரட்சி'களாகவும் அவை வெளிப்பட்ட நிலையாகும். இவ்வாறான வெளிப்பாட்டுநிலைக்கு முக்கிய சான்றாக நம்கவனத்துக்கு வருவது,

"நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம் என்ற **திருநாவுக்கரசு**நாயனாரின் குரல் ஆகும்(312:1). ஆதிக்க எதிர்ப்புணர்வையும் உயிருக்கு அஞ்சாத மன உறுதிப்பாட்டையும் புலப்படுத்திநிற்கும் இக்குரலானது 'குறித்த சமயம் சார்ந்த ஒரு தனிமனிதரின் ஒற்றைக்குரல்'லாக மட்டுப்படாமல், 'அதிகார நிலைகளுக்கு எதிராக மானுடம் வெளிப்படுத்தும் ஒட்டுமொத்த விடுதலைக்குரலாகவே வெளிப்பட்டுள்ளமை உய்த்துணரக் கூடியதாகும்.

மேற்கண்டவாறாக **வாழ்க்கை பற்றிய விமர்சனங்கள்**களாகவும் **இறையநுபவங்களை முன்னிறுத்தியனவாகவும்** வெளிப்பட்ட ஆக்கங்கள், சங்கப்பாடல்களின் படைப்பாக்க முறைமைகளிலிருந்து அகலமும் ஆழமும் பெற்றுவிட்ட படைப்பாக்கச் சூழலை இனங்காட்டிநிற்பன என்பது வெளிப்படை. இவ்வாறான வளர்ச்சிநிலையைப் 'படைப்பாக்க வரலாற்றில் ஒரு பாய்ச்சல்' என்றே கூறலாம்.

இப்பாய்ச்சலுக்குத் துணைநின்ற ஒரு முக்கிய அம்சங்களிலொன்று இலக்கிய வெளிப்பாட்டு முறைமையில் - குறிப்பாக பாடலின் வடிவநிலையில் - நிகழ்ந்த ஒரு பெருமாற்றம் ஆகும். சங்கப்பாடல்கள் மற்றும் அவற்றின் பின்னரான பதினெண் கீழ்க்கணக்கு ஆக்கங்கள் என்பன முறையே **ஆசிரியப்பா, வெண்பா** வடிவ வெளிப்பாடுகளாகவே அமைந்தவையாகும். இவை மொழிப்புலமை சார்ந்த வடிவங்களாகும். இவற்றுள் இரண்டாவதான வெண்பாவானது ஓசை வரையறைக்கு உட்பட்ட கட்டிழுக்கமான வடிவம் என்பதை அறிவோம். இவ்வாறான புலமைசார்ந்த பாடல் வடிவங்களை அடுத்து உணர்வுநிலைக்கு முதன்மையளிக்க வல்லதும் இசைப்பண்புடன் கூடியதுமான விருத்தம் என்ற ஒரு பாடல் வடிவம் தமிழில் உருவானது.

இப் பாடல் வடிவமானது மேற்படி இரு வடிவங்களையும் விட நெகிழ்வுடையதாகும். அளவொத்த நான்கு அடிகள் என்ற பொது அமைப்பைக்கொண்ட இவ்வடிவம் கதையம்சங்களைப் படிப்படியாக விரித்துப் பேசுவதற்கும் நிகழ்வுகளைக் காட்சிப் படுத்தற்கும் வசதியானது. அத்துடன் இது, உணர்வுகளின் ஆழங்ககளையும் கற்பனைகளின் எல்லைகளையும் தொடுவதற்கும் ஏற்றவகையில் பல்வேறு ஓசைப்பரிமாணங்களுடன் விரிவுபடுத்திப் பயன்கொள்ளக் கூடியதுமாகும். இப்பாவடிவத்தின் தொடக்கநிலையை, **சிலப்பதிகாரத்தின்** 'கானல்வரியிலமைந்த-

திங்கள் மாலை வெண்குடையான் ...'முதலிய சில பாடல்களில் நோக்கமுடியும். இவ்வடிவத்தின் அடுத்த கட்டப் பயில்நிலையைப் பக்தி இலக்கியங்கள் காட்சிப்படுத்துகின்றன. பக்திப் பாவாணர்களாகிய நாயன்மார்கள் மற்றும் ஆழ்வார்கள் ஆகியோர் தத்தமது அநுபவ நிலைசார் உணர்வுநுதுதல்களைத் தேக்கித் திரட்டித் தருவதற்கு இவ்வடிவத்தைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். (மேலே நாம் நோக்கிய, "மீளா அடிமை ... "முதலான பாடல்கள் **விருத்த** வகைகளேயாகும்)

இவ்வாறாக **சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை** மற்றும் **தேவாரம், திருவாசகம், திவ்யபிரந்தங்கள்** என்பவற்றினூடாக தமிழரின் படைப்பாளுமையானது புதிய வளர்ச்சி நிலைகளை எய்திக்கொண்டிருந்த சூழலில்(ஏறத்தாழ கி.பி 6 - 9ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கிடையிட்ட காலப்பகுதியில்) அயல்மொழியான வடமொழியின் இலக்கியப் படைப்பாக்க முறைமைகள் தமிழ்மொழியில் கால்பதிக்கத் தொடங்கின. இவ்வகையில் வடமொழித் தொடர்பால் தமிழுக்குக் 'காவியம்' என்ற ஒரு புதிய இலக்கியவகை அறிமுகமாகிறது. (இதனைத் தமிழிலே காப்பியம் என வழங்குவர்) இவ்விலக்கியவகையானது மன்னர்கள், பெருநிதிபடைத்தோர் மற்றும் கடவுள்கள் ஆகியோர் பற்றிய கருத்தியல்கள் சார்ந்ததாகும் என்பதும்-அவர்களையே தலைமைப் பாத்திரங்களாகக் கொண்டு அறம், ஒழுக்கம் என்பன தழுவிய வாழ்வியலைக் கட்டமைத்துக்காட்டுவது என்பதையும் முன்னரே (4ஆம் கட்டுரையில்) நோக்கியுள்ளோம்.

இவ்வகைசார்ந்ததாக தமிழில் எழுந்த முக்கியமான முதலாவது ஆக்கம் திருத்தக்கதேவர் எழுதிய **சீவக சிந்தாமணி** ஆகும். சீவகன் என்ற வடநாட்டு மன்னனின் ஆளுமைக் கூறுகளை சித்திரிப்பதான கதையம்சங் கொண்டதான இவ்வாக்கம் வடமொழியின் மாகாவியம் (பெருங்காப்பியம்) என்ற கட்டமைப்பைத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்த முதலாவது ஆக்கம் என்ற கணிப்புக்குரியதாகிறது. கி.பி.10ஆம் நூற்றாண்டு சார்ந்ததான இவ்வாக்கமானது, அக்காலம்வரை **சிலப்பதிகாரம்** முதலியவற்றால் தமிழ்ப்படைப்பாக்கமுறைமை எய்தியிருந்த முற்சட்டிய வளர்ச்சி அம்சங்களை பயன்படுத்திக் கொண்டு உருவானதாகும். குறிப்பாக பக்தியிலக்கியங்களின் தனிப் பெரும் பாடல் வடிவமான **விருத்தத்தை**ப் பயன்படுத்தியே திருத்தக்கதேவர் இதனைக் கட்டமைத்தார்.

(இத் தொடர்பிலே, தமிழ்க் காவிய - காப்பிய - வரலாறு தொடர்பாக நிலைவரும் ஒரு மயக்கநிலை பற்றி இங்கு தனிநிலை விளக்கம் தரவேண்டியது அவசியமாகிறது. மேலே நாம் நோக்கிய **சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை** ஆகிய

பேரிலக்கியங்களைக் காப்பியம் என்ற இலக்கிய வகைக்குள் அடக்கிப்பேசும் மரபே அம்மயக்க நிலையாகும். மேற்கூட்டிய **சீவகசிந்தாமணி**யுடன் இவ்விரு ஆக்கங்களையும் சேர்த்து, **வளையாபதி, குண்டலகேசி** ஆகிய வேறு இரு பிற்கால ஆக்கங்களையும் இணைத்து 'ஐம்பெருங் காப்பியங்கள்' என வழங்கிவரும் மரபு கி.பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தமிழில் நிலவிவருகிறது. அந்நூற்றாண்டினரான மயிலைநாதர் என்ற பார் **நன்னூல்** என்ற இலக்கண ஆக்கத்துக்குத் தந்துள்ள உரையிலேயே 'ஐம்பெருங் காப்பியம்' என்ற இத்தொகுநிலைப்பார்வையை நாம் முதலில் தரிசிக்கிறோம். இது ஒரு தவறான தொகுநிலைப்பார்வையாகும். ஏனெனில் **சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை** ஆகியன **சிந்தாமணி** முதலியவற்றைப்போல வடமொழிக் காவியமரபு சார் ஆக்கங்களல்ல. அவை தமிழ்மண்ணில் அதன் பாரம்பரியப் பண்பாட்டுக்கூறுகளினூடாக முகிழ்த்த பேரிலக்கியங்களேயாகும். அவ்வகையில் அவை தமிழ் மரபுசார் படைப்பாளுமையின் வளர்ச்சி நிலைகளை உணர்த்துவனவாகவே கொள்ளப்பட வேண்டியனவாகும். எனவே சீவக சிந்தாமணியுடன் தான் தமிழின் பெருங்காப்பிய வரலாறு தொடங்குகின்றது என்பதே வரலாற்றுண்மையாகும்.)

சீவக சிந்தாமணி தொடக்கிவைத்த காவியவரலாற்றை அடுத்தவொரு உயர் தளத்துக்கு இட்டுச் சென்றதான பெருமைமிக்க ஆக்கமாக அமைவது கம்பரது **இராமாவதாரம்** எனப்படும் **கம்பராமாயணம்** ஆகும். வடமொழியின் ஆதிகாவியமான **வால்மீகி ராமாயணத்தின்** கதையம்சத்தைத் தழுவித் தமிழில் உருவான இவ்வாக்கம் அதனுடைய கட்டமைப்புச் சிறப்பால் '**தமிழரின் இலக்கியப் படைப்பாளுமையின் சிகரம்**' என்ற கணிப்பைப் பெற்றுள்ளது. சங்கஇலக்கியத்தின் திணை மரபுகள், இளங்கோவடிஞளும் சாத்தனாரும் தொடக்கிவைத்த பேரிலக்கிய மரபுகள் மற்றும் பக்தி இலக்கியத்தின் உணர்வு வளம் ஆகிய அனைத்தும் கம்பருடைய இவ்வாக்கத்திலே வந்து கலக்கின்றன. இவற்றுக்கு மேலாக, தமிழரின் அறச் சிந்தனையின் சிகரமாகத்திகழும் **திருக்குறளின்** சாராம்சமும் இப்பேரிலக்கிய உருவாக்கத்தில் வந்து சங்கமிக்கின்றது. **திருமுறை** மற்றும் **திவ்ய பிரபந்த** ஆக்கங்களில் பக்தியுணர்வுச் செழுமையையத் திரட்டித் தரப் பயன்பட்ட **விருத்தப்பா** கம்பனுடைய கையில் காப்பியத்துக்கான தனிப்பெரும் பாஷைவமாகவே மாறிவிடுகிறது. இவற்றால் இவ்வாக்கம் தனது காலம்வரையான படைப்பாக்க வளத்தை முழுவதும் உள்வாங்கிக்கொண்ட ஒரு தனிப்பெரும் படைப்பாக

வெளிப்பட்டதாகும். இவ்வகையில் இவ்வாக்கம் - **கம்பராமாயணம்** - 'பேரிலக்கிய நிலையில் **சிலப்பதிகாரத்துக்குப்பின்னர்** நிகழ்ந்த பெரும்பாய்ச்சல்' என்ற கணிப்புக்குரியதாகிறது. இவ்வாறான கணிப்புக்கு,

"இளங்கோ தொடக்கிவைக்கும் முற்றிலும் தமிழ்நிலைநின்ற தொடர்நிலைச் செய்யுள்மரபு கம்பனிட்டுது அனைத்திந்திய இதிகாச மரபைத் தமிழ்நிலைப் படுத்திக் காட்டுகின்ற முயற்சியாகநிறைவுறுகின்றது. இவ்வாறு நோக்கும் போது கம்பன், இளங்கோ தொடக்கிவைத்த தொடர்நிலைச் செய்யுள் மரபின் உச்சக்கட்டமாக அமைகிறார்"

(**தமிழரின் கவிதையியல்** - ப.141)

என்ற பேராசிரியர் சிவத்தம்பியவர்களின் மதிப்பீட்டுக் குறிப்பு அரண்செய்வதாக அமைகின்றது.

கம்பரின் படைப்பாளுமை - சில சிறப்புக் கூறுகள்

இப்பேரிலக்கியத்தின் உருவாக்கத்தில் கம்பன் புலப்படுத்திநின்ற படைப்பாளுமையின் சிறப்புக்கூறுகள் பற்றி கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக்காலப் பகுதியில் தமிழறிஞர்பலரும் விரிவாகவே சிந்தித்துள்ளனர். குறிப்பாக, கம்பனுடைய தத்துவப் பின்புலம், கற்பனைத்திறன், பாத்திரங்களின் குணாம்சச்சித்திரிப்பு, மொழியாட்சி மற்றும் கதைநிகழ்வுகளைத் தமிழ்ச் சூழலுக்கேற்ப அமைத்துக்கொண்ட முறைமை முதலியனபற்றிய சிந்தனைகள் பல தளங்களில் பல்வேறு கோணங்களில் விரிந்து பரந்து சென்றுள்ளன. அவற்றையெல்லாம் விரித்துப்பேசுவதற்கு இக் கட்டுரைத் தொடரின் மையநோக்கு இடம்தராது. எனவே, தமிழரின் படைப்பாளுமையின் வளர்ச்சியை இளங்காணுதல் என்ற 'திறனாய்வியல்சார் தேவை'யின் அடிப்படையில் மூன்று முக்கியமான அம்சங்கள் மட்டும் இங்கு கவனத்திற் கொள்ளப்படுகின்றன.

முதலாவது அம்சம், வால்மீகியின் ஆதிகாவியக் கதையைத் தமிழில் எடுத்துரைக்கும் முயற்சியில் கம்பர் மேற்கொண்ட அணுகுமுறையாகும். இரண்டாவது அம்சம் 'நாடகப்பாங்கான எடுத்துரைப்பு முறை' ஆகும், மூன்றாவதும் அடிப்படையான துமான அம்சம் அவரது 'பார்வை' அல்லது 'உலகநோக்கு' (Vision) என்ற அம்சமாகும்.

வால்மீகி தந்த ஆதிகாவியமானது 'புருஷோத்தமன்' எனப்படும் ஒரு உயர்ந்த மனிதனின் கதையாகும். இராமன் என்ற அப்புருஷோத்தமன் மக்களது மனத்தளத்தில் வைணவம் என்ற சமயத்தின் அதிதெய்வமாக - அவதார புருஷனாக - நிறைவுபெற எய்திநின்ற சூழலில் இக்கதைப் பொருளைத்

தேர்ந்துகொண்டவர். கம்பர். இவ்வாறு தேர்ந்துகொண்ட கதையம்சத்தை ஒரு 'தெய்வத்தின் கதையாக அவர் தமிழில் கட்டமைத்திருந்தால் அது வைணவம் என்ற சமயவட்டத்துக்குள் மட்டும் போற்றப்படும் ஆக்கமாகச் சுருங்கியிருக்கும். அவ்வாறு சமய வட்டத்துக்குள் எல்லைப்படுத்தாமலும் அதேவேளை வைணவத்தின் நம்பிக்கைகளுக்கு ஊறுவிளைவிக்காத வகையிலும் ஒரு சமூக மனிதனுடைய கதையாக - உலகப் பொதுமானுடத்தின் கதையாக - அதனைக் கட்டமைத்தமையே கம்பருடைய அணுகுமுறையின் சிறப்பாகும்.

இது 'வாள்முனை'யில் நடப்பது போன்ற ஆபத்தான ஒரு பரிசோதனை முயற்சி என்பதை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியம். ஏனெனில் தெய்வத்தை அதன் தெய்விகத்துக்கு ஊறுவிளைவிக்காத வகையில் மானிட நிலைக்கு இட்டுவரவேண்டும். அதேவேளை, காவியத்தின் சுவைகளுக்கு அடிப்படையாகான உணர்வுநிலைகள் மற்றும் மெய்ப்பாடுகள் என்பவற்றுக்குப் பாதிப்புகள் ஏற்படவங்கூடாது. கம்பரின் இராமன் ஒரு மனிதன் என்ற நிலையில் மட்டுமே சித்திரிக்கப்பட்டிருப்பின் அவனைத் தெய்வமாகப் பேணிநிற்கும் வைணவத்தினரின் வெறுப்பை அவர் எதிர்கொள்ள நேர்ந்திருக்கும். மாறாக, இராமன் என்ற பாத்திரமானது தன்னைத் 'தெய்வ அவதாரம்' என உணர்ந்திருந்ததாக காவியத்தில் காட்டிப்பின் அப்பாத்திரத்தினூடாக பாசம், காது, தியாகம், சோகம், சீற்றம் முதலான மானுடநிலைப்பட்ட அநுபவங்களை உணர்வு பூர்வமாக வெளிப்படுத்தியிருக்க முடியாது. தன்னைத் 'தெய்வ அவதாரம்' என உணர்ந்தநிலையிலும் மேற்படி அநுபவங்களை அப்பாத்திரம் வெளிப்படுத்தியிருப்பின் அச்செயற்பாடு அப்பாத்திரப் பண்பையே சீர்குலைத்திருக்கும். இவ்வாறான சிக்கலை மிகச் சாதுரியமாக எதிர்கொண்டு இராமகாதையைத் தமிழில் கட்டமைத்துள்ளார், கம்பர். சுருங்கக் கூறுவதானால், கம்பர் இதனை ஒரு தெய்வத்தின் கதையாகவும் அதேவேளை 'மானுட அநுபவங்களின் தேறலாகவும் கட்டமைத்துள்ளார். இத்தொடர்பிலே பேராசிரியர் சிவத்தம்பியவர்கள் முன்வைத்துள்ள,

"கம்பனிதத்து இராமாயணம்
'தெய்வமாக்கதையாக இருக்கும் அதே
வேளையில் ஈடிணையற்ற மானுடச்
சித்திரிப்பாகவுமிருக்கிறது."

என்ற கருத்து மிகப் பொருத்தமாக அமைகிறது. காவியக்கதையை எடுத்துரைக்கும் செயற்பாட்டிலே கம்பர் புலப்படுத்திநிற்கும் முக்கிய அம்சம் அவ்வாக்கத்தின் கதைமாந்தரை அவ்வவர்களுக்குரிய இயல்பான குணாம்சங்களுடன் நாம் தரிசிப்பதற்கு வாய்ப்பளித்தமையாகும். கம்பர் ஒரு

'கதைசொல்லியாக மட்டும் நம்முன் வந்து நிற்கவில்லை. கதை நிகழ்வுகளைக் காட்சிப்படுத்தும் ஒரு நாடக இயக்குனராகவும் அவதாரம் எடுக்கிறார். அவருடைய மேற்படி நாடகப் பாங்கான எடுத்துரைப்பு முறைமையால் இராமன் உட்பட எல்லாப் பாத்திரங்களும் சராசரி மானுட நிலையில் தத்தமக்குரிய பலம் மற்றும் பலவீனம் ஆகியவற்றுடனே காவிய மேடையில் நடமாடுகிறார்கள். அந்நடமாட்டத்தில், ஒருவரோடொருவர் உணர்வு நிலைகளில் மோதிகொள்கிறார்கள். எதிர்நிலைப் பண்புகள் கொண்ட கதைமாந்தர்கள் ஒருவரோடொருவர் கருத்துநிலைகளில் விவாதங்களை மேற்கொள்கிறார்கள். இவ்வாறான மோதல்கள் மற்றும் விவாதங்கள் என்பவற்றினூடாக கதையம்சம் தானே கட்டவிழ்ந்து விரிந்து செல்கிறது.

கம்பர் இப்பாத்திரங்களில் எவற்றையும் அதிகாரநிலையில் நின்று இயக்கமுற்படவில்லை. அவற்றைத் தாமாகவே சுதந்திரமாக இயங்கவைக்கிறார். இவ்வாறான செயற்பாட்டால் இராமகாதையின் திருப்புமுனைகளும் முக்கிய கட்டங்களும் நாடகக் காட்சிகளாக நம்மனக்கண்ணில் விரிகின்றன. இதனால் இப்பாத்திரங்களின் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புகளோடும் உணர்வுநிலைகளுடனும் எம்மால் ஒன்றிப்போக முடிகின்றது. மேலும், அப்பாத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று முரண்பட்டு விவாதங்கள் மேற்கொள்ளும் இடங்களில் எமது சிந்தனைகள் கூர்மையடைகின்றன. இவ்வகையில் குறிப்பாக 'வாலி - இராமன்' விவாதம் மற்றும் 'கும்பகருணன் - வீடணன்' விவாதம் ஆகிய கட்டங்களை இங்குநாம் நினைவில் மீட்கலாம். இவ்வாறான படைப்புச் செயற்பாட்டால் கம்பகாவியமானது 'கம்ப நாடகம்' எனவும் வழங்கப்பட்டுவருகிறது. பெயர்பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறாகக் கதையை நாடகப்பாங்காக எடுத்துரைப்பதும் பாத்திரங்களின் இயங்கு நிலைகளுடாகக் கதையம்சத்தை கட்டவிழ்த்து வளர்த்துச் செல்வதுமான படைப்பு முறைமையானது இளங்கோவடிகளால் சிவபுத்திரரத்திலேயே தொடங்கப்பட்டுவிட்டது. அதனை உச்சநிலைக்கு இட்டுவந்துள்ளார், கம்பர்

மூன்றாவதாகச் சுட்டப்பட்ட 'பார்வை' அல்லது 'உலகநோக்கு' என்ற அம்சமானது, ஒருவருக்கு, வாழ்வியல் பற்றியும் 'குடும்ப - சமுதாய' சூழல்கள் பற்றியும் அமைந்திருக்கக்கூடிய சிந்தனைத் தெளிவைக் குறிப்பதாகும். இதுவே அவரது நடத்தை மற்றும் இயங்குநிலை என்பவற்றின் அடிப்படை ஆகும். ஒரு படைப்பாளியைப் பொறுத்தவரை அவரது படைப்புக்கம், படைப்புக்கான எண்ணக்கரு மற்றும் கட்டமைப்புச் செயற்பாடு முதலானவற்றைத் தீர்மானிக்கும் அடிப்படைக் காரணி இதுவேயாகும்.

படைப்பாளிகளை, அவர்கள் கொண்டிருக்கும் பார்வைகளின் அடிப்படையில் பொதுவாக இருவகைப் படுத்தலாம். முதல்வகையினர், 'தம்மைச் சூழவுள்ள அரசியல் மற்றும் சமூகக் கட்டமைப்பு ஆகிய 'வரையறை'களுக்குள் நின்றவண்ணமே உலகை நோக்குபவர்கள். இவர்களது பார்வை மேற்படி சூழல்சார் வரையறைகளைக் கேள்விக்குட்படுத்த முற்படுவதில்லை. இயன்றவரை சூழலுடன் ஒத்துப்போதல். முடியுமானால் அரசு அதிகார மையத்துடன் சார்ந்தியங்குதல் முதலியனவாகவே இம் முதல்வகைப் பார்வைசார் இயங்குநிலை அமையும்.

படைப்பாளிகளில் இரண்டாவது வகையினர், மேற்படி சூழல்சார் வரையறைகளைக் கடந்து, பொதுமானிடத்தளத்தில் நின்று சூழலையும் உலகையும் நோக்குபவர்களாவர். 'மனித'மே இவர்களது மதம் ஆகும். இவர்களது 'பார்வை' சூழலைக் கேள்விக்குட்படுத்துவது. அடக்கு முறைகளையும் அநியாயங்களையும் எதிர்ப்பது. அவ்வகையில் சமூக விமர்சனமாக வெளிப்படுவது.

முதல்வகையினருடைய படைப்புச் செயற்பாடானது அவர்களது சூழற்சார்புநிலை, மொழியாளுமை மற்றும் கற்பனைத்திறன் முதலானவற்றை உலகறியச் செய்வதற்கான ஒரு உத்தியாக மட்டுமே அமைவது. இரண்டாவது வகையினரின் செயற்பாட்டிலே படைப்பு என்பது ஒரு உத்தியன்று. அது ஒரு உணர்வெழுச்சியாகும். பிரச்சினைகள், அவற்றினடியிலான மனப் போராட்டங்கள் என்பவற்றின் ஆணீவேர்களை நோக்கிச் சென்று அவற்றுக்கு விடைநாடும் முனைப்புடையவர்கள், இவர்கள். இந்த முனைப்பால் மானுடந் தழுவிய தர்க்க நியாயங்களை முன்னிறுத்தும் உணர்வுநுதல்களே அவர்களது படைப்புகளாக வடிவு கொள்வனவாகும்.

மேற்குறித்த 'பார்வை' என்ற அம்சத்தில் கம்பர் இரண்டாவதுவகை சார்ந்தவர். பொது மானுடத்தை மையப்படுத்திய படைப்பாளி, அவர். பிரச்சினைகளுக்கு மானுடந் தழுவிய தர்க்க நியாயங்களைத் தேடும் ஒரு சமூகச் சிந்தனையாளராகவே அவரை அவருடைய காவியத்தில் தரிசிக்கிறோம். சோழப்பெருமன்னர் காலத்தவராக அறியப்படும் அவரைப்பற்றிய வரலாற்றுநிலையிலான பதிவுகள் எமக்குக் கிடக்கவில்லை. (புனைவுத்தன்மையுடைய சில கதைகளே கிடைக்கின்றன.) இந்நிலையில் அவருடைய காவியத்தினூடாகவே அவருடைய பார்வைசார் அம்சங்களை இனங்காணவேண்டியுள்ளது இவ்வாறு இனங்காணமுற்படும் பொழுது, 'கொள்வாரும் கொடுப்பாரும்' இல்லாத ஒரு வளமிக்க நாட்டைக் கனவு கண்டவர் அவர். அறந்தழுவிய வாழ்வும், பிறப்புசார்ந்த சமூக அடையாளங்களைக் கடந்த மனிதநேயமும்

கொண்ட பண்பாளரைக்காணவிழைந்த வராகவும், அவர் தெரிகிறார். இவற்றுக்குமேலாக, ஆதிக்க உணர்வும் அவற்றால் விளையும் கொடுமைகளும் எந்தவடிவில் வெளிப்பட்டாலும் அவற்றை வேருடன்களைந் தெறிவதில் பற்றுறுதி கொண்டவராகவும் அவர் காட்சி தருகிறார்.

இவ்வாறான தன்னுடைய உணர்வோட்டங்களையும் ஆர்வங்களையும் பதிவுசெய்வதற்குப் பொருத்தமான ஒரு கதைத் தளமாகவே வால்மீகியின் இராமகாவியத்தைக் கம்பர் இனங்கண்டிருப்பார். வால்மீகி படைத்த இராமன், சீதை, இலக்குவன் முதலான இலட்சிய பாத்திரங்களின் குணாம்சங்களும் இயங்குநிலைகளும் அவருடைய உள்ளத்தில் ஆழமான உணர்வுத்தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இவையே அவர் அக்கதையம்சத்தைத் தேர்ந்துகொண்டமைக்கான முக்கிய காரணிகளில்லாதாக இருக்கவேண்டும் என்பது உய்த்துணரப்படக்கூடிய செய்தியாகும். இவ்வாறு அக்கதையைத் தேர்ந்துகொண்டபின் அக்கதைக் கட்டமைப்பின் அடிப்படைகளை மாற்றாமல், அக்கதையின் தொனிப் பொருளுக்குப் புதுப்பொலிவு தரும்வகையில் தனது பார்வைக்கேற்ப குறிப்பிடத்தக்க சில மேலதிகமான தர்க்கநிலை விளக்கங்களை அதன் கட்டமைப்பில் அவர் பொருட்பொருத்தமுற இணைத்துக்கொள்கிறார்.

மேற்சுட்டியவாறான இணைப்புச் செயற்பாடுகளுக்குப் பல சான்றுகளை எடுத்துக்காட்ட முடியுமாயினும் குறித்த ஒன்றை மட்டும் இங்கு சுருக்கமாக முன்வைக்கப்படுகிறது. இவ்வகையில் இங்கு கவனத்துக்கு வருவது வீடணன் என்ற பாத்திரத்தை அவர் கட்டமைத்துள்ள முறைமையாகும். சீதையை இராவணன் கவர்ந்தமை அறஞ்சாராத செயல் என்பதைப் பலமுறையும் எடுத்துக் கூறி, அதனை இராவணன் ஏற்காத நிலையில் இராமன் பால் சேர்ந்தவன், வீடணன். இவ்வகையில் அறம்தெரிந்த ஒரு பண்பாளராகவும் 'நாட்டில் நல்லாட்சி நிலவவேண்டும்' என்பதான சமூகநோக்குடைய ஒரு அரசுகலைத்தோன்றலாகவும் இப்பாத்திரத்தைக் வால்மீகி கட்டமைத்துள்ளார்.

வீடணனுடைய அறஞ்சார் நிலைக்குப் புதிய 'தர்க்க - நியாய'ங்களைத் தந்து அவனுடைய பாத்திரத்தை ஒரு புதிய பரிமாணத்துக்கு இட்டுவருகிறார், கம்பர். அத்துடன் இராமனின் அவதார தத்துவத்தைப் புரிந்துகொண்ட ஒரு பக்தனாகவும் அவனை அவர் கட்டமைத்துள்ளார். இவ்வாறான சித்திரிப்புகளின் மூலம், இராமன் பால்சார்வதாக அப்பாத்திரம் மேற்கொண்ட நிலைப்பாடானது நியாயமானதே என்பது கம்பரால் வலுவாக உறுதிசெய்யப்படுகின்றது. இம்முயற்சியில் அறநிலை

சார்ந்த புதிய பரிமாணத்துக்கு அப்பாத்திரத்தை இட்டுவரும்வகையில் கம்பர் முன்வைத்துள்ள தர்க்க - நியாயங்களை மட்டும் இங்கு சுருக்கமாக நோக்குவோம் .

வீடணனின் அறிநிலையிலான நியாயப்பாட்டை உறுதிசெய்வதற்காக அவர் 'கும்பகருணன் வதைப்பல'த்தில் (வால்மீகி காட்டாததான) ஒரு விவாத நிலைப்பட்ட உரையாடல் காட்சியைத் திட்டப்பாங்குடன் அமைத்துக்கொள்கிறார்

'பிரச்சினைக்குரிய எந்த அம்சமானாலும் அதற்கான தீர்வை, குறித்த ஒரு சாதி அல்லது குடும்பம் என்ற குறுகிய வட்டத்துள் மட்டும் நின்று அணுகாமல்,

அகன்றதான பொது மானுடத் தளத்தில்நின்று அணுகவேண்டும். அதன்வழி கிடைக்கும் கொள்கைத் தெளிவை முன்னிறுத்தி உறுதியோடு செயற்பட

இதுவே மேற்படி உரையாடற் காட்சியூடாக கம்பன் நமக்கு உணர்த்த விழைந்த 'தொனிப்பொருளாகும்.

இங்கே பிரச்சினை அம்சமானது, 'இராவணனால் சீதை சிறையெடுக்கப்பட்ட நிகழ்வு' ஆகும். இராவணனின் இச்செய்கை தவறானது என்பதை அவனது தம்பியரான கும்பகருணன், வீடணன் ஆகிய இருவரும் உணர்ந்துள்ளனர். சீதையைச் சிறைவிடுமாறு இருவருமே அண்ணனுக்கு இடித்துரைத்துள்ளனர். அவ்வகையில் இருவருமே நியாயம் தெரிந்தவர்கள். ஆனால், இந்த நியாயத்தின் வழி செயற்படுவதற்கு முடியாத வகையில் 'குலமான'மும் தமையன் மீதான 'செய்ந்நன்றி' உணர்வும் கும்பகர்னனைத் தடுக்கின்றன. இந்நிலையில் தனது மனம் உணர்ந்த நியாயத்துக்கு மாறாகப் போர்க்கோலம் பூண்டவன், அவன். வீடணனால் 'குலமான'த்தையும் 'செய்ந்நன்றி' உணர்'வையும் கடந்து சமூகத்தின் பொதுநீதியை மையப்படுத்தி இயங்க முடிகிறது. இதனையே அவன் இராமனைச் சார்ந்த செய்கை உணர்த்துவது.

இத்தொடர்பிலே கும்பகருணன் பேணிநின்ற 'செய்ந்நன்றி' மற்றும் வீடணனின் அதனைக் 'கடந்தநிலை' என்பன பற்றிய ஒரு விளக்கத்தை முன்வைப்பது அறம்பற்றிய தெளிவிற்கு அவசியமாகிறது. செய்ந்நன்றி என்ற அறமானது 'தனிமனித- குடும்ப'நிலைகளிலேயே பேணப்படக்கூடியதாகும். செய்ந்நன்றியைவிடச் சமூகத்தின் பெஉது நீதி பெரியது. சமூகப் பொதுநலன் எனவரும்போது செய்ந்நன்றியுணர்வு அதற்குத் தடையாக நிற்க முடியாது. பொது நீதியை உணர்ந்து

அதன்வழிச் செல்வனைச் செய்ந்நன்றி கட்டுப்படுத்த முடியாது. வீடணனின் சிந்தனையும் செயற்பாடும் 'சமூகத்தின் பொது நீதியின் தளத்திலேயே அமைந்தவையாகும். இதனைக் கும்பகருணன் புரிந்துகொள்கிறான். மேற்படி உரையாடல் மூலம் கம்பரால் நமக்கு உணர்த்தப்பட்டுள்ள செய்திகள் இவையே. இவற்றை உணர்த்தும் வகையில் முறையே வீடணன் கூற்றாகவும் கும்பகருணன் வாய்மொழியாகவும் அமைந்த பின்வரும் இரு பாடல்கள் இங்கு சுட்டப்படத்தக்க முக்கியத்துவமுடையனவாகும் வருமாறு:

" தீயவை செய்வாராகில் சிறந்தவர் பிறந்த உற்றார்

தாயவை தந்தை மாறென் றுணர்வரோ தருமம் பார்ப்பார்

நீயவை உணர்தியன்றே நினக்குநானுரைப்பதென்னே

துயவை துணிந்த போது பழிவந்து தொடர்வதுண்டோ ? (கும்ப:137)

"மரின்மே லிருந்த வள்ளல் வழுவிலா வரத்தினால் நீ

உலைவிலாத் தருமம் பூண்டாய் உலகுதனையு முள்ளாய்

தலைவன் நீ உலகுக்கெல்லாம் உனக்கது தக்கதேயால்

புலையுறு மரணமெய்தல் எனக்கிது புகழ்தேயால். " (கும்ப: 151)

கும்பகருணனையும் தன்னைப்போல இராமன் பக்கல் அழைக்கும் நோக்கில் தூதுவந்த வீடணன் கூற்றான முதற்பாடலானது அவனுடைய அறஞ்சார் நிலைப்பாடு பற்றிய தன்னிலை விளக்கமாகவும் திகழ்வது ளிப்படை. ஒருவன் தூய - அறஞ்சார்ந்த - செயல்களைச் செய்ய முற்படும்போது அவற்றால் அவனுக்குப் பழி வந்து சேருவதில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது, இது.

கும்பகருணனின் மனச்சான்றின் வெளிப்பாடாக அமையும் இரண்டாம் பாடலானது 'தம்பியின் செயல் தருமம் சார்ந்தது' என்பதையும், 'அது அவனுக்கு தலைமைத் தகுதியைத் தருவது' என்பதையும் அவன் உணர்ந்துள்ளமைக்கான 'ஒப்புதல்வாக்குலுமா'கும்.

வால்மீகியின் ஆதிகாவியக் கதையானது கம்பனது பார்வையால் எத்தகைய தர்க்கநிலைப்பட்ட தளபரிமாணங்களுடன் புதியகோலங்களைப் பூண்டது என்பதற்கு வீடணனின் பாத்திரச் சித்திரிப்பு சார்ந்த என்ற இந்த ஒரு சான்றே போதும் எனக் கருதுகிறேன்.

(தொடரும்)

பெரிய வெள்ளிக்கிழமை

யேசு கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்ட நாள். தமிழில் பெரிய வெள்ளிக்கிழமை என்கிறோம். ஆங்கிலத்தில் நல்ல வெள்ளி என்று கருத்துப்பட Good Friday என்கிறார்கள். உண்மையில் பெரிய வெள்ளியா நல்ல வெள்ளியா? கல்வாரி மலையிலே யேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டார். சிலுவை என்பது ஏறத்தாழ 5 அடி நீளமும் 3 அடி குறுக்குமுள்ள ஒரு தண்டனைப் பொறி. மேல் பக்கத்தின் உச்சியிலிருந்து 2 1/2, 3 அடி கீழே குறுக்கே வரும் தடி பொருத்தப்பட்டிருக்கும், அக்காலத்தில் தேசத்துரோகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டோருக்கு வழங்கப்படும் தண்டனை இதிலே. நசரேத்தின் கிறிஸ்து அறையப்படுகிறார். தகாத கருத்துக்களை மக்களிடையே பரப்பியதாகக் குற்றச்சாட்டு. இந்தச் சிலுவையைத் தாங்கியபடியே வீதி வீதியாக மேலும் இரண்டு பேருடன் இழுத்துவரப்பட்ட அவர் கல்வாரி மலையில் ஏறியதும் தான் காவிலந்த அந்தச் சிலுவையிலேயே அறையப்படுகிறார்.

விரித்து நீட்டிய கைகளின் உள்ளங்கைகளில் ஆணியில் அறைகின்றனர். இரண்டு கால்களுக்கும் கூட தனித்தனியாக ஆணி அறையப்படுகிறது. போதாதற்கு அவரது விலா எலும்பிலும் ஆணியை ஏற்றுகிறார்கள். தாங்கமுடியாத, வேதனை, மேலும் சகித்துக்கொள்ள முடியாத துன்பம், யேசு வாய்விட்டுக்கதறினார். “ஆண்டவரே என்னைக் கைவிட்டு விட்டீர்?” தொடர்ந்தும் அறையப்படுகிறார், உடல் வேதனையைக் கடந்து உள்ளம் மேலே செல்கிறது அவர் சொல்கிறார். “ஆண்டவரே அவர்களை மன்னிப்பாயாக, தாங்கள் என்ன செய்கிறோம் என்று தெரியாதவர்கள். ஆண்டவரும் தன்னைக் கைவிட்டு விட்டாரா என்று கதறும் அளவுக்கான வேதனையில் இருந்து அவர், தலையை தூக்க முடியாமல் சொல்கிறார் “ஆண்டவரே அவர்களை மன்னிப்பாயாக” இப்படிச் சொல்லக்கூடிய ஒருவர் நிச்சயமாகச் சாதாரண மனிதர் அல்ல, தன்னை அணுஅணுவாகக் கொல்பவர்களை மன்னிக்க வேண்டுகிறார், பிரார்த்திக்கிறார். இவ்வாறு செய்யக்கூடிய மனிதன் சாதாரண மனிதனாக இருக்கவே முடியாது. தெய்வமாக இருக்கவேண்டியவர், இல்லை, அதனிலும் மேலே... அவரே தெய்வம் இன்றைய வெள்ளி பெரிதா? நல்லதா? மனிதத்துவத்தை இழந்துவிட்ட உலகுக்கு மனிதத்துவம் எடுத்துக்கூறப்படுகிறது. உண்மையில் நல்ல வெள்ளிதான்!

சிமி

2011 ஜனவரி முதல்

'ஞானம்' புதிய சந்தா விபரம்

உள்நாடு

தனிப் பிரதி : ரூபா 65/=
ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 1000/=
ஆறு ஆண்டுச்சந்தா : ரூபா 5000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூபா 20000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் *வெள்ளைத்தாது* தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்பட வேண்டும்.

இலகுவாக மேலதீட்சி செய்வீன்றி சந்தா அனுப்பும் வழி:-

உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில்

T. Gnanasekaran, Hatton National Bank - Wellawatte

நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 009010344631 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்பதல் வேண்டும்.

வெளிநாட்டிலிருந்து பணம் அனுப்ப:

Swift Code : HBLILK LX

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :

T. Gnanasekaran

Gnanam Branch Office

3-B, 46th Lane, Wellawatte.

ஞானம் வீளம்பர வீகீதம்

பின் அட்டை : ரூபா 10000/=

முன் உள் அட்டை : ரூபா 8000/=

பின் உள் அட்டை : ரூபா 8000/=

உள் முழுப்பக்கம் : ரூபா 5000/=

உள் அரைப்பக்கம் : ரூபா 3000/=

வெளிநாடு

Australia (AU\$)

ஓராண்டு

40

இரண்டு ஆண்டு

80

மூன்று ஆண்டு

110

Europe (£)

30

60

80

India (Indian Rs.)

500

950

1400

Malaysia (RM)

60

120

170

Canada (\$)

40

80

110

UK (£)

25

50

70

Other (US \$)

35

70

100

மூன்று சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துத் தருபவர்களுக்கு ஒரு வருடம் 'ஞானம்' இனாமாக அனுப்பப்படும்.

படித்தாலும் கேட்காமல்

கே.விஜயன்

**நற்பணிகளுக்கு நல்வாழ்த்துச் சொல்வோம்
(இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள்
திணைக்களம்)**

நமது நூல் விற்பனை.

புத்தகசாலை ஜாம்பவான் களெல்லாம் அம்போவென்று நம்மை கைவிட்டு விடுகிறார்களே என்று எழுத்தாளர்கள் பலரும் அங்கலாய்க்கத் தொடங்கியிருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் சில அரும்பணிகளை அறிய வந்தபோது இதயத்திற்கு இதமாகவிருந்தது.

நம் நாட்டு எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் முகமாக இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் நெடுங்காலமாகவே நூல்களை கொள்வனவு செய்து வருகின்றது.

நற்பணிகள் பலவற்றை இந்துகலாசார சமய அலுவல்கள் திணைக்களம் செம்மையாக செயல்படுத்துகின்றது. ஆர்ப்பாட்டம் இல்லாத பணிகள் அவை.

அறநெறி அமுதம், திருக்குறள் ஆகிய இரு மறை நூல்கள் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு அறநெறிபாடசாலை மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. அத்துடன் தர்மாசிரியர் பாடத்திட்டத்திற்கு அமைவாக 'இந்து நாகரீகம்' எனும் நூல் கொள்வனவு செய்யப்பட்டு மாவட்டம் தோறும் வழங்கப்படுகின்றது.

கொள்வனவு, விநியோகம் ஆகியபணிகள் மட்டுமன்றி அச்சிடல் பணியும் இடம்பெறுகின்றது. சிறப்பு மலர்கள், பண்பாடு, கோபுரம் ஆகிய சஞ்சிகைகளுடன் திணைக்களத்தால் வருடம் தோறும் இடம்பெறும் ஆய்வரங்குகளின் கருத்துக்கோவைகளும் தொகுத்து நூலாக்கப்படுகின்றன. இவையாவும் சமயம் மட்டுமல்லாது இலக்கியம் சார்ந்தவையாகும்.

'கோபுரம்' 2010 மார்ச்சு மலரும் திணைக்களத்தின் பல்வேறு பணிகள் பற்றி தகவல் வழங்கியுள்ளதுடன் திருக்கோயில் சித்திரவேலாயுதர் கோவில், கவுணியர் நன்று செப்பிய சைவவிழுமியங்கள், தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் அகத்தியர் வழிபாடு, உருத்திராட்சம், மட்டுநகர் ஸ்ரீ மாமாங்கப் பிள்ளையார் கோயில், விநாயகர், இராஜாராம் மோகன்ராம், இராமாயணம் புலப்படுத்தும் இந்து தெய்வீக வரலாற்று அம்சங்கள், சேக்கிழார் காட்டிய பெண்மைச் சிறப்புக்கள், தாய்த்தெய்வ வழிபாடு எனும் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

பணிப்பாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசனை நிருவாக ஆசிரியராகக் கொண்டு திருமதி தேவகுமாரி ஹரன், திரு. ய. அநிருத்தன், திரு. ம. சண்முகநாதன், திருமதி ஹேமலோஜினி குமரன், திருமதி நித்தியவதி நித்தியானந்தன் ஆகியோரின் ஒருமித்த செயல்பாட்டில் கோபுரம் 'ஓம்' எனக் கூட்டுகிறது.

தடைகளைத் தகர்த்து தகவுகளைத் தேடும் - நீங்களும் எழுதலாம்.

2007 மார்ச், ஏப்ரல் 'நீங்களும் எழுதலாம்...!' கவிதை இதழின் முதலாவது சஞ்சிகை கையில் கிடைத்தது.

'தடைகளைத் தகர்த்து தகவுகளைத் தேடி' 'நீங்களும் எழுதலாம்' அன்புடன் ஆசிரியர் எஸ். ஆர். தனபாலசிங்கம் என்ற வரிகளுடன் கையில் விரித்த சிற்றறிதழை நேசமுடன் விழிகள் தரிசித்தன. கவிதைக் கென்றே ஓரிதழ். அற்புதம்! அற்புதம்! அருமை! அருமை!

'நீங்களும் எழுதலாம்' என்ற கவித்துவமான கருப்பொருளுடன் திகழும் தலைப்பும் இத்தகைய பெருமைக்குரியதே. கடந்த மூன்றாண்டின் அறுவடைகளை அலசிப் பார்த்தால் புரிந்து விடும். எத்தனை கவிஞர்! எத்தனை கவிதைகள்! புரிந்ததும் புரியாததுமான அருமை கவித்துவ வரிகள். இதழ்களையானதுதான்.

திறனாய்வுகளும், பத்திகளும் இங்கே முதுகு சொறி சமாச்சாரங்களாகவே இருக்கின்ற நிலையில் தனது முயற்சி குறித்த ஆசிரியர் தனபாலசிங்கத்தின் உணர்வுகளும் கருத்துகளும் முதிர்ச்சி கண்டவை உயர்ந்தவை. நீங்களும் சொல்லலாம் என துணிவுடன் நெஞ்சம் விரிக்கிறார். இதுதான் சமூக பிரக்ஞை.

'தடைகளைத் தகர்த்து தகவுகளைத் தேடி' பயணித்த இதழொன்று எதனைச் சாதித்திருக்கின்றது என்ற ஆரோக்கியமான நிலைகுறித்து அலாவுறுகின்றேன். கவிதை - கவிதை சம்பந்தமானவை என இதழொன்று பயணிப்பது எத்தனை கடினம் என்பதையும் உணர்கின்றேன்! என்கின்றார் இலக்கிய இரசனையும், மாணு நேயத்தினதும் ஊற்றுக் கண்ணே இந்த உணர்வுதான். இது இல்லை என்றால் அவர்கள் இலக்கியக்காரர்களே அல்லர். சுயமாக கிரேடிடே ஓடுபவர்கள்.

மூன்றாண்டின் அறுவடையாக கவிதையும், கவிஞரும் எனும் தொகுப்பினை வெளியிட்டிருக்கிறார். அமரர் கவிஞர் சில்லையூர் செல்வராசனின் 'தமிழமுது' சஞ்சிகையில் வெளியான கட்டுரையொன்றினை மையமாக வைத்து

கருத்தாடவை எழுப்பி அதனை தொகுத்து இருக்கிறார். இதுவே உள்ளடக்கம். கலா விஸ்வநாதன், வானம்பாடி, கிண்ணியா ஏ. எம். எம். அலி, மு. பொன்னம்பலம், பெரிய ஐங்கரன், நாச்சியாதீவ பர்வின், தீரன் ஆர். எம். நொசாத், ந. பார்த்திவன், பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம், அந்தனி ஜீவா ஆகியோர் கருப்பொருளின் விரிவாக்கத்தை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

கவிதை பற்றிய தத்தம் கருத்துக்களை அனைவரும் கவையட கருத்துச் செறிவுடன் வழங்கியிருக்கிறார்கள். கற்றால் வருமோ கவித்துவம், கவி ஏன் என்பவன்..., எது கவிதை, மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை, கவிதையில் முரண்கோட்பாடு, கவிதையின் பணி, மலையகக் கவிதைகள் ஓர் அப்சரக்குறிப்பு, மாதுமையின் ஒற்றைச் சிலம்பு... என கருத்தாடல்கள் அனைவருக்கின்றன.

கருத்தாடல் இன்றி வளர்ச்சி இல்லை. எதிர்மறையான மோதல்களின் அதிர்வு இல்லையேல் வெளிச்சம் இல்லை. முரண்பாடுகளை முன்வைக்கின்றபோது அதனை ஏதோ அழகலான பொருளாகவே சில இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் தலையிலடித்துக் கொள்கிறார்கள். சமூக விதியையும் அதன் இயக்கத்தையும் பற்றி கொஞ்சமேனும் பிரக்கை இல்லாத இவர்கள் என்ன ஆய்வாளர்கள் என்று நாம்தான் தலையிலடித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

‘அட ராயா’ ‘ராமா’

தீ இனிது என்பான் பாரதி.

“அடக் கடவுளே! பாரதிக்கு அது சுடும் என்பது கூடவா தெரியாது” என கிண்டலடிக்கும் ஆய்வாளர்கள் இவர்கள்.

‘தீ சுடும்’ என்பது வசனம். தெரிந்ததுதான்.

‘தீ இனிது’ இது கவிதை. தெரியாதது. தேடித்தான் பொருள் காணவேண்டும்.

‘கவை புதிது, பொருள் புதிது

வளம் புதிது

சொல் புதிது, சோதி மிக்க

நவகவிதை...

என குதூகலக்குரல் எழுப்புகிறான் பாரதி. இது கவிதைக்கு மட்டுமல்ல பத்தி எழுத்துக்கும் பொருந்தும். முதுகுச் சொறி பத்தி எழுத்தாளர்கள் இதை புரிதல் வேண்டும்.

இத்தகைய சிந்தனைக்கு வித்திட்ட ‘நீங்களும் எழுதலாம்’ ஆல் போல் தழைத்திட வாழ்த்துக்கள்.

ஓய்விலும் ஓயாது உழைக்கும் ஓர் இலக்கியப் பெரியவர் (துரையரின் சிறுவர் கதைகள்)

இலக்கியக்கூட்டங்களில் மெலிந்த உடல்வாகுடன் உயரமாக, முழுக்கைச் சட்டையும் கையில் சிறு பையுமாக முன் ஆசனத்தில் அந்த பெரியவர் அமர்ந்திருப்பார். உரையாற்றுவவர்கள் மீது கூர்ந்து பார்வை தேனில் ஈயாக மொய்த்துக் கிடக்கும்.

திடீரென மின்னலடித்தாப் போன்று சாடியோடுவோர் சின்னக்கமராலை கண்களில் பதிந்து ‘கிளிக்! கிளிக்’ செய்வார்.

பேசுவர்களும் சபையிலிருப்பவர்களும் அதனுள் அடங்கிப்போவார்கள்.

இந்த 72 வயதிலும் இலக்கிய சமாச்சாரங்களையே கிளிக்கிளிக் செய்து பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பி ஆத்மசுகம் காணுகின்ற ஓர் உன்னதமான இலக்கிய இரசனையாளர்...!

27.03.2011 அன்று துரையரின் எட்டு ஆக்கங்களின் வெளியீட்டு விழா பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

வெளியீட்டு விழாவில் உரையாற்றியவர்களின் கருத்துக்களை கொஞ்சம் அலசிப்பார்த்தால் ஆஹா! சிறுவர் கதைகள் என்றால் இலக்கியத்தில் அவை ‘ஜெம்’ என்று புகிறீது. முழுமையாக எழுதிட முத்தான இடம் போதாது என்றாலும் ‘ஜெம்’மாக சில வரிகள்.

தலைமை வகித்த பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் சிறுவர் கதைகள் எழுதாமல் கம்மா கவிதையே பாடிக்கொண்டிருக்கும் ஆக்க இலக்கியக்காரர்களின் காதைப் பிடித்துத் திருகி “ஏலே! இதையெல்லாம் எழுதக் கூடாதா?” என்பதைப் போலக் கேட்டார்.

“குழந்தைகளின் வளர்ச்சி நான்கு கட்டமாக பரிணாமம் காண்கிறது. உடல், உணர்வு, அறிவு, சமூக மேம்பாடு என்பதே அவ்வளர்ச்சி நிலைகள். குழந்தைகளிடம் சமூகம் சார் விரக்தி ஏற்படவிடாமல் கதைகள் மூலம் உணர்த்தப்படல் வேண்டும். கவிஞர் துரையரின் நூல்களில் இத்தகைய உணர்வுகள் மேலோங்க இருக்கின்றன. அவை மொழிவள மேம்பாட்டிற்கு அமைய எழுதப்பட்டுள்ளன” என்பது பே. சோ. வின் முழுக்கம்.

நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக கவிஞர் துரையருடன் எனக்கு உறவு உண்டு. இளமைத் துடிப்புடன் இன்றும் இலக்கியப் பணி புரியும் துரையரின் சிறுவர் கதைகள், மொழி, பாரம்பரியம், பண்பாடு என்பனவற்றை அடுத்த தலைமுறைக்கும் எடுத்துச் செல்கின்றன...” என்பது பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதனின் துரையரின் அருமை முயற்சிக்கானதொரு சான்றிதழ்.

“சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற சூழ்நிலையைக் கொண்டு துரையரின் கதைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. எதிர்கால சமுதாயத்திற்கு விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படும்பாகு பொருள்களை அவை கொண்டிருக்கின்றன...”

என்றார் சிரேஷ்ட பெண் எழுத்தாளர் பத்மா சோமகாந்தன்.

சிறுவர் இலக்கியம் பற்றிய இத்தகைய கருத்து வெளிப்பாடுகள் உள்வாங்கத்தக்கன. தமிழ்நாட்டில் இவ்விலக்கியம் வளர்ந்துள்ளதன் அளவில் கடுகளவுகூட நம்மிடையே சிறுவர் இலக்கியம் வளர்ச்சி காணவில்லை. கவிஞர் துரையரோ நமக்கு முன் மாதிரி. சிறுவனாகவிருந்தபோது வீரகேசரியில் கவிதை எழுதியதன் மூலம் ஆக்க இலக்கிய உலகில் காலடி பதித்தவர் துரையர். கலாபூஷணம் இசைப்பாவலர் போன்ற இலக்கிய பட்டங்களைப் பெற்ற கவிஞர் இலங்கை தொலைக்காட்சி சேவைகளிலும், தமது படைப்புக்களை ஒலி, ஒளி பரப்புச் செய்துள்ளார். ஆளுமை, தெருவிளக்கு ஆகிய பாடல் தொகுதிகளையும் வெளியிட்டுள்ளார். அயராது உழைக்கும் ஓர் அருமைப் படைப்பாளியின் பணிகள் தொடரட்டும்.

நல்லூரிலும் நாகர்
கோவிலும்

(ஆறுமுக) நாவலர்கள்!

1822 - மார்ச்சு 18ல்
நல்லூர் கந்தப்பிள்ளை
சிவகாமி தம்பதி
யினருக்குப் 11வது
செல்வமாகப் பிறந்த ஓர்
"ஆறுமுகனார்" பின்னர்
கோடியக்கரை

வேதாரண்யம் செல்ல நேரிட்டது. "சைவத் தமிழ் நாவலரே"
என்றே அங்கு வரவேற்றனர்.

அதன்பிறகு திருவாவடுதுறை ஆதீன அழைப்பை ஏற்று
மீண்டும் கடல் கடந்த பொழுது "நாவலர்" எனும் பட்டம்
பெற்றார்.

அன்றிலிருந்து இன்றும் என்றும் அவர் 'நல்லை நகர்
நாவலர்'!

இவையத்தனையும் பழைய சங்கதிகளே.

எவ்வாறாயினதும் எம் ஆறுமுகனாருக்கு 73
ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1895ல் மே 29ல் (நான் பிறந்த அன்று)
தமிழகம் குமரி மாவட்டம், நாகர் கோவில் வெள்ளமடம்,
இடத்தில் ஆறுமுகம் அவரும் 'நாவலர்' எனப் பட்டம்
கொண்டார்!

அதிசய உண்மை, உண்மை!

ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டு தமிழ்ப்
புலமையையும், சொல்வன்மையும் கொண்டிருந்தார். சமயப்
பணிகளில் ஈடுபட்டார். 'திருநெறித் தொண்டர் குழாம்'
ஒன்றினை நாகர் கோவில் வடிவீகவரத்தில் 1928 களில்
அமைத்தார்.

தமிழகமெங்கும் கிளைகள் உண்டாகின.

சமயத் தொண்டுக்கு சிற்றிதழ் ஒன்று தேவையென
உணர்ந்து 'தொண்டன்' மாத இதழும் வெளியிட்டு இதழாளர்
ஆனார்.

தஞ்சாவூர் மன்னார் குடி இவரை அடையாளம் கண்டது.
வெறும் ஆறுமுகம் பிள்ளைக்கு 'நாவலர்' பட்டம் வழங்கிப்
பெருமிதப்பட்டது.

1968, 70ஆம் அகவையில் 'ஆறுமுகநாவலர்' ராகவே
பரிணமித்து 'தமிழ் நாடு இந்து சமயப் பேரவை' யைத்
தோற்றுவித்துமறைந்தார்.

ஆக, நல்லூரும் நாகர் கோவிலும் தமிழுக்கு இரு
ஆறுமுக நாவலர்களைத் தந்துள்ளமை வெளிச்சம்!

சிந்தைக்கிளிய சிங்கப்பூரில்

ஒரு 'கவிமாலை'யின் கலக்கல்!

அடிக்கடி 'மலேசிய ஒசை' எழுப்பிக் கொண்டிருக்கும்
நான், சிங்கப்பூர் ஒலியும் எழுப்பினால் குறைந்தா போய்விடும்
என்ற குறை சில அபிமானிகளுக்கு.

உண்மை அங்கே வதிலிட உரிமபெற்றுள்ளனதுபொறியாள
மகனார் அலிம் அஹ்துலிடம் உதவ முய்யுமா தம்! என்றேன்.

மின்னஞ்சலில் வந்த முதல் தகவல்:

சிங்கப்பூர் தமிழ்ச்சங்கம், நம் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம்
போல பல நற்காரியங்களைச் செய்கிறது.

அதிலொன்று - சுற்றுலா வரும் தமிழர்களுக்காக ஓர்
இணையதளம் அமைத்துள்ளது. www.singai.org என்பதைப்

மாண்புமிகு

இணையதளம்

பார்த்தால் சிங்கப்பூர் சுற்றுலா குறித்த தகவல்களை தமிழில்
கிடைக்கின்றன. அத்துடன் அச்சங்கப் பணிகள், அவர்களின்
ஆண்டு நிகழ்வுகள்! உதவித் திட்டங்கள் போன்ற
விவரங்களைப் பெறலாம்.

இரண்டாவது தகவல்:

கடந்த டிசம்பர் இறுதியில் 'கவிமாலை' என்ற
அமைப்பினர், சிங்கப்பூர் ஜாலான் புசார் சமூகமன்ற இந்திய
நற்பணிச் செயற்குழுவினருடன் இணைந்து சிங்கைப்
பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் கப. தின்னாப்பன் தலைமையில்,
தமிழக புன்பா தங்குதுறை (ஸ்ரீ வேணுகோபாலன்) சிறப்பு
அதிதியாகக் கலந்து கொள்ள இலக்கியவிழா நடத்தினர்.

சிங்கப்பூரின் மூத்த படைப்பாளர் ஏ. பி. ராமன் 2010 ன்
சிறப்பான இலக்கியப் பங்களிப்புக்காக விருது பெற்றார். சிறந்த
கவிதை நூலுக்கான 5 பவுள் தங்கப்பதக்கத்தை 'பாநூறு'
கவிஞர் மா. அன்பழகன் பெற்றார். 'தங்க முத்திரைக் கவிதை'
விழுதினை லலிதா சுந்தர் அடைந்தார். கவிமாலை கவிதைத்
தொகுப்பு நூலும் வெளியானது. ஒரு கவிதைப் போட்டியும்
நடந்தது. 'நெருடல்' எனும் தலைப்பில், சிறந்த பாக்கள் வழங்கிய
கி. கோவிந்தராக, இனியதாசன், சண்முகசுந்தரம், நவந்த
ரமேஷ், அகிலமணி ஸ்ரீவித்யா ஆகியோர் தேர்வாகி
பரிசளிக்கப்பட்டனர்.

ஆக - சிந்தைக்கிளிய சிங்கையில் ஒரு 'கவிமாலை'
அமைப்பு சிறப்பாகவே செயல்பட்டு தமிழை உயர்த்திக்
கொண்டிருக்கிறது என்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது.
'இன்னுயிள்ளும் வெல்க' என்ற ஒசை எனது.

உலகின் 'முதல் இதுழாளர்' யாராய்?

'இன்று ஒரு தகவல்' என்றொரு 5 நிமிட நிகழ்ச்சியை
அகில இந்திய வானொலி - சென்னை நிலையத்தில்
ஒவ்வொரு நாள் காலை 7.25க்கு வழங்கி ஒரு கலக்கு
கலக்கியவர் அமர் தென்கச்சி கவாபிநாதன் அவர்கள்.

ஒரு சமயம், மேற்கண்ட தலைப்பை அவரே கேட்டு
தகவலும் சொன்னார். அது அப்படியே இன்றைக்கும் நெருக்க
கூட்டில். அபிமானிகளும் தெரிந்து தென்கச்சி தகவலுக்கு
நன்றி சொல்வோம்.

“அவர் ஒரு தேசத்தின் மாமன்னர் மட்டுமல்ல, பண்ணை அதிபருமாவார். தமது பண்ணைச் செய்திகளையும் அன்றாட அலுவல்களையும் அவரே ஒரு தாளில் தயாரித்து ஒரு பகிரங்க இடத்தில் ஒட்டி வைப்பார். பண்ணைச் செய்திகள்” என்றே பெயரிட்டார். இதுவே நாளேடுகளுக்கு முன்னோடியாக அமைந்தது. அவர் இதுழியலின் தந்தையானார். யாரப்பா அவர்? மாவீரன் ஜலியல் சீசர் தானய்யா அவர் !

சேர சோழ பாண்டியரைப் ‘விரதி செய்யும்’ சீனர் !

என்னைப்பொறுத்தவரையில் நாளில் ஓரிரு விளாடிப் பொழுதாவது இந்தக் குள்ள சீனர்களை நினைக்காவிட்டால் நிம்மதி போகும்.

பாருங்கள், நமது மூவேந்தர்கள் வழிமுறைகள் எல்லாம் அவர்களுக்கு அத்துப்படி போலிருக்கிறது.

அன்றைய சேர சோழ பாண்டியர்கள் பலதூக்கும் புறா விடு தூது புரிந்தனர். அதாவது, ஒரு பெரும் தகவல் தொடர்புச் சேவகனாக புறா இருந்தது.

இந்தச் சீனர்கள் இதை எப்படியோ புரிந்து கொண்டு புறாக்களை வளர்க்கத் தொடங்கி விட்டனர் !

அதுவும் ஒரு டசின் இரண்டு டசின் அல்ல ! அடுத்த பந்தியைப் படிப்புகள்.

10 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட புறாக்களுக்கு சீன இராணுவம் தகவல் தொடர்பில் பயிற்சி அளித்து வருகிறது. விமானப்படை நிபுணரான சென்ஹாங் கருத்துப்படி, நவீன போர் முறையில் புறாக்கள் தவிர்க்க முடியாதவையாம் ! புறா ராணுவப் பிரிவுக்கு பொறுப்பு வகிக்கும் ராணுவ அதிகாரி சென்கண்டாவோ கூறுகையில், மனித காந்த அலைகள் மூலம் தகவல் பரிமாற்றத்தின்போது இடையூறு ஏற்பட்டாலோ, சமீக்கைகளை அனுப்பும்போது அவை நிலை குலைந்து போனாலோ புறாக்கள் தகவல் பரிமாற்றத்துக்கான மிகச் சிறப்பான கருவியாக இருக்கும்” என்கிறார்!

நினைந்து நினைந்து போற்றுவோம். எம் மன்னர் மன்னர்களை ! - மலேசிய மக்கள் ஓசை’ மார்ச் 6, இதழ்த் தகவலுக்கு நன்றி.

ஓர் அபூர்வராகமும் பல அத்தமுள்ள ராகங்களும்!

தமிழகத்தின் ஒரு மிருதங்கக் கலைஞரான வழுவூர் ரவி, இசை நாட்டியத்திற்கென்றே ஒரு மாத இதழை ‘அபூர்வராகம்’ என்று பெயரிட்டு நடத்துகிறார் அதுவும் ஒன்பது ஆண்டுகளாக.

ஒரு ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நடிகை வைஜெயந்தியாலாவின் தந்தை நாட்டியாலயா’ என ஒரு நடன இதழை நடத்தியதற்குப் பிறகு இந்த அபூர்வராகம்.

பிரபல திஸாணியில் ஞாயிறு தோறும் தமிழ்மணி’ வழங்கி அசத்தும் ஆசிரியர் கே. வைத்தியநாதன் மேற்படி இதழ்க்கான விருது வழங்கும் விழாவில் பேசும் போது, இலக்கியத்துக்காகப் பத்திரிகை நடத்தலாம். அரசியலுக்காகப் பத்திரிகை நடத்தலாம். விளையாட்டுக்காகப் பத்திரிகை நடத்தலாம். ஆனால் இசைக்காக பத்திரிகை நடத்துவது என்பது கடினமான விஷயம். அபூர்வ ராகம் பத்திரிகை நடத்துவதன் மூலம் அந்தக் கடினமான பணியை வழுவூர் ரவி மேற்கொண்டு வருகிறார்” என்றார்.

தமிழ்நாடு இயல், இசை, நாடக மன்றத்தின் செயலாளர் இளையபாரதி: “அபூர்வ ராகம் சிறிய பத்திரிகை அல்ல; அரிய பத்திரிகை. அரிய கலைஞர்களைக் கண்டு பிடித்து அவர்களைப் பாராட்டும் பணியை இந்தப் பத்திரிகை செய்து வருகிறது. ஒரு மிருதங்க கலைஞர் பிற கலைஞர்களைப் பாராட்டுவது உண்மையிலேயே அபூர்வமானதுதான் ! எனப்புகழ்ந்தார்.

இவையெல்லாம் சரி, இங்கேயும் அங்கேயும் பல சிற்றிதழ் விழாக்களும் மாநாடுகளும் நடந்துள்ளனவே அந்த அமைப்பாளர்களுக்கு ‘அபூர்வராகம்’ அபூர்வமாகத் தோன்றவில்லையா?

நல்லது. நாளையோ மறுநாளோ தோன்றலாம். அதற்கிடையில் நான் சில அபூர்வ ராகங்களின் பெயர்க்காரணங்களை ஓசையிட்டு விடுகின்றேன்.

“சாரு” என்றால் ‘அழகு’ கேசி’ என்றால் ‘கூந்தல்’. அவை அவையாக அழகான இனிமையான இசை அமைப்புகளையும், கூந்தல் போன்று மிருதுவன்மைமிக்கராக ஆலாபனைகளும் இருப்பதால் ‘சாருகேசி’ இதே போல், ‘நீலாம்பரி’யும் அபூர்வராகமே!

அம்பரம் என்றால் நீலநிற வானம் என்றும், கண் இமையின் உட்புறம் என்றும் இரு பொருட்கள் உள்ளன. உறங்கும் முன் பாடக் கேட்டால், கண் இமையின் உட்புறத்தினை நீலமாக்கி ஆழ்ந்த உறக்கத்தினை தரும் என்பதால் ‘நீலாம்பரி’ என்ற பெயர் வந்தது.

‘புன்’ என்றால் கொடிய என்று பொருளாகும். புன்னாகம் என்பது கொடிய நாகத்தை குறிக்கும். இந்த ராகத்தை இசைப்பதால், கொடிய நாகமும் தழைந்து, குழைந்து படமெடுத்து ஆடி வரும் என நம்பப்பட்டதால், புன்னாகவராளி என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது.

பதினெந்தாம் ஆண்டு

இஸ்லாமியத் தமிழிலக்கியப் பெருவிழா

கடந்த 18 ஆண்டுகளாகத் தமிழுக்கும் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் தொண்டாற்றிவரும் தமிழக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தார், தங்களது பதினைந்தாம் ஆண்டுப் பெருவிழாவை வரலாற்றுப் புகழ்மிகு காயல் பட்டினத்தில் நிகழ்த்த முடிவு செய்துள்ளனர்.

இலங்கையுடன் - குறிப்பாகக் கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு மாநகரங்களுடன் தொன்மைத் தொடர்புகள் உடைய மேற்படி காயல்பதியில் எதிர்வரும் ஐலை 8, 9, 10 வெள்ளி - சனி - ஞாயிறு ஆகிய மூன்று நாட்களிலும் நடத்துகின்றனர்.

மாநாடு மட்டுமல்லாமல், 180 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. பஸ்துறைச் சாதனையாளர்கள் 225 பெருமக்களை விருதுகள் வழங்கிப் பாராட்டிச் சிறப்பித்துமுள்ளது. இதில் கணிசமான இலங்கை இலக்கியவாதிகளும் அடங்குவர்.

அத்துடன், தமிழகத்திலுள்ள அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர்களிடையே கழகத்தார் நடத்திய கட்டுரைப் போட்டிகள், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய விழிப்புணர்வை இளைய தலைமுறையினரிடம் ஏற்படுத்தியுள்ளன.

இவ்வாண்டு விழாவில், சான்றோர்களைப் பாராட்டிச் சிறப்பித்தல், நூல்கள் வெளியிடு, கருத்தரங்கம், கவியரங்கம், பட்டிமன்றம், ஆய்வரங்கம், ஆன்மிக அரங்கம், மகனிர் அரங்கம், சிறப்பினை முதலியன நிகழவிருக்கின்றன.

மாநாட்டின் உலக ஒருங்கிணைப்பாளராக இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீக் தமிழ் மாநிலத் தலைவர் பேராசிரியர் கே. எம். காதர் மொகிதீன், செயல்பட, காயல் பட்டினத்தில் பெருவிழாவை நடத்தும் பொறுப்பை மேற்படி முஸ்லிம் லீகின் மாநிலப் பொதுச் செயலாளர் ஹாஜி கே. ஏ. எம். முகம்மது அபூபக்கர் ஏற்றுள்ளார்.

கழகத் தலைவராக வடக்குக் கோட்டை தீன் இசைக் கவிஞர் வ. மு. செய்யது அகமதுவும், பொதுச் செயலாளராக கலைமாமணி, பேராசிரியர் மு. சாயபு மரக்காயரும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அத்துடன், இலங்கைக்கு ஒரு தனி அங்கீகாரம் அளிக்கும் வகையில், துணைத்தலைவர்களாக காப்பியக் கவிஞர்

ஜின்னாஜ் ஷர்புத்தீனதும், கலாபூஷணம், சட்டத்தரணி எஸ். முத்துமீரானும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மேலும், இலங்கைத் தொடர்பாளராக (அமைப்பாளர்) தமிழ்மணி மானா மக்கீன் சேவையாற்ற வேண்டப்பட்டுள்ளார்.

சகல விவரங்களையும் அறிய அஞ்சல் மூலம் மட்டும் தொடர்பு கொள்ளல் வேண்டும். சொந்த முகவரியுடன் கூடிய நீள் கடித உறையில் 15 சத முத்திரை ஒட்டப்பட்டு பின்னுள்ள முகவரிக்கு இம்மாதம் 07ஆம் திகதிக்கு முன்னர் அனுப்புவோருக்கு விவரங்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும்.

இலங்கைத் தொடர்பாளர், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கழகம், (தமிழகம்)

B-54-1/2, தேசிய வீடமைப்பு அடுக்ககம் (NHS)

மாளிகாவத்தை, கொழும்பு - 10.

உறுஞ்சுவோரின் விம்பங்கள்

க. ஜெயசீலன்

எனக்குத் தெரியாது... என்னைக் கடித்தெனது

இனித்த இரத்தத்தை

எத்தனை நிமிடங்கள்

உறுஞ்சியதோ நானறியேன்;

கடித்தஉணர் வலனக்கில்லை!

குருதிபறி போவதனைக் குறித்தறிய

முடியவில்லை!

தோலில் இருக்கும் தொடுகைவாங்கி

புலன்நரம்பு

எதுவும் உரைக்கவில்லை!

தற்செயலாய்த் தான் பார்த்ததேன்...

இரத்தம் குடித்த கொழுத்த மயக்கத்தில்

பறக்க மனமின்றி

நுளம்பிருந்த தென்கர்லில்,

இவ்வளவு இரத்தத்தை இது உறுஞ்ச

என்னுணர்வு

ஏன்கண்டு எச்சரிக்கா திருந்தெனக்

கோபமுற்றேன்.

பறக்கவும் ஏலாது;

எனைப்பிரிய மனமுமற்று;

இருந்த நுளம்பை நசித்தேன்!

என் இரத்தத்

துளி இரண்டு மூன்று

என்றிலத்திற் சிந்திற்று.

அதிலென் நிலவளத்தை

'நுளம்புகளாய்' எவர்க்கும் நோகா துறுஞ்சுவோரின்

விம்பங்கள் தெரிந்தென்னை

வில்லங்கப் படுத்திடுது.

எனக்கும் அறுவடைக்காலம் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது....

சண்முகம் சீவகுமார்

எனக்காக எந்த அதிசயமும்

இந்த பூமியில் காத்து கிடக்கவில்லை

பின் எப்படி

என்னை எனக்கென்று

நிலத்தில் விதைப்பேன்....

மீண்டும் மலைகளில்

நரிகளின் நடனம் தொடங்கிற்று

கழுத்தில் நுகத்தடியோடு விரட்டப்படுகிறவர்கள்

மாயிச்சத்தின்படியே மனுசராய் பிறந்தவர் தாம்....

பலவீனமாய் ஞபிக்கப்பட்டு

வாளுக்கு இரையாகினர்....

இப்படி

எங்கள் நடனம் புலம்பலாக மாறியது

எனக்கான அதிசயம்

என் மூளையுள் பூக்க

யாது செய்ய வேண்டும்?

எனக்கு அறுவடைக்காலம்

குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது தானே....

மலை பழுதடைந்து கிடக்கிறது - சிதைவின் மீது

நரிகள் இங்கே நடனமாடுகின்றன....

வாருங்கள் தோழர்களே

கயகாற்றை விதைத்து

கடும்புயலை வளர்த்து

நரிகளின் தலைகளை

அறுவடை செய்வோம்....

உமகாவ கலை இலக்கிய இசைப்புகள்

கே. யொன்னுத்துரை

கிராமம் தோறும் கலை பண்பாட்டு எழுச்சி

கோப்பாய் பிரதேச செயலர் திரு. ம. பிரதீபன் அவர்களின் “கிராமந்தோறும் கலை பண்பாட்டு எழுச்சி” என்னும் சிந்தனைக்கு அமைய வலிகாமம் கிழக்கில் உள்ள கிராமங்கள் தோறும் கலை பண்பாட்டு விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. அவ்வகையில் கோப்பாய் வடக்கு, மத்தி, தெற்கு ஆகிய கிராமசேவையாளர் பிரிவுகள் இணைந்து மன்றம் ஒன்றை அமைத்து-2011-03-27 அன்று கலை, பண்பாட்டு விழா ஒன்றை நடத்தினர்.

இவ்விழா மன்றத்தலைவர் வைத்தியகலாநிதி வை. தியாகராஜா தலைமையில் யா/ கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் சேனாதிராய முதலியார் அரங்கில் நடைபெற்றது. பிப் 2 மணியளவில் ஆரம்பமான இவ்விழாவில் பிரதம விருந்தினராக யாழ். அரசு அதிபர் திருமதி இமெல்டா சுகுமாரும், திரு. சுகுமாரும் கலந்து சிறப்பித்தனர். கோப்பாய் பிரதேச பாடசாலைமாணவர்களினதும் கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலை ஆசிரியர் மாணவர்கள் யாழ். தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி மாணவர்கள் ஆகியோர்தும் கலைநிகழ்வுகள் விழாவில் இடம்பெற்றன. பெரும்பாலான நடனநிகழ்வுகள் கிராமிய நடனங்களாக அமைந்திருந்தன.

பிரதமவிருந்தினரதும் சிறப்பு விருந்தினர்களான பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா, கோப்பாய் பிரதேசசெயலர் ஆகியோரதும் உரைகளுடன் ஸ்ரீ. ஜெயவந்தனபுர பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் ஸ்ரீ. பிரசாந்தன் அவர்களின் பேருரையும் இடம் பெற்றன.

யாழ். தேசியக் கல்வியியற் கல்லூரி மாணவர்களின் இராவணேசன் வடமோடிக்கூத்து நிகழ்வைக் களை கட்டச்செய்தது. மன்றம், முக்கூடல் என்னும் மலரினையும் வெளியிட்டது. வெளியீட்டுரையினை சைவப்புலவர் திரு. மு. முரளிதரன் அவர்களும் ஆய்வுரையை யாழ். பல்கலைக்கழக இந்து நாகரிகத்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திருமதி சுகந்தினி முரளிதரன் அவர்களும் நிகழ்த்தினர்.

கோப்பாய் வாழ்கலைஞர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டனர். விழாவையொட்டி நடத்தப்பட்ட போட்டிகளில் வெற்றியீட்டிய மாணவர்களுக்கும் கோப்பாய்விருந்து 2009ல் பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாணவர்களுக்கும் பரிசீல்கள் வழங்கப்பட்டன.

பேராசிரியர் கி. விசாகரூபனுக்கு சம்பந்தர் விருது

2011-03-27 அன்று பிப் 3.30 மணி அளவில் நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தில் சம்பந்தர் விருது வழங்கும் நிகழ்வும் அமரர் திருமதி பூரணபாக்கியம் சங்கர் முதலாம் ஆண்டு நினைவாக கதந்திரனில் வெளியான பத்துச் சிறுகதை களின் தொகுப்பு நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வும் நடைபெற்றன. இந்நிகழ்வு நடைபெற்ற மேடை அதை வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாக ஆக்கியிருந்தது.

தாத்தா தலைமை வகிக்க பேரன் விருது பெற மகன் பேரனின் பெருமை கூற விழா நடைபெற்றதென்று நான் கூறினால் பிதற்றுகிறேன் என்றும் எண்ணுவீர்கள். ஆனால் அது உண்மை இது குடும்ப உறவல்ல. பேராசிரியர் பரம்பரை உறவு திருமதி சண்முகதாஸ் அவர்கள் கட்டிக்காட்டிய போதுதான் அனைவரும் அதனைக் கவனித்தனர்.

விழாவுக்குத் தலைமை வகித்தவர் பேராசிரியர் அசண்முகதாஸ். அவரது மாணவன் பேராசிரியர் க. சிவலிங்கராஜா. இவரது மாணவனாகிய பேராசிரியர் கி. விசாகரூபன் சம்பந்தர் விருதினைப் பெற்றுக்கொண்டார். விருது பெற்றவரது வாழ்வியல் பற்றி அவரது ஆசிரியர் பேராசிரியர் சிவலிங்கராஜா உரையாற்றி அவரை வாழ்த்தினார். வரலாற்றில் பதிய வேண்டிய நிகழ்வுதானே?

வரவேற்புரையை திரு. செங்கை ஆழியான் நிகழ்த்தினார். “ஈழத்தின் தமிழ் நாவல்கள் நாட்டார் பண்பாடுக் கூறுகள் பாயில் நிலையும் பயன்பாட்டும்” என்னும் நூலிற்காக அதனை எழுதிய பேராசிரியர் கி. விசாகரூபன் அவர்களுக்கு சம்பந்தர் விருது வழங்கப்பட்டது.

மனைவியின் நினைவு வெளியீடான சிறுகதைத் தொகுதியை திரு. இ. சங்கர் வெளியிட்டு வைத்து அனைவருக்கும் இலவசமாக நூலை வழங்கினார். கலாநிதி திருமதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் நூலின் அறிமுகவுரையை நிகழ்த்தினார். திரு. கி. கிருபானந்தா அவர்களின் நன்றியுரையுடன் நிகழ்வுகள் இனிதே நிறைவுற்றன.

யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

அண்மையில் (2011-04-10) மாவனல்லை ஸாஹிரா தேசிய கல்லூரி கேட்போர் கூட மண்டபத்தில் பெண் எழுத்தாளர் கலைமா சபி இக்பாலின் “ஊற்றை மறந்த நதிகள்” என்ற சமூக நாவல் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

கல்லூரி அதிபர் ஜனாப், எம். எல். நிலாத்தின் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்த அறிமுக விழாவில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மெய்பியல் துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி ஜனாப் எம். எஸ். எம். அனஸ் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார்.

“நம்தேசம்” “பிரபோதைய” ஆகியவற்றின் ஆசிரியர் ஜனாப் ஹஸன் நூல் பற்றிய நயவுரையையும், ஊடகவியலாளர் ஜனாப், எம்.எஸ். அமீர், ஹனசன் விமர்சன உரையையும் ஆற்றினார். கல்லூரி அதிபர் நிலாத்தின் நூல் அறிமுகத்தைச் செய்தார்.

“பிரிய நிலா” ஆசிரியர் கலாபூஷணம் ஜனாப், உயன்வத்தை ரம். ஜான், எழுத்தாளரும் கவிஞருமான ஜனாப். உ. நிலா, எழுத்தாளர் கலாபூஷணம் எம். எம். மன்ஸூர் சிறப்பு அதிதிகளாகக் கலந்து சிறப்பித்த இந் நிகழ்வில் பல இலக்கிய ஆர்வலர்களும், ஆதரவாளர்களும் பெருந்திரளாளரோர் பங்குபற்றினர். கிண்ணியா அமீரலி நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கினார்.

கலாபூஷணம். எம்.எம். மன்ஸூர்

காலமும் எழுத்தும்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் நடத்தும் 25.03.2011 “இலக்கிய களம்” நிகழ்வில் பிரபல எழுத்தாளரும். பத்திரிகையாளருமான கே. விஜயன் “காலமும் எழுத்தும்” என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். இந்நிகழ்வு சங்க உறுப்பாண்மை குழுச் செயலாளர் ப. க. மகாதேவா தலைமையில் நடைபெற்றது.

புலோவியூர் ஆ. இரத்தினவேலோனின் “புதிய பயணம்”

புலோவியூர் ஆ. இரத்தினவேலோனின் சிறுகதைத் தொகுப்பான “புதிய பயணம்” நூல் அறிமுகவிழாவும் கருத்தரங்கும் 27.03.2011 அன்று வெள்ளைவத்தை தர்மராஜ வீதி பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவன கேட்போர் கூடத்தில் எழுத்தாளர் திருமதி ராணி சீதரன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

அந்தனி ஜீவாவின் “அமைதி கோர்ட் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது”

கொழும்பு ஆசிரியர் அந்தனி ஜீவா தினக்குரல் ஞாயிறு இதழில் தொடர்ந்து எழுதிய “பார்வையும் பதிவுகளும்” என்ற பத்திரிகை எழுத்துகளில் தொடர்பான தமிழக நியு செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தின் வெளியீடான “அமைதி கோர்ட் நடந்து கொண்டிருக்கிறது” நூலின் வெளியீட்டு விழா 03.04.2011 ஞாயிறுக்கிழமை காலை 10.00 மணிக்கு இலங்கைக்கான மொறியியல் கௌரவ தூதர் தெ. ஈஸ்வரன் தலைமையில், இலக்கிய புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் கொழும்புத்தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் மிக சிறப்பாக நடைபெற்றது.

இந்நிகழ்விற்கு சிறப்பு அதிதிகளாக வீரகேசரி நிறுவன பொதுமுகாமையாளர் எம். கந்தசாமி, ஸ்ரீரேலோ செயலாளர் இலக்கிய ஆர்வலர் ப. உதயராசாவும் கலந்து சிறப்புச் செய்தனர்.

வரவேற்புரையை கலைஞர் கலைச்செல்லன் நிகழ்த்த, நூல் அறிமுகத்தை சட்டத்தரணி ஜி. இராஜகுமாரத்திராவும், வாழ்த்துரைகளை மன்னார் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் அருடத்தந்தை தமிழ்நேசன் அடிகளாரும், கொழும்புத்தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் மு. கதிர்காமநாதனும் வழங்கினர்.

சாகித்திய மண்டல விருது பெற்ற நாலாசிரியர் இலண்டன் இரா. உதயணன் (வவுனியூர் இரா. உதயணன்)க்கு பாராட்டும், கௌரவமும் இடம் பெற்றது.

மன்னார் அமுதனின் “அக்குரோணி” கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா

மன்னார் அமுதனின் “அக்குரோணி” கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா 03.04.2011 ஞாயிறுக்கிழமை மாலை 05.00 மணிக்கு வைத்தியகலாநிதி எம். கே. முருகானந்தம் அவர்கள் தலைமையில், இலக்கிய புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

இந் நிகழ்விற்கு பிரதம அதிதியாக வீரகேசரி வாரவெளியீடுகளின் பிரதம பொறுப்பாசிரியர் வீ. தேவராஜ் கலந்து கொண்டு சிறப்புரையாற்றியதுடன், நூலின் முதற் பிரதியையும் வெளியீட்டு வைத்தார்.

சிறப்பு அதிதிகளாக கொழும்புத்தமிழ்ச் சங்க பொதுச் செயலாளர் ஆ. இரகுபதி பாலசுந்தரன், தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை பொதுச் செயலாளர் சட்டத்தரணி சோ. தேவராசா, கௌரவ அதிதிகளாக கொழும்புத்தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் மு. கதிர்காமநாதன், சட்டத்தரணி ஜி. இராஜகுமாரத்திரா ஆகியோர் கலந்து கொண்டு சிறப்புச் செய்தனர்.

வரவேற்புரையை கொழும்பு திருமறைக்கலா மன்ற இணைப்பாளர் அம்புநோல் பீட்டர் நிகழ்த்த, தமிழ் மொழிவாழ்த்தினை திருமதி மைதிலி அமுதன் பாட, நூல் அறிமுகத்தை சக்தி பண்பலை தயாரிப்பாளர் ஆ. இராஜமோகன் நிகழ்த்த, நூல் நயவுரையை கவிஞர் அஷ்ரப் சிஹாப்தீன், நூல்பற்றிய கருத்துரையை கவிஞர் சடகோபனும் சட்டத்துறை மாணவன் என். அசோகப்பரனும் நிகழ்த்தினார்கள்.

நாலாசிரியரின் நன்றியுரையுடனும், கொழும்பு திருமறைக்கலா மன்ற உறுப்பினர்களின் நடன நிகழ்வும், சக்தி இசை இளவரசர்கள் புகழ் லோகேஸ்வரனின் இன்னிசை விருந்தும் இடம் பெற்றன.

கார்த்திகையினி சுபேலின் “தாய் மடி தேடி” நூல் ஆய்வுரங்கு

பத்திரிகையாளர் கார்த்திகையினி சுபேலி எழுதிய “தாய் மடி தேடி” சிறுகதை தொகுதியின் நூல் ஆய்வுரங்கு 03.04.2011 ஞாயிறுக்கிழமை மாலை 04.30 மணிக்கு மூத்த பத்திரிகையாளர் சிவா சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் வெள்ளைவத்தை தர்மராசா வீதி பெண்கள் ஆய்வு கல்வி ஆய்வு நிலையத்தில் நடைபெற்றது.

இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கிய பேரவை மன்றத்தின் ஏற்பாட்டில் நடைபெற்ற இந் நிகழ்வில் இச் சிறுகதைத் தொகுதியின் “உருவமும் உள்ளடக்கமும்” என்ற பொருளில் வசந்தி தயாரானும் “மொழிவளமும் ஆளுமையும்” என்ற தலைப்பில் பவானி முருகந்தனும், “கலை உக்திகளும் சொல்லும் பாங்கும்” என்ற தலைப்பில் தியத்தலாவ எச். எப். நிஸ்னாவும், “பாத்திரப் படைப்பு” என்ற தலைப்பில் லெனின் மதிவாணமும் ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தினர்.

திருமதி ராணி சீதரனின் “நிலவும் சுடும்”

திருமதி ராணி சீதரனின் “நிலவும் சுடும்” சிறுகதைத்தொகுதி அறிமுக விழா 10.04.2011 மாலை 4.00 மணிக்கு மட்டக்களப்பு மகாஜனக் கல்லூரி மண்டபத்தில் “செங்கதிர்” ஆசிரியர் செங்கதிரோன் த. கோபாலகிருஷ்ணன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

பிரதம அதிதியாக கிழக்கு பல்கலைக்கழக மொழித்துறைப் பேராசிரியர் திருமதி சித்திரலேகா மொளனகுருவும், சிறப்பு அதிதியாக மட்டக்களப்பு மகாஜனக் கல்லூரி அதிபர் திருமதி இராஜகுமாரி கனகசிங்கமும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

தமிழ்மொழி வாழ்த்தினை ஆசிரியர் க. வரதராஜன் பாட வரவேற்புரையை 'செங்கதிர்' துணையாசிரியர், அன்பழகன் குருஸ், நிகழ்த்தினார். வடகிழக்கு மாகாண முன்னாள் கலாசார பணிப்பாளர் செ. எதிர்மனசிங்கம் வாழ்த்துரை வழங்கினார்.

சிறுகதைத் தொகுதியின் அறிமுக உரையை மூத்த எழுத்தாளர் இரா. நாகலிங்கம் (அன்புமணி) நூல்நயவுரையை உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர் எம். ஏ. உசானார் நிகழ்த்தி நூலிற்கு வலிமை சேர்த்தனர்.

ஆய்வுரையை கிழக்கு பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறை பதில் தலைவர் செ. யோகராசா நிகழ்த்தினார் சிறுகதைத்தொகுப்பின் முதற்பிரதியை சண்முகாஸ் தொழில் அதிபர் பெற்று சிறப்பு செய்தார். தொகுப்புரையையும், நன்றியுரையையும் நூலாசிரியர் திருமதி ராணி சீதரன் நிகழ்த்த, நிகழ்வினை மிக சிறப்பாக செல்வி கீர்த்தனி சீதரன் தொகுத்து வழங்கி சபையாரை மகிழ்வித்தார்.

பிரபல பொருளாதார ஆசிரியர் ஸ்ரீராம் எழுதிய நூல் வெளியீடு

பிரபல பொருளாதார ஆசிரியர் எஸ். ஸ்ரீராம் எழுதிய “பொருளாதாரமொன்றின் அறிமுகம்” நூல் வெளியீடும் பாடசாலைகளுக்கு இலவசநூல் விநியோகமும், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா தலைமையில் 10.04.2011. அன்று மாலை நடைபெற்றது.

இந் நிகழ்விற்கு பிரதம அதிதியாக பாரம்பரிய கைத்தொழில் மற்றும் சிறுகதைத்தொழில் அபிவிருத்தி அமைச்சின் செயலாளர் வே. சிவஞானசோதி கலந்து சிறப்பித்தார். கௌரவ அதிதியாக க. த. ராஜரட்ணம், யு.ஈ. தமீம், கொழும்பு சைவமங்கையார் கழக அதிபர் திருமதி பத்மா கஜேந்திரதாஸ் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

பேராதனை பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை (இந்து பண்பாடு) பேராசிரியர் இரா.வை. கனகரத்தினம் வாழ்த்துரையை வழங்க நூலாய்வினை கொழும்பு பல்கலைக்கழக பொருளியற்றுறை சிரேஸ்ட் விநியோகரையாளர் கலாநிதி ந. ரவிந்திரகுமார் நிகழ்த்தினார். கொழும்பு பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர் எஸ். கே. கலாசாரன் கருத்துரைத்தார்.

முதற்பிரதியை ஹட்டன் நஷனல் வங்கி சிரேஸ்ட் முகாமையாளர் ச. இராக பெற்று சிறப்பு செய்தார்.

நாட்டின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலுமிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சுமார் 138 நூலகங்களுக்கும், பாடசாலைகளுக்கு இலவசமாக “பொருளாதாரமொன்றின் அறிமுகம்” நூல்கள் வழங்கப்பட்டன.

அற்றைத்திங்கள்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் மாதந்தோறும் பெளர்ணமி தினத்தில் நடத்தும் “அற்றைத்திங்களில்” தகைசான்ற ஆளுமை படைத்தோர் தாங்கள் பிறந்து வளர்ந்த பண்பாட்டுச் சூழல், தொடக்ககால தொழில் முயற்சிகள் வாழ்வின் வெற்றிக்கு துணை நின்றோர். உரமிட்டோர், பட்ட இடர்கள் போன்ற அனுபவங்களை பகிந்து கொள்வதேயாகும் அந்த வகையில் ஏப்ரல் மாத நிகழ்வு (17.04.2011) சங்கத்தலைவர் மு. கதிர்காமநாதன் தலைமையில் “அற்றைத்திங்களில்” இலங்கை ஒலிபரப்பு கூட்டுத்தாபன முன்னாள் பிரதிப் பணிப்பாளர் நாயகமும், இந்நாள் ஆலோசகருமான புகழ்பூத்த நிர்வாகியுமான வீ.ஏ. திருஞானசுந்தரம் கலந்து சிறப்பித்தார்.

விஸ்வசேது இலக்கியபாலத்தில் ஒன்பது நூல்கள் வெளியீட்டுவிழாவும், எழுத்தாளர் கௌரவிப்பும்

இலங்கையில் உள்ள பாடசாலைகளுக்கும் நூலகங்களுக்கும் இலவசமாக நூல்கள் வழங்குதலைக்கருத்திற் கொண்டு நிறுவப்பட்ட 'விஸ்வ சேது இலக்கியபாலத்தின் முதலாவது ஒன்பது நூல்களின் அறிமுகவிழாவும், வெளியீட்டுவிழாவும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா தலைமையில் நடைபெற்றது.

பிரதமவிருந்தினராக 'மல்லிகை' ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவும், சிறப்பு விருந்தினராக 'ஞானம்' ஆசிரியர் மருத்துவ கலாநிதி ஞானசேகரனும், சிறப்புப் பேச்சாளராக கொழும்பு ஆசிரியர் அந்தனி ஜீவாவும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

இவ்விழாவினை தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் எஸ். தில்லைநாதன், கொடகே புத்தக நிறுவன அதிபர் ஸ்ரீசுமனகோடகே, திருமதி பத்மாசோமகாந்தன், திருமதி. கோகிலா மகேந்திரன், திருமதி. வசந்தி தயாபரன், செங்கதிரோன். த. கோபாலகிருஷ்ணன் மற்றும் பலர் குத்துவிளங்கேற்றி ஆரம்பித்து வைத்தனர். தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தினை செல்வர்கள் ஆரூரன் நிருத்தாசரன், அரிகர நிருத்தாசரன் ஆகியோர் பாட, வரவேற்புரையை விஸ்வசேது இலக்கியபாலம் ஸ்தாபகர் வி. ஜீவகுமாரன் நிகழ்த்தினார். இலங்கை தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பங்களிப்பு செய்த மூத்த இலக்கிய வாதிகளான 'சிற்பி' சிவசரவணபவன் மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா, அன்புமணி, தெளிவத்தை ஜோசப் கே. எஸ். சிவகுமாரன், திருமதி. அன்னலட்சுமி இராஜதுரை ஆகியோர் விருதும், பரிசும் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். கௌரவம் பெற்றவர்கள் சார்பில் சிற்பி சிவசரவணன், திருமதி. அன்னலட்சுமி இராஜதுரை ஆகியோர் ஏற்புரை நிகழ்த்தினார்கள்.

தூபாயில் மானா மக்கீன் கௌரவம்

தூபாயில் இயங்கும் பன்னாட்டு இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தார் பன்னூலாசிரியர், தமிழ்ப்பணி மானா மக்கீன் - இந்திய இலங்கைத் தொடர்புகள் பற்றிய பல ஆய்வு நூல்களைப் படைத்தமையைக் கௌரவிக்க அங்கு நடத்திய விழாவில் பன்னாட்டு நிறுவனமான ஈ.ஈ.ஏ. முதல்வர், புரவலர் ஸெய்யத் எம். சலாஜுத்தீன் பூச்செண்டு வழங்கி வாழ்த்துகிறார். அருகில் கவிவேந்தர் மு. மேத்தா காணப்படுகிறார்.

உலகளாவிய ரீதியில் செயல்படும் 'வில்வச்சேது இலக்கியப் பாலத்தின் முதலாவது ஒன்பது நூல்களின் அறிமுகவிழாவும், வெளியீட்டுவிழாவும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராஜா தலைமையில் நடைபெற்ற போது ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு பல்வேறு துறைகளில் பங்களிப்பு செய்து வரும், மூத்த எழுத்தாளர்கள் விருதும், பரிசும், வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டனர். படத்தில்- கே. எஸ். சிவகுமாரன், திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை, வீ. ஜீவகுமாரன், பேராசிரியர் சபா. ஜெயராஜா, தெளிவத்தை ஜோசப், டொமினிக் ஜீவா, சிற்பி சிவ சரவணபவன், அன்புமணி ஆகியோரைக் காணலாம்.

கலாபூஷணம் கவிஞர் துரையாசிள் எட்டு ஆக்கங்கள், (ஐந்து சிறுவர் கதைகளும், மூன்று இறுவட்டுகளும்) அறிமுகவிழா 27.03.2011 கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் தலைமையில் நடைபெற்ற போது முதற்பிரிதினியை சமூகஜோதி, ச. இலகுபிள்ளை பேராசிரியர். சிதில்லைநாதனிடம் பெற்றுக்கொள்வதையும், அருகில் கவிஞர் துரையாசிள் நிற்பதையும் படங்களில் காணலாம்.

நாவலாசிரியர் வவுனியூர் இரா. உதயணனுக்கு (இலண்டன் இரா. உதயணன்) கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற பாராட்டு நிகழ்வில் "இலக்கிய புரவலர்" ஹாசிம் உமர் பொன்னாடை போர்த்தி கௌரவம் செய்வதையும், அருகில் மொறிலியல் நாட்டுக்கான இலங்கை தூதுவர் கௌரவ தெ. ஈஸ்வரனும் காணப்படுகிறார்.

மன்னார் அமுதனின் "அக்குரோணி" கவிதைகள் நூல் வெளியீட்டு விழா (03.04.2011) கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்றபோது தலைமை வகித்த மருத்துவ கலாநிதி எம். கே. முருகானந்தம் அவர்களுக்கு வீரகேசரி வார வெளியீடுகளின் பிரதம பொறுப்பாசிரியர் வீ. தேவராஜ், 'இலக்கிய புரவலர்' ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் கவிதை நூலை வழங்குவதையும் அருகில் மன்னார் அமுதனையும் படத்தில் காணலாம்.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

உயர்ந்த அறிவு கல்வி கல்வி

நூற்றாண்டுவிழாக் கண்ட கல்லூரி

ஆறுமுகநாவலரின் கல்விப்பணிகளுள் ஒன்றாக சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலைகளை நிறுவும் முயற்சியும் அமைந்தது. அதன் விளைவாக யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி, சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரி, கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி, காரைநகர் இந்துக்கல்லூரி, வட்டுக்கோட்டை இந்துக்கல்லூரி, உருப்பிராய் இந்துக்கல்லூரி என பல சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் தோற்றம் பெற்றன. அவற்றுள் உருப்பிராய் இந்துக்கல்லூரி 1911 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் மூன்றாம் திகதி நிறுவப்பட்டது. இக்கல்லூரியின் தாபகராக வைத்தியகலாநிதி வை வல்லிபரம் விளங்குகிறார். இவர் சவாபிநாதன், நாகலிங்கம் ஆகியோரின் துணையுடன் வீடுவீடாகச் சென்று பத்துப் பிள்ளைகளைச் சேர்த்து உருப்பிராயில் சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலையைத் தொடங்கினார். ஆரம்பத்தில் புகையிலைக் கொட்டில் ஒன்றில் வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர், உருப்பிராய்க்குப் புகழ் ஏற்படுத்திய ஊந்துலிங்கங்கள் பிறந்த வீட்டின் விற்றாந்தையில் சில காலம் வகுப்புகள் இடம் பெற்றன. இந்நிலையில், உருப்பிராயில் நிலப்பிரபுகாவும், செல்வந்தராகவும் விளங்கிய சின்னத்தம்பி வேலுப்பிள்ளை, தனது 10 பரப்புக் காணியை இலவசமாக இப்பாடசாலைக்கு வழங்கினார். உருப்பிராய் இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலை என்ற பெயருடன் விளங்கிய இப்பாடசாலை, 1932 ஆம் ஆண்டில் உருப்பிராய் இந்துக் கல்லூரி என்ற பெயரைப் பெற்றது. இக்கல்லூரி வை சின்னையா முதல் இன்றைய அதிபர் அ. சல்வராதன் வரை பல புகழ்ப்பூத்த அதிபர்களைக் கொண்டுள்ளது. சிறந்த அர்ப்பணிப்பு உணர்வு கொண்ட ஆசிரியர்களையும் உள்ளடக்கி வளர்ந்துவந்துள்ளது. காலத்துக்குக் காலம் பல்வேறு துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கும் பல மாணவர்களையும் இக்கல்லூரி உற்பத்தி செய்துள்ளது.

ஒரு கல்லூரியின் பலம், அதன் அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் ஆகியோர்களோடு அதன் பழைய மாணவர்களிலும் தங்கியுள்ளது. உருப்பிராய் இந்துக்கல்லூரி பல்கலைக்கழக கல்வியாளர்கள், ஆசிரியர்கள், எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், வைத்தியர்கள், பொறியியலாளர்கள் அரச சேவையாளர்கள், விளையாட்டு வீரர்கள், தொழில் அதிபர்கள் எனப் பல திறத்தோரையும் உருவாக்கியுள்ளது.

இக்கல்லூரி தனது நூற்றாண்டு விழாவினை இவ்வாண்டு (2011) ஏப்ரல் மாதம் கொண்டாடியது. இதன் பழைய மாணவரும், லண்டனில் தொழில் அதிபராக விளங்குபவருமாகிய க. தாம்புலசிங்கம் இரண்டு கோடி ரூபாயில் ஓர் அழகான இரண்டு மாடிக் கட்டடத்தை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளார். அதன் ஸ்லோபாடிபிளிக் அழகான, விசாலமான கவாழர்வமான மண்டபம் அமைந்துள்ளது. இலங்கைப் பாடசாலைகளில் (கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியைத் தவிர) இத்தகையதொரு மண்டபத்தைக் காண்பது அரிது. இதன் உள்ளும் புறமும் எவரையும் கவரக் கூடியன, இத்தகைய அழகான கட்டிடத்தை அமைத்து வழங்கிய உருப்பிராய் இந்துக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர் க. தாம்புலசிங்கத்தை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும்.

இலங்கையின் பிரபல எழுத்தாளர்களான தேவன் யாழ்ப்பாணம் (இ. மகாதேவா) ஏரி. பொன்னுத்தையர் ஆகியோர் இக்கல்லூரியில் ஆசிரியர்களாக இருந்துள்ளனர். 1944 முதல் 1956 வரை இக்கல்லூரியின் அதிபராக இருந்த என். பூநிவாசனும் ஓர் எழுத்தாளர். இதே போன்று இக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய வ. மகாலிங்கம் அவர்களும் எழுத்துத்துறை ஈடுபாடு கொண்டவரே.

உருப்பிராய் இந்துக்கல்லூரியில் கற்ற இருவர் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களாக விளங்கியுள்ளனர். பேராசிரியர் வீ. கே. கணேசலிங்கமும், நானும் உருப்பிராய் இந்துக்கல்லூரியின் உற்பத்திகளே, அது போன்று, இலக்கியத்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஞானம் ஆசிரியர் திரு. ஞானசேகரனும் நானும் இக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள், அவர் 1953 முதல் 1962 வரை இக்கல்லூரியில் படித்தார். நான் 1961 முதல் 1969 வரை படித்தேன். ஞானசேகரன் அவர்கள் எனக்கு மூத்த மாணவராக இக் கல்லூரியில் படித்த காலத்தில் கலை இலக்கிய ஈடுபாடு கொண்ட மாணவராகத் திகழ்ந்துள்ளார். அவரைச் சிறுகதை நாவல் ஆசிரியராகக் காண்பதற்கு முன் நாடக ஆசிரியராகவும் நடிக்கராகவும், இயக்குநராகவும் இக்கல்லூரியில் கண்டிருக்கிறேன். நான் படித்த காலத்தில் அவர் எழுதி, இயக்கி, நடித்த பொலிடோல் பொன்னர் என்ற நாடகத்தை நான் பார்த்திருக்கிறேன். கவையான நகைச்சுவை நாடகமாக அது விளங்கியது. பொன்னர் என்ற கதாநாயகம் பாத்திரத்தில் நடித்த அவர் 'ஓசியெண்டால் பொன்னன் பொலிடோலும் குடிப்பான்' என்று எழுதிய வசனம் இன்னும் என் நினைவில் உள்ளது. அந்த நாடகத்தில் அபாரமாக அவர் நடித்தார். சபையோர் அனைவரும் ஏகோபித்த பாராட்டுதலை அந்நாடகம் பெற்றது. தி. ஞானசேகரன் நாடக ஆசிரியராகத் தனது எழுத்துலக வாழ்வைத் தொடங்கி, காலப்போக்கில் சிறுகதை, நாவல் ஆசிரியராகப் பரிணாமம் பெற்றுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விடயமாகும். இலங்கையின் சிறந்த எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரை ஈன்றெடுத்த பெரும் பாக்கியத்தை உருப்பிராய் இந்துக்கல்லூரி பெற்றுள்ளது.

எனது எழுத்துலக வாழ்விலும் நல்லதொரு அடித்தளத்தை இக்கல்லூரியே எனக்கு ஏற்படுத்தியது. உருப்பிராய் இந்துக்கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே எனது பாடையின் பரிசு என்ற நாவல் இங்கு வெளியிடப்பட்டது. எனது முதல் சிறுகதையை மல்லிகையில் எழுதியதும் இக்கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த போதுதான். நான் அன்பின்போரல், ஒரே இரத்தம், நால்வில் ஒருவர், நெஞ்சே கேள் போன்ற நாடகங்களை எழுதி, இயக்கி, நடித்து மேடை யெற்றியதும் இக்கல்லூரியின் படித்த காலத்திலேயே. உருப்பிராய் இந்துக்கல்லூரியில் எனது நாடக ஈடுபாட்டுக்கு ஆதர்சமாக விளங்கியவர் தி. ஞானசேகரனே, அவரது நாடகத்தைப் பார்த்தபோது, எனக்கும் நாடகத்துறையில் ஈடுபடவேண்டும் என்ற ஆர்வம் பிறந்தது. என்னை ஒரு கவிஞனாக்கியதும், விமர்சகன் ஆக்கியதும் கூட இக்கல்லூரியேதான். உருப்பிராய் இந்துக்கல்லூரியில் அடித்தளமிட்ட எனது எழுத்து ஆர்வம், பல்கலைக்கழக வாழ்விலும் தொடர்ந்தது.

எனது காலத்தில் ஒரு சிறந்த இலக்கியச் சூழல் இக்கல்லூரியில் காணப்பட்டது. அக்காலத்தில் இக்கல்லூரியின் அதிபராக விளங்கியவர், கம்னியூஸ்ட் அ. வைத்தியலிங்கம். அவர் எழுத்துத்துறை ஈடுபாடு கொண்ட எனக்கு ஊக்கம் தந்தார். எனது நாவலைக் கல்லூரியிலே வெளியிட அனுமதி அளித்துப் பாராட்டினார். இக்கல்லூரியில் கற்பித்த ஆசிரியர்களும் அவ்வாறே அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் கல்வியையும் தந்து, கலை இலக்கிய முயற்சிகளுக்கும் ஊக்கம் அளித்தார்.

இவை போன்று, விளையாட்டுத் துறையிலும் இக்கல்லூரி மேலாங்கியிருந்தது. ஒரு காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் உதைபந்தாட்டம் என்றால், அது உருப்பிராய் இந்துக்கல்லூரியிலேயே என்ற நிலை இருந்தது.

இடையிலே சில காலம் போர்ச்சூழல் காரணமாகத் தனது பொலிவைச் சற்று இழந்திருந்த இக்கல்லூரி, மீண்டும் புதுப்பொலிவுடன் வளரத்தொடங்கியுள்ளது. கல்வி, விளையாட்டு, கலை, தகவல் தொழிநுட்பம் போன்ற பல துறைகளிலும் இக்கல்லூரி தலைநிமிரத் தொடங்கியுள்ளது. நூறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்த உருப்பிராய் இந்துக்கல்லூரி இன்னும் பல நூறு ஆண்டுகள் உயர்ந்து, சிறந்து வளர்ந்தோங்க வாழ்த்துகிறேன்.

அழகான கோலங்கள்

61-ன்னைப் பொறுத்தவரையில், நேத்தரா ரீ.வி யில் அதன் செய்திகளைத் தவிர, மற்றைய நிகழ்ச்சிகள் பரவாயில்லை எனக்கு என்னவோ, இனிய தமிழ்ச் சொற்கள் இருக்கக்கூடியதாக, பெரும்பான்மைபினரிடம் நல்ல பெயர் வாங்கவேண்டும் என்பதையே இலட்சியமாகக் கொண்ட நமது ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனத் தமிழ்ப்பிரிவு நிர்வாகிகள் இப்படியொரு வடமொழிப் பெயரைவைத்துத் தொலைத்து விட்டார்கள்.

நேத்ராவில் நான் ரசித்துப் பார்க்கும் நிகழ்ச்சிகளுள் ஒன்று சனிக்கிழமைதோறும் இரவு எட்டு மணி முதல் ஒன்பது மணி வரை ஒளிபரப்பாகும் அழியாத கோலங்கள் என்பதாகும். அந் நிகழ்ச்சியை அழகாகத் தொகுத்து வழங்குகிறார் எழுத்தாளர் உமா வரதராசன். ஆரம்பக்காலத்தில் அவர் வழங்கிய விடயங்கள் சிறப்பாக இருந்த போதிலும், வழங்கும் முறை கலைத்துவாயாக அமையவில்லை. காலப்போக்கில் அந்தக்குறை அவரைவிட்டு நீங்கிவிட்டது. பின்னர், வழங்கும் விடயங்களோடு வழங்கும் முறையும் சிறப்பாக அமையத் தொடங்கியது.

உமா வரதராசன் அழியாத கோலங்கள் நிகழ்ச்சியில், ஒளிபரப்பாகும் திரைப்பட பாடல்களுக்கான விளக்கங்களைத் தரும்போது, அவை குறிப்பிட்ட பாடல்களுக்கான விளக்கங்களாக மாத்திரமின்றி, அவை இடம்பெறும் திரைப்படங்களின் கதையம்சம் உட்பட, அவற்றில் நடிக்கும் நடிகர் நடிகையரின், இயக்குநரின் இயல்புகள், குறிப்பிட்ட திரைப்படங்களின் பின்னணி எனப் பல விடயங்களையும் உள்ளடக்கியதாக வழங்குகிறார். இவ்வாறு அவர் வழங்குவது சுவாரசியமகவும், அழகாகவும் உள்ளது.

ஒரு முறை எம்.ஜி.ஆர் நடித்த பாடல் ஒன்றுக்கு விளக்கம் அளித்தபோது இந்தியா விலேயே கைகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்திய நடிகர் அவரே என்று குறிப்பிட்டார். எம்.ஜி.ஆர் நடித்த ஒரு திரைப்படத்தின் பாடல் காட்சியில் அவரது கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக இயக்குநர் ஒரு பெட்டியைக் கையில் கொடுத்தபோதும், அவர் அதனையும் கையில் உயரத் தூக்கியடி நடித்தமை பற்றியும் அவர் நிகழ்ச்சியில் தெரிவித்தார். ஒளிபரப்பாகும் பாடலோடு உமா வரதராசனின் விளக்கங்களும் சிறப்பாக அமைந்து, அழியாத கோலங்கள் நிகழ்ச்சிக்கு மெருகூட்டுகின்றன.

அண்மைக்காலத்தில் அந்த நிகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து பார்க்கமுடியாதபடி, விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்பத் தமிழ்ச் சனல்தான் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமா? இந்த நிலை தொடர்ந்து கொண்டே போகின்றது. தட்டிக்கேட்க யாரும் இல்லையா?

வெறும் வயிற்றுப்பிழைப்புக்காக...

இலங்கை வானொலி தமிழ்ச்சேவை ஒருகாலத்தில் சிறப்பும், செல்வாக்கும் மிக்கதாக விளங்கியது. சிறந்த ஒலிபரப்பாளர்களைக் கொண்டதாக அது வளர்ந்துள்ளது. ஆனால், அண்மைக்காலமாக அதன் தரம் தாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. முன்னர், இலங்கை வானொலிச் செய்திகள் மாத்திரம்தான் எரிச்சலைத் தந்துகொண்டிருந்தன. ஆனால், இப்போது அது வழங்கும் பிற நிகழ்ச்சிகளும் எரிச்சலைத் தருகின்றன. காலையில் ஒலிபரப்பாகும் நிகழ்ச்சிகளில் பத்திரிகைச் செய்திகள் பற்றிய நிகழ்ச்சியும், அதிர்வுகள் நிகழ்ச்சியும் அருவருப்பையும், எரிச்சலையும் தருகின்றன.

அதிர்வுகள் நிகழ்ச்சி பற்றி முன்னரும் எழுதியிருக்கிறேன். தமிழ்க்களின் நியாயமான சிந்தனைகளை, அரசியல் அபிலாசைகளைக் கொச்சைப்படுத்துவதற்கென்றே திட்டமிட்டு அந்த நிகழ்ச்சி நடத்தப்பட்டு வருகின்றது என்பது பலருக்கும் தெரிந்த ரகசியம். தமது மனச்சாட்சியை விற்று சொந்த இலாபம் கருதி அரசியல் நடத்தும் சில தமிழ் அரசியல்வாதிகளுக்குத் தாம் எந்த வகையிலும் சளைத்தவர்கள் அல்லர் என்பதைக் காட்டுவதைப் போல நமது இலங்கை வானொலி தமிழ் அறிவிப்பாளர்கள் சிலர் நடந்துகொள்கின்றனர். அவர்களுள் முதன்மை வகிப்பவர் ஒரு மூத்த அறிவிப்பாளர். அவர் பற்றி ஏற்கனவே எழுதியிருக்கிறேன். அவர் அதிர்வுகள் நிகழ்ச்சியொன்றில், தாம் பொதுநல நோக்கோடுதான் அந்த நிகழ்ச்சியை நடத்துவதாகவும், சுயநலநோக்கு எதுவும் தமக்கு இல்லையென்றும் குறிப்பிட்டார். ஆனால், அவரது கூற்று ஏற்கத்தக்கது அல்ல என்பதை, அவர் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியின் போதும் நிரூபித்து வருகின்றார். அந்த நிகழ்ச்சியில் பிற அறிவிப்பாளர்களுக்கு அதிக இடம் கொடுக்காது, தாமே முதன்மை வகித்து நடத்துவதன் மர்மம் என்னவென்று தெரியவில்லை. அந்த நிகழ்ச்சியில் சில நேயர்கள் துணிச்சலாகத் தமது நியாயமான கருத்துக்களைத் தெரிவித்து, அந்த மூத்த அறிவிப்பாளரைச் சங்கடத்தில் ஆழ்த்துவதும் உண்டு.

பத்திரிகை செய்திகளை வாசிக்கும் நிகழ்ச்சியிலும் அந்த மூத்த அறிவிப்பாளர் அவ்வாறே செயற்படுகிறார். ஒப்புக்காகச் சகல தமிழ்ப் பத்திரிகைச் செய்திகளையும் வாசிப்பது போலக் காட்டிக்கொண்டாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட தமிழ்ப் பத்திரிகைச் செய்திகளுக்கும், அதில் இடம்பெறும் கேலிச் சித்திரத்துக்கும் மட்டும்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றார். அந்தப் பத்திரிகைச் செய்திகளைப் பற்றியும், கேலிச்சித்திரம் பற்றியும் குறிப்பிடும்போது, அகமகிழ்ந்து சிரித்து, யாருக்கோ வக்காலத்து வாங்கித் தமது விசுவாசத்தை ஆர்ப்பாட்டமாக வெளிப்படுத்துகின்றார். அத்தகைய வேளைகளில், தாம் ஓர் அறிவிப்பாளர் என்பதை வசதியாக மறந்து, அச்சொட்டாகி ஓர் அரசியல்வாதியைப் போலவே நடந்துகொள்கிறார்.

நல்ல குரல்வளமும், திறமையும் கொண்ட இந்த மூத்த அறிவிப்பாளர், தமதும், இலங்கை வானொலியினதும் தரத்தைத் தாழ்த்துவதென்றே சூதும் எடுத்தவரைப்போல நடந்துகொள்கிறார். வயிற்றுப்பிழைப்புக்காக மனச்சாட்சியை விற்று இவ்வாறு நடந்துகொள்கிறார் அந்த மூத்த அறிவிப்பாளர். மகாகவி பாரதி கூறுவது போன்று, "நாயும் பிழைக்கும் இந்தப் பிழைப்பு."

உரசுத் தீர்வு

மகிழ்ச்சியென்றால் அப்படியொரு மகிழ்ச்சி ஆமாம். மின்னஞ்சலில் ஞானம் வந்தது பற்றித்தான் சொல்கிறேன். எனக்குமட்டுமல்ல. இரண்டாயிரம் பேருக்கு மேல் சிந்திரை மாத ஞானத்தை மின்னஞ்சலில் பெற்றிருக்கிறார்களென்றால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது தெரியுமா ? உங்களுக்கு அது புரியாதுதான். இந்த நவீன உலகில் இது என்ன புதுமை என்றுதான் கேட்பீர்கள். ஞானம் வருமா? மல்லிகை வருமா? கப்பல் எப்போது கடிதங்களுடன் வரும்? ஏன்றெல்லாம் எதிர் பார்த்துக் காத்திருந்த எம் போன்றவர்களுக்குத்தான் இந்த ஆனந்தம் புரியும்.

ஞானத்தின் பரம்பலுக்குக் காரணமான திரு. ஜீவகுமாரன் வாழ்க! ஞானம் வளர்க! பார்த்தீர்களா ஞானத்தை உருவாக்கும் தங்களை மறந்துவிட்டேன்! இது தான் உலகம்.

- சி. யோகேஸ்வரி

◆◆◆
ஞானம் ஏப்ரல் இதழை மின்னஞ்சல் மூலம் சற்று முன்னர் பெற்றுக் கொண்டேன் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. தொழில் நிமித்தமாக கடந்த 2 மாதமாக பாகிஸ்தானில் இருக்கிறேன். ஞானம் கிடைத்ததில் மட்டில்லா மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. தயவு செய்து தொடர்ந்து மின்னஞ்சல் மூலம் அனுப்புங்கள்.

இவ்வருடத் தொடக்கத்திலிருந்து ஆண்டுச்சந்தா அதிகரித்துள்ளதாக பார்த்தேன். எனது சந்தா இவ்வருட நடுப்பகுதியில்தான் முடிகின்றதென நினைக்கிறேன். இது பற்றி அறியத்தந்தால் அடுத்தமாதம் கொழும்பு வருகையில் நேரில் வந்து புதுப்பித்துக் கொள்கிறேன். தற்போதைக்கு இங்கு எழுத்தாளர் மாநாட்டுப் பிரசாரங்கள்தான் கைகொடுக்கின்றன. சிறுகதைத் தொகுதி "முகங்கள்" இதிலுள்ள அத்தனை கதைகளும் ஒவ்வொரு வித்தியாசமான வரலாறுகளைச் சொல்கின்றன.

- நியாஸ் ஏ. ஸமத்

◆◆◆
"படித்ததும் கேட்டதும்" என்ற மகுடத்தில் திறனாய்வாளர் கே. விஜயன் ஞானம் சஞ்சிகையில் தனக்கே உரிய தனித்துவமான கவையான நடையில் தொடர்ந்து எழுதி, ஞானத்தைக் கனதியாக்கி வருகின்றார். பாராட்டுக்கள்!

கடந்த மாதம் (11.03.2011) கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய "குறுங்கதையும் நானும்" என்ற இலக்கியக்களம் நிகழ்வு பற்றிய இரசனைக் குறிப்புக்களை விஜயன் பதிவு செய்தமைக்கு நான் மனமார்ந்த நன்றியை நவில்கின்றேன்.

ஆனால், குறுங்கதைக்குப் பரிசு எனக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை என நான் ஆதங்கப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டது உண்மைக்கு மாறானதும்; அதேவேளை அது என்னைக் கொச்சைப்படுத்துவதாகவும் உணருகின்றேன்.

"இலங்கையில் குறுங்கதையின் காலதேவை சரியாக உணரப்படவில்லை; மதிப்பீட்டு அமைப்புகள் குறுங்கதைகளைக் கணக்கெடுப்பதில்லை; இலக்கியவித்தகர் குறுங்கதைகளைக் குறிப்பிடுவதில்லை". என்று மாத்திரமே நான் குறிப்பிட்டேன் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

- வேல் அமுதன்

◆◆◆
நான் இந்த மாத இதழை படித்தேன், மிக அருமையாக இருந்தது அதில் திரு. பிரகலாத ஆனந்த் என்பவர் எழுதின துரிதமான மாற்றங்கள் என்ற கட்டுரையை படித்தேன் மிக அருமையாக குழந்தைகளுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் உள்ள இடைவெளி எவ்வளவு தூரம் உள்ளது என்பதையும் கணனியும் வலைப்பதிவுகளும் எவ்வாறு எதிர் காலங்களில் நூலகங்களில் இடம் பிடிக்கும் என்பதையும் தொழில்கள் எல்லாம் இந்திரமயமாகப்பட்டுள்ளது. இனிமேல் தொழிலாளர்கள் அடிச்சுவடு இல்லாமல்போகும் என்ற ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தி உள்ளார். அதுமட்டும் இல்லாமல் தொலைக்காட்சி, வானொலி, ஆகிய சாதனங்களும் தன்னிச்சையாக செயல்படுகின்றது. என்ற கருத்தையும் சொல்லி உள்ளார். எல்லாம் மாறிவிட்டது, மாறிவிட்டது என்று ஆதங்கப்படுகின்றார். இதற்கு எந்த இடத்திலாவது, அந்த மாற்றத்திற்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற ஆலோசனையை அவர் கூறவில்லை ஒரு புறம் விஞ்ஞான வளர்ச்சி, ஒரு புறம் தொழில் புரட்சி, மறுபுறம் விவசாய புரட்சி, ஒரு புறம் ஊடகங்கள் வளர்ச்சி இவை எல்லாம் ஒரு நாட்டிற்கு மிக அவசியம்தான். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நாம் தெருவிலே அநாதைகளாக விட்டுள்ளோம், இது உலகம் அறிந்த உண்மை ஆகும். இந்த நிலையில் நம்மளுடைய பாரம்பரியம் அடிச்சுவடு எக்காரணம் கொண்டும் மாறக்கூடாது. அதே சமயம் மாற்றத்தையும் எதிர்நோக்கும் ஆற்றல் வேண்டும், இதற்குள்ள வழிமுறைகளை ஆராய்ந்து நாம் பதிவு செய்ய வேண்டும், அப்பொழுதுதான் அதை படிக்கும் இளைய தலைமுறைகள் புதிய மாற்றத்தை அடிச்சுவடு மறையாமல் பின்பற்ற முடியும். இளைய தலைமுறைகள்தான் எதிர்காலத்தை உருவாக்கும் சிற்பிகள், இந்த சூழ்நிலையில் மாற்றம் மாற்றம் என்று சிந்திப்பதைவிட அதை எதிர் நோக்கும் வழியை ஆராய்வது மிக முக்கியமாகும், இழுந்ததை எண்ணி வருத்தப்படுவதை விட இனிமேல் என்ன செய்ய வேண்டும் அவர்களுக்கு என்ன வழிகளை காட்ட வேண்டும் என்றே நம் எழுத்துக்கள் இருக்கவேண்டும் என்பதே என் கருத்தாகும்.

- மா. அ. சுந்தரராஜன், தமிழ்நாடு

◆◆◆
முதற்கண் உங்களுக்கும், ஞானம் பத்திரிகை சார்ந்தவர்களுக்கும் எனது சித்திரை பத்தாண்டு நல் வாழ்த்துக்களை அறியத் தருகிறேன்.

ஞானம் 131ம் இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கத்தைப் படித்தேன். பதினைந்தாவது அகவையில் காலடி பதிக்கும் "தினக்குரல்"

தினசரிக்கு நல்லதொரு விபர்சனத்தை தந்துள்ளார். டீன் ஏஜ் பருவத்திலுள்ள தினக்குரல் முதிய பருவத்திலுள்ள சில பத்திரிகைகளை விடவும் தரமாக உள்ளது. அறிமுகமில்லாத புதுமுகங்களுக்கு விஷேடமாக கலை இலக்கியவாதிகளுக்கு களமமைக்கிறது. புது புத்தக மதிப்புரைகளுக்கு முக்கியத்துவமளிக்கின்றது. இதில் பாடுபாடின்றி விமர்சிப்பது அதன் தனித் தன்மையைக் காட்டுகின்றது. தொடர்ந்து மன ஆரோக்கியத்துடன் நடுநிலை தொடர வாழ்த்துகிறேன்.

ஓசையில்லா ஓசையில் தொழில் வாய்ப்பு பெற்று மத்திய கிழக்குச் சென்ற தமிழ் பேசுவோர் இணைந்து இலங்கையர் களாள்- மாணா மக்கீன் நூர்ஜஹான் மர்கூக் ஆகியோர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட விருதுகள் செந்தமிழுக்கு கொடுத்த கௌரவமாகக் காண்கிறேன், அங்கே நடந்த நிகழ்ச்சிகளை கட்டுரையாக மாணா மக்கீன் அவர்கள் வடிப்பாராளால் விளிவான விளக்கம் எல்லாருக்கும் கிடைக்கும் செய்வாரா.

படித்ததும் கேட்டதும் பகுதியில் குறுங்கதைகளைப் பற்றிய ஆதங்கம் வரவேற்க தக்கது. கே.விஜயனின் முல்லாவின் குறுங்கதை சிந்திக்க தூண்டுகிறது. வேல் அமுதனின் குறுங்கதையும் நன்றாக இருந்தது.

தூசிதமான மாற்றங்கள் ஒரு பக்க கட்டுரை யென்றாலும் தரமான ஆக்கம் எதிர்கால மாற்றங்கள் எப்படியிருக்குமோ சித்தனைக்கு விருந்து கட்டுரையாளருக்கு எனது பாராட்டுகள், தீர்க்க தரிசனம்.

- எம்.பி.எம். நிஸ்வான், பாணந்துறை

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு-2011

மார்ச் 2011 ஞானம் சஞ்சிகையில் நீங்கள் பிரசுரித்த எனது "இலங்கைத் தமிழ் நாடகத்தின் தந்தை பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையே" என்ற கட்டுரையை விமர்சிக்கும் ஒரு வாசகர் கடிதத்தையும் பாராட்டும் இரண்டு வாசகர்களது கடிதங்களையும் ஏப்ரல் 2011 ஞானம் இதழில் பிரசுரித்திருந்தீர்கள் நன்றி. அவை சம்பந்தமாக சில விடயங்களைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டியுள்ளது.

கொழும்பில் நடந்த சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டிற்கு எனக்கு அழைப்புக்கடிதம் வந்தது "நான் மாநாட்டிற்கு எதிரானவன் அல்ல என்னால் கொழும்பிற்கு வர இயலாமைக்கு வருந்துகிறேன் தயவு செய்து மன்னிக்கவும் மாநாடு சிறப்பாக நடக்க எனது நல்லாசிகள்" என்று கூறும் பதில் கடிதத்தை அனுப்பியிருந்தேன். உரியவர்களுக்கு கிடைத்திருக்கும். என்று நம்புகிறேன்.

நான் எனது "நவீன நாடகம்" நூலின் பிரதிகளை உங்களுக்கும் மாநாட்டுக் குழுவினருக்கும் அனுப்பியிருந்தேன். 'இந்த நூலில் நாடகம் பற்றிய பல கட்டுரைகளும் இரண்டு நவீன நாடகங்களும் உள்ளன. நான் வராவிட்டாலும் நாடகம் பற்றிய பல கேள்விகளுக்கும் இந்த நூலே பதில் சொல்லும். தயவு செய்து நாடகத்தையும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்!' என்று கேட்கும் கடிதங்களும் அனுப்பியிருந்தேன். நீங்கள் அவற்றைக் கவனிக்கவேயில்லை.

நான் எழுதிய நாடகங்கள் 500 என எழுதியிருந்தேன். நீங்கள் 50 என அச்சிட்டிருக்கிறீர்கள் ஏன்? அச்சப்பியுமோ? வேண்டுமென்றே செய்த தவறா? நான் 500 நாடகங்கள் எழுதினேன் என்பதை நம்புவது கஷ்டமாக உள்ளதா? இப்படித்தான் பலர் கஷ்டப்படுகிறார்கள்!

உண்மையில் நான் எழுதிய நாடகங்கள் 510 ஆகும். போருக்குப் பிறகு இலங்கை வரனொலி மீண்டும் புதிய நாடகங்களை ஒலிபரப்பத் துவங்கியுள்ளது. இதுவரை எனது பத்துப் புதிய நாடகங்களை ஒலிபரப்பிவிட்டார்கள். சனிக்கிழமை இரவுகளில் 10 மணிக்கு ஒலிக்கும் அந்த நாடகங்களை இப்பொழுது வலைத்தளத்தில் உலகம் முழுவதிலும் கேட்கிறார்கள்.

ந. சுந்தரம்பிள்ளை

தங்கள் சஞ்சிகையைப் பல ஆண்டுகள் பெற்று வாசித்து மகிழ்ந்தவன் நான், என் உறவினர்கள், மாணவர்களுக்கும், அதன் தரம் பற்றி மகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிடுவேன். ஒரு சில கதைகளை விட, மற்றவை ஒரு சராசரி வாசனுக்கு இன்பம் ஊட்டுபவைகளே, சிலகதைகள் பல வருடம் கழித்தும் மனத் தினையில் மீண்டும் விழுவதுண்டு, உயர்தரவகுப்புகளில் தமிழ் கற்பிக்கும், ஆசிரியர்கள் சிலருக்கு, மாணவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும்படி திணித்தும் இருக்கிறேன்.

இன்றைய யாழ்ப்பாணச்சூழல் எதையும் கூர்ந்து நோக்கிக் கற்கும் போக்கு அற்று வருகிறது. 9A எடுப்பவர் தொகை கூடும் வீதத்துக்கு பொதுவாசிப்பும், ரசனையும் அற்றுவிட்டது. பொதுசன நூல் நிலையங்களில் வருவோர் தொகை குறைந்து விட்டதால், அங்கு உத்தியோகம் பார்ப்பவர்கள், வேறு அலுவலுக்கு வருபவர்களையும் கையெழுத்திட்டு, தம் வரவு இடாப்பில் பேர் பதிந்து போகும் படிசெஞ்சும் நிலை வந்து விட்டது. புதிய நூல்கள் வந்து குவிவும் வீதத்திற்கு நேரிடையாக, வாசிப்போர் தொகை குறைகிறது.

"இனிச்சவாயன் (பிரெஞ்சு- கத்தானந்தர் மொழி, பெயர்ப்பு)

"ஏழைபடும்தோடு" (பிரெஞ்சு- கத்தானந்தர் மொழி, பெயர்ப்பு)

கண்டதும் ஆசைதங்காமல், ஆசிரியரிடம் கெஞ்சி, ஒரு இரவு பெற்றுப்படித்து முடித்தது (ஆறாம் வகுப்பில்) 5 மைல் நடந்து ஒரு சக மாணவனிடம் பெற்றுப்படித்தது இருநாட்களில்) இன்று 50, லட்சம் ரூபா காச கொடுத்து வாங்கிய புத்தகம் பொதுசனநூலகத்தில் (G.T.Z. நிறுவனம்) தூசி பிடிக்கிறது. ஒரு நாளுக்கு 50 பேர் இரவல் வாங்கவருவதே அருமையாகிவிட்டது.

நான் 82 வயதில் படி ஏறக்கூடப்பட்டு, நூலகத்துள் நுழைய, இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர் அதிசயப்படுகிறார்கள். இளம்பட்டங்கள் ஒருவர் வீட்டில் பொழுது போகாதவர் வந்து ரமணிசந்திரன் பெற்றுப் போகின்றனர். கிள்கிளப்புக்காக வாசிப்பதே ஒழிய இலக்கிய ரசனைக்காக வாசிப்பதில்,

வருகிற சஞ்சிகைகள் அப்படியே காட்சிப்படுத்தியபடியே கிடக்கின்றன. சிலர் குழந்தைச் சஞ்சிகை, சினிமா சஞ்சிகை, 'பெண் கிடந்தால் பார்க்கின்றனர். உயர் சஞ்சிகைகளை கண்ணெடுத்துப்பார்ப்போர் இல்லை.

கண் பார்வை குன்றிய நிலையில் இருக்கும் ஓசிரு நான்/மாதம்/வருடம்/ ஆகயம், வேதம் என்று படிக்கத்தான் முடிகின்றது ஒரு தலைமுறை அழிந்துவிட்டது. புதிய தலைமுறைக்கு கைத்தொலை பேசியபோதும் பொழுதுபோக்கு.

இம்முறையும் K. S. சிவகுமாரன், ஆசி சுந்தராஜா, சுப்பிரமணிய ஐயர் வாசித்து ரசித்தேன். 1980 முதல் காவலூர் இலக்கிய வட்டத்தலைவர், இனிச் செய்யவேலை இல்லை பலமுறை வட்டத்தைப்பதுக்க முயன்றும் வெற்றி கிடைக்க வில்லை ஒருபுகம் முடிந்துவிட்டது. அடுத்த யுகத்தில் வாழ விருப்பமில்லை.

- ஆ. சபாரத்தினம்

திருமண சேவை

15 வருடத் திருமணசேவை நிறைவினை முன்னிட்டு
வேல் அமுதன் பாரிய சேவைக் கட்டணக் குறைப்பு!

□ விவரம்
விவரங்களுக்குத் தனிமனித நிறுவனர், “சுய தெரிவுமுறை முன்னோடி” மூத்த, புகழ்பூத்த, சர்வதேச, சகவருக்குமான திருமண ஆலோசகர் / ஆற்றுப்படுத்துநர் குரும்பிட்டியூர், மாயெழு வேல் அமுதனுடன் திங்கள், புதன், வெள்ளி மாலையிலோ, சனி, ஞாயிறு நண்பகலிலோ தயங்காது தொடர்பு கொள்ளலாம்!

□ தொலைபேசி
2360488 / 2360694 / 4873929

□ சந்திப்பு
முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறை

□ முகவரி
8-3-3 மெற்றோ மாடிமனை (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்திற்கு எதிராகவுள்ள 33ஆம் ஒழுங்கை ஊடாக) 55ஆம் ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06

துரித - சுலப மணமக்கள் தெரிவுக்குச் சுயதெரிவு முறையே ! மகோன்ன மணவாழ்வுக்குக் குரும்பிட்டியூர், மாயெழு வேல் அமுதனே! துரித - சுலப மணமக்கள் தெரிவுக்குச் சுயதெரிவு முறையே !

‘ஞானம்’ சஞ்சிகை கடைக்கும் இடங்கள்

- ✿ பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 202, 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
- ✿ கா. தவபாலச்சந்திரன் - பேராதனை. தொலைபேசி: 077 9268808
- ✿ பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 309A, 2/3 காலி வீதி, வெள்ளவத்தை.
- ✿ பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை - 4, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
- ✿ புக் லாப் - யாழ். பல்கலைக்கழக வளாக அருகாமை, யாழ்ப்பாணம்.
- ✿ துர்க்கா - சுன்னாகம்.
- ✿ ப. நோ. கூ. சங்கம் - கரவெட்டி, நெல்லியடி.
- ✿ வங்கா சென்றல் புத்தகசாலை - 84, கொழும்பு வீதி, கண்டி.
- ✿ மாரிமுத்து சிவகுமார் - ஸ்ரீகிருஷ்ணாஸ், இல 86, சைட் வீதி, ஹட்டன்.

With Best Compliments from

Luckyland

**உலக சாதனை ஏங்கள் பாரம்பரியம்
பீஸ்கட்டிவும் தான் !**

LUCKYLAND BISCUIT MANUFACTURERS

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

TEL : 0094-081-2420574, 2420217. FAX: 0094-081-2420740

Email: luckyland@sltnet.lk